

உ
சிவமயம்

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம் மூலமும் உரையும்

யாழ்ப்பாணம் தமிழ்நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

யாழ்ப்பாணம் தமிழ் நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக்கழக வெளியீடு, க.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கோற்றவன் குடி—உமாபதிசிவாசாரியார்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு

என்னும்

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்

ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரை.

பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A. எழுதிய

உரை விளக்கக்குறிப்புஞ் சேர்ந்தது.

யாழ்ப்பாணம் தமிழ்நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

411, காங்கேசன்துறைவீதி;

யாழ்ப்பாணம்.

ரூ. 2 - 50

முதற்பதிப்பு, 1967.

இந்நூல் வண்ணார்பண்ணை
சித. மு. ப. சிதம்பரநாதச் செட்டி-
யாரின் இரண்டாம் புதல்வன்,
சி. சிவகுருநாதன், M. A., அவர்களின்
பொருளுதவிகொண்டு வெளியிடப்படு-
கின்றது. இந்நூலின் விற்பனையாற்-
கிடைக்கும் பொருள், இந்நூலை
மீண்டும், அன்னாரின் அன்னையார்
திருவாட்டிசிதம்பரநாதச்செட்டியார்
திருவேங்கடவல்லியம்மையாரின்
நினைவாக வெளியிட உபயோகிக்கப்-
படும்.

Published by
THE JAFFNA TAMIL BOOKS PUBLICATION
AND SALE SOCIETY
411, K. K. S. ROAD, JAFFNA.

சான்றிதழ்

பா. பி. ஆ. ச. 3/629

1952-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம்
29-ம் திகதி வெளிவந்துள்ள இலங்கை
அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகை
யில் உதவி நன்கொடை பெறும் தன்
மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும், இரு
பாடசாலைகளுக்கும் ஆங்கில பாட-
சாலைகளுக்குமான ஒழுங்குச் சட்டத்-
தின் 19(ஏ) ம் பிரிவில் பிரகரிக்கப்-
பட்டதற்கமைய இப்புத்தகம் படிப்-
பிப்பதற்கு ஒரு நூல்நிலையத்துக்குரிய
புத்தகமாக உபயோகித்ததற்கு
மகாவித்தியாதிபதி அவர்களால்
அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஒப்பம்) டி. கே. சுபசிங்க,

செயலாளர்,

பாடநூல் பிரகாசன ஆலோசனைச் சபை.

மாநாற் பிரகாசன ஆலோசனைச் சபை,
மலைய் வீதி, கொழும்பு 2,
4-10-1970.

அச்சுப்பதிவு: கூட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்

பொருளடக்கம்

1. பதிப்புரை.	vi
2. அணிந்துரை.	ix
3. நூலாசிரியர் : உமாபதி சிவாசாரியார் வரலாறு.	xi
4. உரையாசிரியர் : ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் வரலாறு.	xiii
5. சேக்கிழார் நாயனார் துதி.	xv
6. சேக்கிழார் நாயனார் புராணம் மூலம், உரை, குறிப்பு.	1
7. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.	91
8. அரும்பத விஷய அகராதி.	92

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே.”

—திருமந்திரம். (81)

உலகத்திலே பயின்றுவரும் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளுள்ளே, தொன்மை நலஞ்சான்று, புதுமையெழில் பெற்று, இருவகை வழக்கிலும் ஒங்கித் திகழ்வது நம் அருந்தமிழ் மொழியேயாகும். பரந்துகிடக்கும் இப் பைந்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், குரு லிங்க சங்கமங்களை வழிபட்டு, முத்தியின்பம் பெற்ற சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் தனித்தமிழ்க் காப்பியம், திருத்தொண்டர்புராணம் என்னும் பெரியபுராணமாகும். இச் சிவநெறிப் பெருங் காப்பியத்தை இயற்றியவர் திருத்தகு தெய்வச் சேக்கிழார் நாயனாராவர். அன்னார் அப்புராணத்தைப் பாடிய வரலாற்றைக் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் இலக்கிய நலங்கொழிக்கும் ஒரு சிறு நூலாக இயற்றியுள்ளார். அதுவே இந்தத் ‘திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு’ என்னும் சேக்கிழார்நாயனார் புராண’மாகும்.

தெய்வத் தமிழ் மணம் கமழும் இவ்வினிய நூற்கு, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த, திருவண்ணாமலை ஆதீனத்து ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஒருரை செய்து ஏறத்தாழ எண்பது ஆண்டுகளின் முன்னே அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதன் பிரதிகள் இப்போது கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது.

ஈழத்திருநாட்டு மக்களுக்குச் சிறந்த தமிழ் நூல்களைக் குறைந்த விலையில் எளிதிற் கிடைக்கச் செய்தலை முதல்

நோக்கமாகக்கொண்டு 14-1-1967 இல் (தைப் பொங்கல் நிருநாளன்று) தொடங்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம், தமிழ் நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக் கழகத்தின் முதல் வெளியீடுமாக உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றிய இத் “திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு” என்னும் “சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்” — ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் செய்த ஒருரை, பண்டிதர் மு. கந்தையா B. A. செய்த உரைவிளக்கக் குறிப்பு முதலியவற்றோடு வெளிவரத் திருவருள் பாலித் தருமையையுன்னிப் பெருமகிழ்வு எய்துகின்றோம்.

இந்நூல் இத்துணைச் சிறப்புக்களோடு வெளிவருதற்கு உற்றுழி உதவியோர் பலராவர்,

பழைய நூற்பிரதியைத் தந்துதவிய சைவப்பெரியார், ஆசிரியர் மு. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள்,

பழைய நூற்பிரதியைப் பார்த்துத் தட்டச்சிற் பிரதி செய்து தந்த இளைஞர் திரு. மு. நடராசா அவர்கள்,

நூலையும் உரையையும் படித்து வேண்டிய இடங்களில் பொருத்தமான சிறந்த குறிப்புரைகளை எழுதியுதவிய இனிய அன்பர், பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A. அவர்கள்,

இந்நூல் வெளிவரவேண்டுமெனப் பலவகையிலும் ஊக்கங்காட்டி, “உமாபதிசிவாசாரியர் வரலாற்றை”யும் வரைந்து வழங்கிய, சித்தாந்தச் செம்மல் திரு. மு. ஞானப் பிரகாசம், B. A., B. Sc. அவர்கள்,

சிவநெறி விளக்கத்துக்கு உதவும் பேரார்வத்தினால், நமது அரிய காலக்கழிவையும் பொருள்செய்யாது, சிறந்த தேவர் அணிந்துரை உதவிய தருமை ஆதீனத் தமிழ்ப் புலவர், சித்தாந்த கலைச் செல்வர் திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் B. A., L. T. அவர்கள்,

இந்நூலில் வெளியிடுவதற்கென சேக்கிழார்நாயனார் பதிப்புரைத் தந்துதவிய, அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் நாயனார் செயலாளர் பண்டித வித்துவான் திரு. க. கி. நாமாணன், B. O. L. அவர்கள்,

இந்நூல் பிரதிசெய்யப்பட்ட காலத்தில் தட்டச்சாள ரோடு உடனிருந்து வழிகாட்டியும், இது அச்சேறுங் காலத் தில் அச்சுத்தாள்களை ஒப்புநோக்குதல், திருத்தஞ்செய்தல் முதலிய பணிகளைப் புரிந்தும், செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, அரும்பதவிஷய அகராதி முதலியவற்றை ஆக்கியும், உரை யாசிரியர் ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகளின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தேடித்தந்தும், இன்னும் பலதுறைகளில் உறுதுணையாகவிருந்த சைவப்புவவர், திரு. இ. செல்லத் துரை அவர்கள்,

இது அச்சேறுங் காலத்தில் எம்மோடு ஒத்துழைத்து உதவிசெய்த, யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சக அதிபர், எழுதுவினைஞர், அச்சுக்கோப்போர் முதலிய தொழி லாளர்கள்,

ஆகிய அனைவருக்கும், அவர்களின் அரிய சேவைகளைப் பாராட்டி, எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இவ்வரிய நூலை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்வதோடு, இதனைத் தொடர்ந்து வெளிவரவிருக்கும் நூல்களையும் ஏற்று, எங்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருமாறு தமிழ்ப் பெருமக்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

“செல்வமலி குன்றத்தார்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி”

சீ. சீவகுருநாதன்

தலைவர்

யாழ்ப்பாணம்

தமிழ்நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

20-5-67.

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் உயர்நிலைப்பள்ளி

ஓய்வுபெறும் தலைமை ஆசிரியர்,

தருமையாதீனத் தமிழ்ப் புலவர்,

சித்தாந்தக் கலைச்செல்வர்

உயர் திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் B. A., L. T.

அவர்கள் அன்புடன் அளித்த

அணிந்துரை

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் சைவத் திருமுறைகளின் வரலாற்றையும், பெருமையினையும் அவற்றின் நுண்பொருள்களையும் வரலாற்று முறையில் நன்றினிது விளக்குவது. பின்வந்த சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிற் கூறப்படும் நுண்பொருள்கட்குப் பெரிய புராணத்துட் கூறப்படும் நாயன்மார்கள் வரலாறுகள் பல ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

இத்தகைய அருமந்த புராணத்தின் வரலாற்றினைக் கேட்போர்க்கும் கற்போர்க்கும், உணர்வும் இன்பமும் பெருகும்படி, அதன் அருமை பெருமைகளை நன்கினிது விளக்க எழுந்ததே சேக்கிழார்நாயனார் புராணம். இது பெரியபுராணத்தின் மூலங்களையும், அமைப்பினையும், அதன் கண் கூறப்படும் வரலாறுகளை எந்த எந்த முறைகளில் வகைப்படுத்தி உணரவேண்டும் என்பதையும், அது தோன்றிய சூழ்நிலையினையும், அது பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றத்தக்கதாக இருத்தலையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதனைச் சைவர்களே யன்றித் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வோரும் கற்றுணர்தற்கு உரிய.

இஃது இப்பொழுது உரையுடன் அச்சிடப்படுகின்றது. உரை பாட்டில் வரும் சொற்களை விடாமல் வேண்டும் இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகள் கொடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனை அச்சிட்டு வெளியிடுவோர் உரையை நன்கு ஆராய்ந்து உரையாசிரியர் கருத்தை விளக்குதற்கும், அவர் கொண்ட முறையினும் சிறக்கப் பொருள்கொள்ள வாய்ப்பு உள்ள இடங்களைச் சுட்டுதற்கும் சுருங்கிய குறிப்புக்கள் கொடுத்துள்ளனர். அச்சப் பிழையின்றி வெளியிடப்படுகின்றது.

இதன்கண் 77-வது ஆகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்யுள் 34-வது பாட்டிற்குப்பின் 35-வது பாட்டிற்குமுன் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது பாட்டுக்களின் கருத்தொழுங்கையும் சந்த இசை ஒற்றுமையினையும் கொண்டு நோக்கின் விளங்கும்.

இவ்வெளியீடு கருதப்பட்டோர் அனைவர்க்கும் கருதிய பயனை விளைக்கும் என்பது திண்ணம்.

இங்ஙனம்

க. வச்சீரவேல் முதலியார்

(ஒய்வுபெறும் தலைமை ஆசிரியர்,
காஞ்சிப் பச்சையப்பன் உயர்நிலைப்பள்ளி)

யாழ்ப்பாணம்.
20-5-67.

உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் வரலாறு

சைவப்பெரியார் திரு. மு. குணப்பிரகாசம் B. A., B. Sc.
அவர்கள் எழுதியுதவியது.

‘சேக்கிழார் புராணம்’ என்னும் இந்நூலின் ஆசிரியர் உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள். இவர் தில்லைவாழ் அந்தணர் குலத்தில் அவதரித்தவர். சைவசமய சந்தான குரவர்களில் ஒருவர். அதனால் தில்லைவாழ் அந்தணர்க் குரிய வைதீக ஒழுக்கசீல நிலைகளும், சந்தான பரம்பரையினர்க்குரிய தீட்சைப் பெரும்பேறுகளும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்ற ஒப்பற்ற ஒரு குரவர் பெருமானாய்த் திகழ்ந்தவர். இவரது வழிமாணக்கராகிய நமச்சிவாயமூர்த்தி சுவாமிகள் வாயிலாகவே திருவாவடுதுறைச் சைவ ஆதீனம் தோன்றிய தெனில், இவர் பெருமையை யாம் எங்ஙனம் எடுத்துரைக்க வல்லோம்?

அருணந்திசிவாசாரிய சுவாமிகள் போலவே, உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகளும் ஒரு சகலாகம பண்டிதராகவும், சகலகலா வல்லுநராகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார் என ஊகிப்பதற்கு இடமுண்டு. பல்வேறு துறைகளினின்று பல்வேறு கலைகளைப் பயின்ற பல்வேறு அறிஞர் கூட்டத்தினரும், சைவசித்தாந்தப் பேருண்மைகளை உணரப் பல்வேறு முறைகளை அனுசரித்து, எட்டுச் சித்தாந்த நூல்களை சுவாமிகள் ஒருவரே அருளியிருக்கிறனர். அந்நூல்கள் முழுவதையும் ஒருங்கு சேர்த்து, ‘சித்தாந்த அஷ்டகம்’ எனக் கூறுவர்.

சைவசித்தாந்த நூல்களின் இலட்சியார்த்தப்பொருள், ‘சிவாலயங்களையும் சிவனடியாரையும் சிவனெனவே வழிபடுக’ என்பதாம். இந்த உண்மையை வலியுறுத்தும் சமய இலக்கிய நூல்கள் பல சுவாமிகளால் அருளப்பட்டன. அவற்றுள் மிகச் சிறந்த நூலாகப் பெரியோர்களால் கொள்ளப்படுவது, ‘சேக்கிழார் புராணம்’ எனப்படும் இந்நூல்

சைவத்திருநெறியின் தொன்மைப் பெருங்கோலத்தை அற்புதமாக விளக்கும் செழுந்தமிழ்ப் பாடலொன்றை இந்நூலில் உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளியுள்ளார்.

அது:

“ஒருலகோ வொருதிசையோ வொருபதியோ தம்மி
லொருமரபோ வொருபெயரோ வொருகாலந் தானோ
பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதையோ பன்மைப்
பெருங்கதையோ பேரொன்றோ வல்லவே யிதனை
யேருலகே லாமுணர்ந்தோ தற்கரிய வன்னென்
றிறைவன்முத லடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு
பாருலகி லுமகனின் நெடுத்துக்கை நீட்டப்
பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார்.” என்பது.

தில்லைமூவாயிரவரி லொருவரும்
சந்தானாசாரியர் நால்வரி லொருவரும்
ஆகிய
உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள்
திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்நூலுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகளின் பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம்பிள்ளை என்பதாகும். இவர் சிவநெறியும் செந்தமிழும் செழித்தோங்கும் ஈழத் திருநாட்டின் தவப்புதல்வர்களுள் ஒருவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே, ஈழநாட்டின் சிகரமெனவிளங்கும் யாழ்ப்பாணத்திலே பரசமய ஒளிமழுங்கத் தோன்றிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிக் காத்து வளர்க்கவெனத் தம்மிளமைக் காலத்தில், வண்ணார் பண்ணையிலே நடாத்திய பாடசாலையில் மாணவனாகி, அன்றோ பிறதம சீடராய் அவரைப்போல நைட்டிகப் பிரம்சாரியாகவிருந்து, அவருக்குப்பின் அவருடைய தரும பரிபாலகராக விளங்கிய சதாசிவம்பிள்ளையுடனும், சுவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், கந்தசுவாமிப்பிள்ளை, ஆறுமுகச்செட்டியார் முதலாகிய நன்மாணாக்கர்களுடனும் கருவிநூல்களையும் சமயநூல்களையும் நாவலரிடம் கேட்கும் வாய்ப்புப் பெற்றுப் பெரும்புலமையடைந்தவர்.

ஆறுமுகம்பிள்ளையின் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், புலமை முதலியவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்த நாவலரவர்கள் அவரை அதே கலாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்ற நியமித்தார். உதவி ஆசிரியராக இருந்த ஆறுமுகம்பிள்ளை மாணவர்கள் நிலையறிந்து அவர்கள் உளங்கொள்ளும் வகையில் கல்வி போதித்துப் பெரும்பணியாற்றிவந்தார்.

ஆறுமுகநாவலர்பால் அவர்தம் கலாசாலையிற் பயின்று வந்த மாணவர்களுள் சிலர் பயிற்சியின்பின் இல்லறத்திலே புருந்தார்கள்; சிலர் சிவத்தலயாத்திரையை விரும்பி, சிதம்பரம் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்றனர். ஆனால் ஆறுமுகம்பிள்ளையோ யாக்கை நிலையாமையையும் செல்வநிலையாமையையும் உணர்ந்து, இல்லற வாழ்வை வெறுத்து, தம்மாசா

ரியர் நாவலர் வழியில் நைட்டிகப் பிரமசாரியாகி, சில காலம் சைவப்பிரசாரகராய்ப் பணியாற்றி வந்தார்.

சிலகாலங் கழிய அவர் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று அங்கேயுள்ள ஆதினத்திற் சேர்ந்து, அங்கிருந்த மகாசந்நி தானமவர்களிடம் தீட்சைபெற்றுக் காஷாயம் தரித்து அவ் வாதீனத் தம்பிரானானார்.

ஆதினத்திற் கிடைத்த அரிய வாய்ப்பைப் பெரிதும் பயன்படுத்தி ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் மெய்கண்ட சாத்திரம் என்னும் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்கள், பன்னிரண்டு திருமுறைகள் முதலியவற்றைக் கருவிநூலு ணர்ச்சியுடன் கசடறக் கற்றார்.

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல கோவில்களில் பத்திரத்தையோடு படித்துக் கற்றாரும் மற்றாரும் கேட் டின்புறப் பயன் கூறப்பட்டுவந்த பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்துக்கு ஓர் உரையில்லாமையை யும், அது செய்யக்கூடிய தகுதியுடையவர் அவர் ஒருவரே என்பதையும் அவரிடம் எடுத்துக்கூறி விண்ணப்பித்த பலரு டைய விருப்பத்துக்கிசைய தம்மரிய சித்தாந்த ஞானத்தைத் துணைக்கொண்டு, அதற்குச் செறிவும் நுட்பமும் வாய்ந்த தோர் அரிய உரையை ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமியவர்கள் வகுத்தார்கள். அதுவே பெரிய புராணத்துக்கு முதன்முதல் எழுதப்பட்டவுரையாகும். அதனைத் தொடர்ந்து நம்பியா ண்டார்நம்பிபுராணம் என்னும் திருமுறைகண்டபுராணம், திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு என்னும் சேக்கிழார் நாயனார்புராணம், அற்புதத்திருவந்தாதி, மூத்தநாயனார் இரட்டை மணிமலை முதலியவற்றுக்கும் சிறந்தவுரைகள் எழுதியுள்ளார்கள்.

செந்தமிழுக்கும் சிவநெறிக்கும் சிறந்த பணியாற்றிய இவர், கலியுகாப்தம் 4993க்குச் சமமான கி. பி. 1891 ஆம் ஆண்டளவில் திருவண்ணாமலையிற் சமாதியெய்தினார்கள்.

உ

சேக்கிழார் நாயனார் துதி

ஓங்கு சைவத் துயர்பரி பாடையும்
வீங்கு பேரொளிப் பத்திசேய் மேன்மையுந்
தேங்கு பேறுந் தெரிந்தருள் சேக்கிழான்
பாங்கு சேர்மலர்ப் பாதம் பரசுவாம்.

—திருவெம்பர்ப்புராணம்.

தொகையர் நாவ ஓராளி

தொடுத்த திருத்தொண் டப்பெருமை
வகையால் விளங்க வுயர்நம்பி

யாண்டார் வகுப்ப மற்றதனைத்
தகையர் வன்பின் விரித்துலகோர்.

தம்மை யடிமைத் திறப்பாட்டின்
உகையா நின்ற சேக்கிழான்

ஒளிர்போற் கமலத் தான்பணிவாம்.

—திருவானைக்காப்புராணம்.

பரவுறும் அடியார் மேன்மை

பாடவல் லவரென் றெங்கள்
குரவருள் ஒருவர் அன்பிற்

குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டுந்
தரமிகு சிறப்பு வாய்ந்த

தன்மையார் சேக்கி ழாரைக்
கரவறத் துதியேம் என்னிற்

கடும்பிறை ஆகும் அன்றே.

—திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.
சிவமயம்

அருண்மொழித்தேவர் எனும்
ஸ்ரீ சேக்கிழார் நாயனார்.

தாக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னுற்சொல்ல வல்ல பிரானெங்கள்
பாக்கி யப்பய ஒப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கி ழானடி சேன்னி யிருத்துவாம்.

—மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம் மூலமும் உரையும்

பாயிரம்

விநாயகர் துதி

விருத்தம்

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழ்மறை வாழ்ப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானைருக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

(இ-ள்) வானுலகு மண்ணுலகும் வாழ்—விண்ணுலகத்தா
ரும் மண்ணுலகத்தாரும் வாழ்வடையவும்; மறை வாழ்—
வேதாகமங்கள் நிலைபெறவும்; பான்மைதரு செய்யதமிழ்—
உயிர்க்குறுதியைத் தருகின்ற திருநெறித் தமிழ் வேதம்;
பார்மிசை விளங்க—உலகின்கண் விளங்கவும்; ¹ஞானமத
வைந்துகர மூன்றுவிழி ²நால்வாய்—ஞானமாகிய மதத்
தைப் பொழிகின்ற துதிக்கையோடு கூடிய ஐந்து திருக்கரங்
களையும் மூன்று கண்களையும் நான்ற வாயினையுமுடைய;
ஆனைமுகனைப் பரவி யஞ்சலி செய்கிற்பாம்—ஆனைமுகக் கட
வுளை வாழ்த்திக் கைகூப்புவாம். எ-று.

நால்வாய் — நாலென்னும் எண்ணுப்பொருளவாயும்
நின்றது. மும்மதங்களுள்—கைமதம் ஞானமாதலில் ஞான
மதம் என்றொரென்க. ஈண்டு விக்கினகருத்தா என்னும் முறை
பற்றிப் பொதுமையில் வணங்கப்பட்டது. ³பின்வரும்
சே. 1

வணக்கம் சிவபிரானுக்குப் புத்திரரென்னும் முதன்மை பற்றி வணங்கப்பட்டது. இவ்வாறு இருவகை வணக்கம் புராணங்களுள் வருதல் காண்க.

- குறிப்பு: 1. உயிர்களின் அறிவை எழுப்பும் அம்மையப்பரது ஞானசத்தியின் பிறிதொருவடிவமே வினாயகப் பெருமானுதலின் அப்பெருமானின் ஞானசத்தியை விதந்தோதுவார், ஞானமதம் என்றார்.
2. நால்வாய் — தொங்குகின்றவாய்.
3. பின்வரும் வணக்கம்—நான்காம் பாடலில்வரும் வணக்கம்: கற்பக விநாயகர் துதி.

(1)

சபாநாதர் துதி

சீராஞ் சதுமறையுந் தில்லைவாழ்ந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
வோரு மணிமன்று னெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

(இ-ள்) சீராஞ் சதுமறையும்—சிறப்பமைந்த நான்கு வேதங்களும்; தில்லைவாழ்ந்தணரும்—தில்லை மூவாயிரவரும்; பாராரும் புலிமுனியும்—தில்லைப்பதிக்கண் வாழும் வியாக் கிரபாதரும்; பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த—பதஞ்சலி முனிவரும் வணங்கித் துதிக்கவும்; வாராருங் கடல் புடைசூழ் - நீர்நிறைந்த கடலானது அருகிற் சூழ்ந்த; வையமெலா மீடேற—உலகின்கண் வாழும் உயிர்களெல்லாங் கடைத் தேறவும்; ஏராரு மணிமன்றுள் — திருவருள் ஞானம் நிறைந்துள்ள அழகிய திருவம்பலத்தின்கண்; எடுத்த திருவடி போற்றி—நடேசப்பிரானது குஞ்சிதபாதத்தைத் துதிக்கின்றேன். எ-று.

வையமென்பது—ஈண்டு உயிர்கண்மேனின்றது. போற்றி யென்னுந் தொழிற்பெயர் ஈண்டு முற்றாய் நின்றது. போற்றியென்றது துதித்தலை.

(2)

சிவகாமசுந்தரி துதி

பரந்தெழுந்த சமணமுதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
வரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாமி சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி.

(இ-ள்) பரந்தெழுந்த—உலக முழுதும் பரவியெழுந்த; சமண முதலாம் பரசமய விருணீங்க—அருகம் முதலான புறச் சமயங்களாகிய அந்தகாரம் நீங்கவும்; சிரந்தழுவு சைவ நெறி—எவ்வகை மதங்கட்குந் தலைமையாயுள்ள சைவநெறிக்குரிய; திருநீற்றி னொளி விளங்க—திருநீற்றி னொளியெங்கும் பெருகவும்; அரந்தை கெட—உயிர்களது பிறவித் துன்பமொழியவும்; புகலியர்கோனமுதுசெய—சீகாழியி லவதரித் தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அமுது செய்யும்படிக்கு; திருமுலைப்பால் சுரந்தளித்த—திரு முலைப்பாலைச் சுரந்து கொடுத்தருளிய; சிவகாமி சுந்தரி பூங் கழல் போற்றி—சிவகாமி யம்மையின் அழகுள்ள திருவடிகளை வணங்குவாம். எ-று.

(3)

கற்பக விநாயகர் துதி

மலரயனுந் திருமாலுங் காணுமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயி
னிலவியகற் படிக்கன்றி விரைமலர்த்தா விணைபோற்றி.

(இ-ள்) மலரயனுந் திருமாலுங் காணுமை மதிமயங்க—நாமரை மலரின்கண் வாழும் பிரமனும் திருமாலும் முடியையுந் அடியையும் காணுமையினால் அறிவு மயங்கவும்; புலி முனியும் பதஞ்சலியும் கண்டுதொழ—வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலி முனிவரும் தரிசித்து வணங்கவும்; புரிசடையார்—புறறுக்கப்பட்ட சடை முடியையுடைய நடேசப்பிரான்;

குலவு நடந்தரும்—ஐந்தொழிலும் விளங்குதற் கேதுவாகிய திருநடனஞ்செய்யும்; தில்லைக் குடதிசைக் கோபுரவாயிலில்—தில்லையில் மேற்குக் கோபுரவாயிலில் விளங்காநின்ற; கற்பகக் கன்றி²னிரை மலர்த் தாளிணை போற்றி—கற்பகவிநாயகருடைய வரிசையாக வைத்த இரண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம். எ-று.

குறிப்பு: 1. முறுக்கப்பட்டசடை என்னது முறுக்குண்டசடை என்றல் சிறக்கும். அது பிறரொருவரால் செய்யப்பட்ட தன்றித் தானாகவே அங்ஙனம் அமைதலின்.

2. 'நிறைமலர்த்தான்' எனவும் பாடபேதமுண்டு. (4)

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுடு
நூறுமுக மாயணைந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகந் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
ஆறுமுகன் றிருவடித்தா மரையிணைக ளவைபோற்றி.

(இ-ள்) பாறுமுகம் பொருந்த—பகைவர் முதுகுகாட்டியோடுதல் பொருந்தவும்; பருந்து விருந்துணை—பருந்துகள் விருந்துண்ணவும்; கழுகு நூறு முகமாயணைந்து—கழுகுகள் அநேக இடங்களினின்றும் வந்து; நூழில்படு களம் புகுத—கொல்லப்பட்ட யுத்த களத்திற் சேரவும்; மாறுமுகந்தருநிருதர் மடிய—மாறுபட்ட முகங்களை யுடைய அவுணர்களிற்க்கும்படி; வடிவேலெடுத்த ஆறுமுகன்—வேலினையெடுத்தருளிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்; திருவடித் தாமரை யிணைகளவை போற்றி—திருவடித் தாமரைகளை வணங்குவாம். எ-று.

உம்—அசை. நூழில் என்பதற்குச் சேறுபட்ட எனினும் அமையும். அவை—பகுதிப்பொருள் விசுதி. (5)

சைவசமயாசாரியர் துதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்ருண்டர் பதம்போற்றி
யூழிமலி திருவாத லூர்திருத் தாள்போற்றி.

(இ-ள்) பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த—சுன்பாண்டியன் ஈரத்தைத் தணித்த; புகலியர்கோன் கழல் போற்றி—சம்பந்தசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைப் போற்றி செய்வாம்; ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்த—சமுத்திரத்திற் கருங்கல்லாகிய தெப்பத்தின்மீது வந்த; பிரானடி போற்றி—அப்பர் சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைப் போற்றி செய்வாம்; திருநாவலூர் வன்ருண்டர்—திருநாவலூரில் திருவவதாரஞ் செய்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய; பதம் போற்றி—திருவடிகளைப் போற்றி செய்வாம்; ¹ஊழிமலி திருவாதலூர்—ஊழிகாலத்திலும் அழியாத திருவாதலூரென்னும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய; திருத்தாள் போற்றி—திருவடிகளைப் போற்றி செய்வாம். எ-று.

வாழி—அசை.

குறிப்பு: 1. 'ஊழிமலி' இவ்வடைமொழிப்பொருள் ஆராய்ந்துணரற்பாலது, நால்வர்க்கும் பொது அடையாய் வாய்க்கக் கூடிய இவ்வடைமொழி திருவாதலூர்க்கு மட்டும் சிறப்பாகப் புனர்த்தப் பட்டிருப்பதென்னை? என ஆர்வம் நிகழ்தலின். (6)

திருத்தொண்டர்—சேக்கிழார்நாயனார் துதி

தில்லைவாழ்ந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதார் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
யொல்லையவர் புராணகதை யுலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி.

(இ-ள்) சீர்படைத்த தொல்லையதாம்—சிறப்புத்தங்கிய பழமையாகிய; திருத்தொண்டத்தொகை—திருத்தொண்டத்தொகையிற் கூறிய; தில்லைவாழ்ந்தணர் முதலாக அடியார்—தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் முதலாகிய அடியார்கள்; பதம் போற்றி—திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம்; ஒல்லையவர் புராணகதை—ஆதியில் அந்த அடியார்கள் புராணத்தை; உலகறிய விரித்துரைத்த—உலகத்தார் தெரிந்து கொள்ளும்படி விரிவாகக் கூறியருளிய; செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார்—செல்வம் நிறைந்த குன்றத்தூரில் திருவவதா

ரஞ்செய்த சேக்கிழார் நாயனாருடைய; அடி போற்றி—
திருவடிகளைப் போற்றிசெய்வாம். எ-று.

ஏ - அசை

குறிப்பு: 'ஒலையவர்' என்பது ஈண்டு ஒரு சொல்லாய் அடியார்கள் என்
னும் பொருள்தர நிற்கின்றது.

(7)

தரற்பெயர்

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாம லுலகய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளாற் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

(இ-ள்) தாய் மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவி—தாயா
னவள் மகிழ்ச்சியான் மலர்ந்த முகத்தை யுடையவளாகித்
தன் மார்போடணைத்துக்கொண்டு; முலை தர வந்த நோய்
மலர்ந்த பிறவி தொறு நுழையாமல்—முலைப்பால் கொடு
த்தற் கேதுவாய் வந்த துயர் மிக்க பிறவிகளிற் செல்லா
மல்; உலகய்ய—உலகத்தார் பிழைத்துக் கடைத்தேறும்
பொருட்டு; தீ மலர்ந்த சடைக் கூத்தர் திருவருளால்—
நெருப்புப்போல் பிரகாசியாநின்ற சடாபாரத்தை யுடைய
நடேசப்பிரான் திருவருளினால்; சேக்கிழார் வாய் மலர்ந்த
புராணத்தின் வரலாறு—சேக்கிழார் நாயனார் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றை;
விரித்துரைப்பாம்—விரிவாகக் கூறுவாம். எ-று.

வரலாறு என்றதனால் ஆக்கியோன் சிறப்பும் நூல்வந்த
வழியும் அதை அரங்கேற்றும் முறையும் முதலியனகொள்க.
வரலாறு என்றது சிறப்புப்பாயிரத்தை. (8)

அவையடக்கம்

ஊர்க்கடலை யிவனெனவந் துதித்தநா னேங்குதமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு நுவலநினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலு
நீர்க்கடல்தற் மண்ணுலகை நிறுக்கநினைக் குமதொக்கும்.

(இ-ள்) ஊர்க்கடலை யிவனென வந்துதித்தநான்—இவன்
இவ்வுலகத்திற்குச் சாம்பற் புழுதியென்று சொல்லும்படி
பிறந்த நான்; ஓங்கு தமிழ் நூற்கடலைக் கரை கண்டு நுவல
நினைக்குமது—மிகுந்த சிறப்போடு விளங்குகின்ற பெரிய புரா
ணம் என்னும் சமுத்திரத்தின் அளவைக் கண்டு கூறத்தொ
டங்குவது (எவ்வாறெனில்); திருப்பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு
பருக நினைப்பது—திருப்பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பானது
உண்ண நினைப்பதையும்; நீர்க்கடல் சூழ் மண்ணுலகை—
நீர் நிறைந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியை; நிறுக்க நினைக்
குமதொக்கும்—நிறுப்பதற்கு நினைப்பதையும் ஒப்பாகும்.
எ-று. போலும்-அசை.

ஈண்டுத் தமிழ் நூலென்றது பெரிய புராணத்தை.

குறிப்பு: 'போலும்' என்பதை உவம உருபாகக் கொண்டு பொரு
ளுரைப்பினு மமையும். (9)

தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைந்த
பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாங்
கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதும்
பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிக்கணியாமால்.

(இ-ள்) கோவுடனே கூடி வரும்—பசுக்களுடனே கூடிக்
கொண்டு வருகின்ற; குருட்டாவு மூர்புகுதும்—குருட்டுப்
பசுவும் ஊரிற் செல்லும்; பூவுடனே கூடிய நார்—மலரோடு
சேர்ந்த நாரும்; புனிதர் முடிக்கணியாம்—சிவபிரான் திரு
முடிக்கு மாலையாகும். (அதுபோல); தேவுடனே கூடிய
சொல்—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சொல் லமைந்த;
செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைத்த—செழுமையாகிய தமிழை
யுடைய சேக்கிழார் நாயனார் நன்றாகவாராய்ந்து அருளிச்
செய்த; பாவுடனே கூடிய—திருத்தொண்டர் புராணத்
தோடு கூடிய; ¹என் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாம்—
என்னுடைய அற்பமாகிய பொருளும் மேன்மையாகிய
பொருளாகும். எ-று. ஆல் - அசை.

குறிப்பு: 1. நன்கு செப்பஞ் செய்து கூறப்படாத என் பொருள்.

(10)

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்

பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்கமல்கும்
 பாளைவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலைதோறும்
 காலாறு கோலியிசை பாடநீடு
 களிமயினின் ருடுமியற் ரெண்டைநாட்டு
 னூலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்ட
 நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டுமிக்க
 சேலாறு கின்றவயற் குன்றத்தூரிற்
 சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்க—பாலாறுனது நீர் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொடுக்க அதனால்; மல்கும் பாளை விரி மணங் கமழ் பூஞ்சோலை தோறும்—விருத்தியடையும் கமுகம் பாளைகள் விரிந்து வாசனை பரிமளிக்காநின்ற மலர்ச் சோலைகள்தோறும்; காலாறு கோலியிசைபாட—வண்டுகள் சூழ்ந்து இசைபாட; நீடு களி மயி னின்றோடு மியற்றெண்டை நாட்டுள்—மிக்க மயில்கள் களிப்புடனே ஆடும்படியான தொண்டை நாட்டில்; நாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க் கோட்டம்—இருபத்து நான்கு கோட்டத்து லொன்றாகிய புலியூர்க் கோட்டத்தில்; நன்றி புனை குன்றை வள நாட்டு—நன்மை மிகுந்த எழுபத்தொன்பது நாடுகளுள் ஒன்றாகிய குன்றைவள நாட்டின்கண்; மிக்க சேலாறுகின்ற வயற் குன்றத்தூரில்—எண்ணிறந்த சேற்கெண்டைகள் இளைப்பாறுகின்ற வயலினையுடைய குன்றத்தூரில்; சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்தது—சேக்கிழார் நாயனாரது மரபு சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளது. ஏ-று.

அன்று, ஏ—அசை.

(11)

நாடெங்கும் சோழன்முனந் தெரித்தேயேற்று
 நற்குடிநாற் பத்தெண்ணு யிரத்துவந்த
 கூடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவுசீர்வெண்
 குளப்பாக்கி ழான்வரிசைக் குளத்துழான்முன்
 நேடுபுக ழாரிவருஞ் சிறந்துவாழச்
 சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேசமுய்யப்
 பாடல்புரி யருண்மொழித்தே வரும்பினந்தம்
 பாலர வாயரும்வந் துதித்துவாழ்ந்தார்.

(இ-ள்) நாடெங்குஞ் சோழன் முனந்தெரிந்தேற்றும்—தொண்டை நாடு முழுதும் கரிகாற்சோழன் முற்காலத்தில் தன் நாடு முதலிய நாடுகளினின்றுத் தெரிந் தெடுத்துக் குடியேற்றிய; நற்குடி நாற்பத் தெண்ணுயிரத்து வந்த—நல்ல குடிகளாகிய நாற்பத் தெண்ணுயிரங் குடிகளுள் வந்த; கூடல்கிழான் புரிசைகிழான்—கூடல்கிழானென்றும் புரிசைகிழானென்றும்; குலவு சீர் வெண்குளப்பாக்கிழான் வரிசைக் குளத்துழான்—விளங்கிய சிறப்புள்ள வெண்குளப்பாக்கிழானென்றும்; மேன்மை தங்கிய குளத்துழானென்றும்; முன்றேடு புகழாரிவருஞ் சிறந்துவாழ—தொன்று தொட்ட புகழ்சம்பாதித்தவர்களாகிய இவர்களும் சிறப்புற்று வாழ; சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேசமுய்ய—சேக்கிழார் குடியில் இவ்வுலகத்தார் கடைத்தேறும்படி; பாடல்புரி யருண்மொழித்தேவரும் — பெரியபுராணத்தை யோதியருளிய அருண்மொழித்தேவரும்; ¹பினந்தம் பாலரவாயரும் வந்துதித்து வாழ்ந்தார் — பின்பு அவர் தம்பியாகிய பாலரவாயரும் திருவவதாரஞ்செய்து வாழ்ந்திருந்தனர். ஏ-று. ஏ—அசை.

பசங்குடி பன்னீராயிரத்திலும் நற்குடி சிறந்தமையின் நற்குடி நாற்பத்தெண்ணுயிரத்துள் என்றாரென்க. பின்னம் என்றது பினம் என விகரமாயிற்று.

குறிப்பு: 1. பினந்தம் பாலரவாயரும்: இத்தொடரை, பின் + நந்தம் + பாலரவாயரும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்.

(12)

இமயமலை யரையன்மக டமுவுக்கச்சி
 யேகம்பர் திருமேனி குழைந்தஞான்று
 சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவிக்கீசர்
 தந்தபடி யெட்டுழக்கீ ராழிநெல்லு
 முமைதிருத்து டகக்கையாற் கொடுக்கவாங்கி
 யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுலகமெல்லாந்
 தமதுகொழு மிகுதிகொடு வளர்க்கும்வேளாண்
 டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் றழைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) இமயமலையரையன் மகடமுவ—மலையரையன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார் தமுவ; கச்சியேகம்பர் திருமேனி குழைந்த ஞான்று—காஞ்சி நகரத்தி லெழுந்தருளிய ஏகாம்பர நாதர் திருமேனி குழைந்த அக்காலத்தில்; சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவிக்கு—சமயங்க ளாறினுக்குந் தலைவியாகிய உமாதேவியார்க்கு; ஈசர் தந்த படி யெட்டுழக்கீராழி நெல்லும்—சிவபிரான் கொடுத்தருளிய நிபந்தமாகிய எட்டுழக்குக்கொண்ட ஈராழி நெல்லினையும்; உமை திருச்சூடகக் கையாற் கொடுக்க வாங்கி—உமாதேவியார் வளையலணிந்த தமது திருக்கையாற் கொடுக்க அதைப் பெற்றுக்கொண்டு; உழவு தொழிலாற் பெருக்கி—உழவு தொழிலாலதை விருத்திசெய்து; உலகமெல்லாந் தமது கொழு மிகுதி கொடு வளர்க்கும்—இவ்வுலகத்தை யெல்லாந் தம்முடைய ஏர்வளத்தின் மிகுதியினால் வளர்க்கா நின்ற; வேளாண் டலைவர் பெரும்புக முலகிற் றழைத்தது—வேளாளர்களின் பெரிய புகழானது இவ்வுலகத்திற் சிறப்புற்று நின்றது. எ-று. அன்று, ஏ—அசை.

ஏர்வளத்தின் மிகுதியினால் வளர்த்தல்—நெல் முதலிய தானியங்களில் எஞ்சியவற்றால் விருத்தியடையச்செய்தல். அதாவது—தன்பங்குநீக்கிய மிகுதியால் பிறரைப் பாதுகாத்தல்.

விளைகழனி பூலோக முழுதுமேரி
 விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்புகட்டி
 கிளர்கலப்பை தருசமையாள் சுவேதராமன்
 கிடாமறலி வசத்தீசன் வசத்தானென்றிங்
 களவறிந்தான் டாண்டுதொறும் விதைதப்பாம
 லளக்குமவள் கச்சியறம் வளர்த்தமாதா
 வொளிபெருகு கொழுமிகுதி யெறும்பீருள
 வுயிரனைத்துந் தேவருமுண் டுவப்பதன்றே.

(இ-ள்.) பூலோக முழுதும் விளை கழனி—பூலோக முழுதும் விளை நிலமாகவும்; விரி திரை நீர்க் கடல் ஏரி—விரிந்த அலையையுடைய நீர் நிறைந்த கடல் ஏரியாகவும்; வருணன் கம்பு கட்டி—வருணராசன் மடை மாறுகின்றவ னாகவும்; கிளர் கலப்பை தரு—பிரகாசியாநின்ற கலப்பை யானது கற்பகதருவாகவும்; சமையாள் சுவேதராமன்—பலபத்திரராமன் கலப்பை சுமக்கும் ஆளாகவும்; கிடாமறலி வசத்து—எருமைக்கடா எமனிடத்தும்; 1ஈசன் வசத்தானென்று—இடபம் சிவனிடத்துமாக என்று; இங்க ளவறிந் தாண்டாண்டு தொறும்—இவ்விடத்துப் பிரமாண மறிந்து வருடந்தோறும்; விதை தப்பாமல் அளக்குமவள்—விதைகள் தப்பாமல் அளக்காநின்ற அம்மை; கச்சி யறம் வளர்த்த மாதா—காஞ்சி நகரத்தில் முப்பத்திரண் டறங்க ளையும் வளர்த்த உமாதேவியார்; ஒளி பெருகு கொழு மிகுதி—இவ்வாறு புகழ் பெருகுகின்ற கொழுவாலாகிய தானிய மிகுதியை; எறும்பீருள வுயிரனைத்தும்—மனிதர் முதல் எறும்பீருய எல்லா வுயிர்களும்; தேவருமுண் டுவப்பது—தேவர்களும் உண்டு மகிழ்ச்சியடைவது. எ-று. மிகுதி - எஞ்சியது.

குறிப்பு: 1. ஈசன் வசத்தானென்று—ஈசன் + வசத்து + ஆன் + என்று; ஆன்—இடபம்.

மாறுகொடு பழையனார் நீலிசெய்த

வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத்தாங்கள்
கூறியசொற் பிழையாது துணிந்துசெந்தீக்
குழியிலெழு பதுபேரு முழுகிக்கங்கை
யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப்ப
ரண்டமுற நிமிர்ந்தாடு மடியின்கீழ்மெய்ப்
பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற்
பிறித்தளவிட் டிவளவெனப் பேசலாமோ.

(இ-ள்.) மாறுகொடு பழையனார் நீலி செய்த வஞ்சனையால்—வஞ்சனையைக் கருத்திற் கொண்டு பழையனார் 1நீலி யென்னும் பேய்மகள் செய்த மாறுபாட்டினால்; வணிகனுயி ரிழப்ப—ஒரு செட்டியானவன் உயிரிழந்துவிட அதைக் கண்டு; தாங்கள் கூறிய சொல் பிழையாது துணிந்து—தாங்கள் முன்சொல்லிய வாய்மை தப்பாமல் துணிவுகொண்டு; செந்தீக் குழியி லெழுபதுபேரு முழுகி—செந்நிறமாகிய தீக்குழியில் எழுபதுபேரும் முழுகி; கங்கை யாறணி செஞ்சடைத் திருவாலங்காட்டப்பர் -- கங்காநதியைத் தரித்த சிவந்த சடா பாரத்தையுடைய திருவாலங்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபிரானது; அண்டமுற நிமிர்ந்தாடு மடியின் கீழ்—ஆகாயமுகட்டினை அளவும்படி நிமிர்ந்து நடனஞ் செய்கின்ற திருவடியின்கீழ்ச் சேர்ந்து; மெய்ப் பேறு பெறும் வேளாளர் பெருமை—உண்மையான பேறு பெற்ற வேளாளர்களுடைய பெருமையானது; எம்மாற் பிறித் தளவிட் டிவளவெனப் பேசலாமோ—எம்மால் தனித்து அளவுபடுத்தி இவ்வளவின தென்று கூறப் படுமோ. எ-று.

1: நீலி யென்னும் பேய்மகள் சரிதம் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் 3-வது திருவிருத்தவுரையிற் காண்க.*
குறிப்பு: *அச்சரிதம் பின்வருமாறு:

வணிகனுக்காக வேளாளர் உயிர்விடுத்தலாவது:— தன்கணவன் நாள்தோறும் பிறமங்கையரிடஞ் சென்று நட்புற்றிருப்பதை அறிந்த அவன் மனைவி பலகால் தடுத்துத் தன்வசமாகும்படி வேண்டிய உபாயங்கள் சொல்லியும் அவன்கேளாமல் தன்கருத் துக்கு இடையூறு யிருக்கின்றனென்பதை நினைந்து அவளை வஞ்ச மாய் அடுத்த ஊரில் நடக்கும் ஓர் சிறப்பை அவட்குக் காட்ட விருப்பமுள்ளவன்போல் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நடுக் காட்டிற் கொன்றுவிட்டான். மறுபிறப்பில் அவள் ஒரு பசாசாய்ச், செட்டியாய்ப் பிறந்த அக்கணவனைக் கொல்லக் கருதியிருந்தாள். அச்செட்டியின் சாதகம் பார்க்கவந்த ஒரு சோதிடன் வடதிசை நோக்கி நீ சென்றால் ஒரு பேயால் இறப்பை. அது நிச்சயம் ஆயினும் நான் அப்பேய் உன்னைத் தொடராமல் ஓர் மந்திர வாளை உனக்குக் கொடுக்கின்றேன் இவ்வாள் உன்னிடத்திருக்கும் வரைக்கும் அந்தப் பேய் உன்னை அணுகாதென்று அதைக் கொடுத்தான். அவன் வர்த்தகஞ் செய்யப்போகும் பொழுது நீலியென்னும் அப்பேய் முற்பிறப்பில் அவன் செய்த பழிக்குப் பழிவாங்கும் நிமித்தம் அவன் மனைவிபோல் வடிவங்கொண்டு பின் தொடர்ந்துவர அவ்வணிகள் சில குறிகளால் இது பேயென் றறிந்து தன் கையிலிருக்கும் மந்திர வாளின் வலியினால் பயப் படாமல் அந்த ஊரிலுள்ள வேளாளரிடத்துச் சேர்ந்தான். அப்பேய் அவர்களிடத்துச் சென்று எண்கணவராகிய இவர் வெகுநாளாக என்னுடன் பேச்சின்றி விரோதப்பட்டிருக்கின்றார். என் கீழ்ப்படிந்த நடக்கையை எவ்வளவும் இரக்கமின்றிவெறுக் கின்றார். நீதிமான்களாகிய நீங்கள் அவருக்கு என்னிடத்திலுள்ள கோபத்தை நீக்கி இவ்வெதிரிலுள்ள மண்டபத்தில் அவரையும் என்னையும் போகவிடுவீர்களாயின் சிலவார்த்தை அவரோடு பேசு கின்றேனென்று பாசாங்காய்ச் சொன்னவுடன் செட்டி இவளென் மனைவியல்லள். ஓர் வலிய பேய். கொல்ல வந்திருக்கின்றதென் றுன். அதற்கு நீலி ஐயா இவரென் கணவரேயாம். என் இடுப் பில் இருக்கும் இக்குழந்தையை அவரிடத்தில் விட்டால் அது உங்களுக்கு நிச்சயங் காட்டிவிடுமென்று மாயக் குழந்தையை நிலத்தில் விட்டாள். அது செட்டியின்மேல் விழுந்து விளை யாடிற்று. அப்போது வேளாளர்கள் செட்டியாரே, நீர் பொய் சொல்லுகின்றீர் உம்முடைய மனையாள் துன்பமடையாமல் இம் மண்டபத்திற் புகுந்து அவட்குச் சமாதானஞ் சொல்லி வாரு மென்றார்கள். அப்பொழுது அவன் கையில் வாளைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றான். அது கண்ட நீலி இக்கத்தியை நீங்கள் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் என்னைக் கொன்று விடுவா

னென்று கூற அவர்கள் அம்மொழியை நிச்சயமாக எண்ணி அவ்வாளை வாங்கிக்கொள்ளவும் வணிகன் பயந்து இந்த ஆயுத மிருந்தபடியால் நானிதுவரையில் பிழைத்திருந்தேன் இல்லா விட்டால் பேயா விறந்துவிடுவேனென, வேளாளர்கள் நீர் ஒருவர் இறந்து விட்டால் எழுபதின்மரும் உயிர்விடுகின்றோ மென்று தேற்றி உள்ளே அனுப்பினார்கள். அங்குப் புகுந்த அக்கணமே அந்தப் பேய் வணிகனைக் கொன்றுவிட்டுப் பின் அவன் தாய்போல் வடிவங்கொண்டு வேளாளரைநோக்கி உங்களிடத்து வந்த என் மகனை என்செய்தீர்களென்று கேட்க, அவர்கள் செட்டி வருவா நென்று வெகுநேரம் பார்த்தும் அவன் வராமையால் அம்மண்ட பத்தின் கதவைத் திறந்து, அவனுடலங் கிழிபட்டிருந்ததைக் கண்டு எழுபதுபேருந் தாங்கள் சொல்லிய சொற்றவகுமல் தீயில் குதித்து உயிரைக் கொடுத்தார்கள் — என்னுஞ் சரித்திரமாம்.

(15)

காராள ரணியலி லுழுதுதங்கள்

கையார நட்டமுடி திருந்திலிந்தப்

பாராளுந் திறலரசர் கவித்தவெற்றிப்

பசும்பொன்மணி முடிதிருந்துங் கலப்பைபூண்ட

வேராலென் டிசைவவர்க்கும் புகழ்வேளாள

ரேடிக்கும் சிறுகோலாற் றரணியாளச்

சீராரு முடியரச ரிருந்துசெங்கோல்

செலுத்துவர்வே ளாளர்புகழ் செப்பலாமே.

(இ-ள்.) காராள ரணியலி லுழுது — வேளாளர்கள் செழுமையுள்ள வயலிலுழுது; தங்கள் கையார நட்ட முடி திருந்தில்—தங்கள் கையால் நிரம்ப நட்ட நாற்று முடிகளானவை செப்பமாக விளையுமானால்; இந்தப் பாராளுந் திறலரசர் கவித்த — இவ்வுலகத்தை யாளவல்ல அரசர்கள் தரித்த; வெற்றிப் பசும்பொன் மணிமுடி திருந்தும் — வெற்றியினை யுடைய மாற்றையர்ந்த பொன்னு லாகிய மணிகள் பதித்த முடியானது செப்பமாக இருக்கும்; கலப்பை பூண்ட ஏரால் லெண்டிசை வளர்க்கும் புகழ் வேளாளர் — கலப்பை பூண்ட ஏரால் எட்டுத் திக்கினும் புகழை வளர்க்கும் வேளாளர்; ஏரடிக்கும் சிறு கோலால்

நரணியாள — உழவுக்குண்டைகளை அடித்து ஓட்டுகின்ற சிறிய தாற்றுக் கோலால் இவ்வுலகத்தை யாள; சீராரு முடியரச ரிருந்து—சிறப்புள்ள மகுடவர்த்தனர்கள் வீற் றிருந்து; செங்கோல் செலுத்துவர்—செங்கோல் செலுத்து வார்கள்; (ஆகையால்) வேளாளர் புகழ் செப்பலாமோ— அவ்வேளாளரது புகழை இவ்வளவென்று வரையறுத்துச் சொல்லமுடியுமோ. எ-று.

அரசர் முடி திருந்துதற்கு நாற்று முடி திருந்த லேது வாதலில் நட்ட முடி திருந்தி லென்றார். (16)

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர்

வாக்கரையர் சாக்கியர்கோட் புலிகஞ்சாற்

ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு

மினையான்றன் குடிமாற் றுர்க்கர்செங்கைத்

தாயனார் செருத்துணையார் செருவில்வெம்போர்

சாதித்த முனையடுவா ராகநம்பி

பாயிரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்பேர்தம்நிற்

பதின்முவர் வேளாளர் பகருங்காலே.

(இ-ள்) வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர்—வாயி லார் நாயனார் சத்திநாயனார் விறன்மிண்டநாயனார்; வாக்கரையர் சாக்கியர் கோட்புலி கஞ்சாற்—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சாக்கியநாயனார் கோட்புலி நாயனார் மானக்கஞ் சாறநாயனார்; ஏயர்கோன் கலிக்காமர்—ஏயர்கோன்கலிக் காமநாயனார்; முனைவித்தாக்கு மினையான்றன் குடிமாற்— முனைத்த வித்தினை அரிசியாக்கி அமுது சமைத்த இனையான் குடிமாறநாயனார்; மூர்க்கர் செங்கைத்தாயனார் செருத்துணையார் — மூர்க்கநாயனார் செவ்விதான கையையுடைய அரி வாட்டாயநாயனார் செருத்துணைநாயனார்; செருவில் வெம்போர் சாதித்த முனையடுவாராக—போர்முனையில் கொடிய போரை வெற்றிகொண்ட முனையடுவார் நாயனாரும் என் னாம்; நம்பி பாயிரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்பேர் தம்மில்—

சுந்தரமூர்த்திகவாமிகள் திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள அறுபது தனியடியார்களுக்குள்; பதின்மூவர் வேளாளர் பகருங்கால் — சொல்லுமிடத்து வேளாளர் பதின்மூன்று பேராம். எ-று.

ஏ-அசை.

(17)

அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபிற்சேக்கி
ழார்குடியில் வந்தவருண் மொழித்தேவர்க்குத்
தத்துபரி வளவனுந்தன் செங்கோலோச்சுந்
தலைமையளித் தவந்தாக்குத் தனதுபேரு
முத்தமச் சோழப்பல்ல வன்னுனென்று
முயர்ப்பட்டங் கொடுத்திடவாங் கவந்தீர்நாட்டு
நித்தனுறை திருநாகே சுரத்திலன்பு
நிறைதலினுன் மறவாத நிலைமைமிக்கார்.

(இ-ள்.) அத்தகைய புகழ் வேளாண் மரபில்—அத்தன் மையான புகழையுடைய வேளாளர் மரபில்; சேக்கிழார் குடியில் வந்த—சேக்கிழார் குடியில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய; அருண்மொழித் தேவர்க்கு—அருண்மொழித் தேவருக்கு; தத்துபரி வளவனும்—தாவிச் செல்லுங் குதி ரைக் கூட்டத்தையுடைய அநபாயசோழனும்; தன் செங்கோ லோச்சுந் தலைமை யளித்து—தனது செங்கோல் செலு த்தும்படியான மந்திரியாம் முதன்மையைக் கொடுத்து; அவர் தமக்கு—அவருக்கு; தனது பேரும்—தன்னுடைய பெயரையும்; உத்தமச் சோழப் பல்லவ னென்ன—உத்த மச் சோழப் பல்லவ னென்று; உயர் பட்டங் கொடுத்திட—உயர்ந்த பட்டமாகக் கொடுத்திடப் பெற்றுக்கொ ண்டு; ஆங்கவர் நீர் நாட்டு—அவ்விடத்து அச்சோழரது நீர்வள முடையதாகிய சோழநாட்டில்; நித்தனுறை திருநாகேச்சுரத்தில்—சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருநாகேச் சுர மென்னுந் தலத்தில்; அன்பு நிறைதலினால்—அன்பா னது நிறைதலினால்; மறவாத நிலைமை மிக்கார்—மறவாத நிலைமையை உடையவராயிருந்தனர். எ-று.

தான் — அசை

(18)

தம்பதினும் றத்தூரின் மடவளாகந்
தானுக்கித் திருக்கோயி ருபித்தங்கண்
செம்பியர்கோன் றிருநாகேச் சுரம்போல்துந்
திருநாகேச் சுரமெனவே திருப்பேர்சாற்றி
யம்புனியி லங்காங்க வைபவங்கட்
கானபரி கலந்திருநாள் பூசைகற்பித்
திம்பர்புகழ் வளவனர சுரிமைச்செங்கோ
லிமசேது பரியந்த மியற்றுநாளில்.

(இ-ள்.) தம் பதி குன்றத்தூரில்—தமது ஊராகிய குன் றத்தூரில்; மடவளாகந் தானுக்கி—மடவளாகத்தை ஏற் படுத்தி; திருக்கோயி ருபித்து—(அதனுள்) திருக்கோயி லொன்றைப் பிரதிட்டை செய்து; அங்கண் செம்பியர்கோன் றிருநாகேச்சுரம் போல்—அவ்வூரில் அநபாய சோழனுடைய திருநாகேச்சுரம் போல; ஈதுந் திருநாகேச்சுர மெனவே திருப் பேர் சாற்றி—இதுவும் திருநாகேச்சுர மென்று திருப்பெய ரிட்டு; அம்புனியி லங்காங்க வைபவங்கட் கான பரிகலம்—அத் திருநாகேச்சுரத்தில் நித்திய பூசையும் அதற்கங்கமான திருவிழாவு மாகிய சிறப்புகளைச் செய்தற்குரிய பரிசனங்களை யும்; திருநாள் பூசை கற்பித்து—திருவிழாவையும் நித்திய பூசையையும் ஏற்படுத்தி; இம்பர் புகழ் வளவ னரசுரிமைச் செங்கோல்—இவ்வுலகத்தார் புகழும் அநபாய சோழனுக் குரிய செங்கோலினை; இமசேது பரியந்த மியற்று நாளில்— இமசேது பரியந்தம் நடாத்திவரும் நாளில். எ-று.

மடவளாகம்—திருமதிலின் புறத்துள்ள வீதி. சிவாலய பூசைக்கு நித்தியமும் நைமித்தியமும் அங்கமாதலின் அங் காங்கமென்புழி நித்தியமும் அங்கமாயிற்று. அதனால் நித்தியம், நித்தியாங்கம், நைமித்தியம், நைமித்தியாங்கம் என்னும் நான்கையும் அங்காங்கமென இரண்டா யடக்கி னர்.

(16)

கலகமிடு மமண்முருட்டுக் கையர்பொய்யே
கட்டி நடத் தியசிந்தா மணியைமெய்யென்
றுலகிலுளோர் சிலர்கற்று நெற்குத்துண்ணு
துமிக்குத்திக் கைவருத்திக் கறவைநிற்க
மலடுகறந் துளந்தளர்த்து குளிர்பூஞ்சோலை
வழியிருக்கக் குழியில்விழுந் தளறுபாய்ந்து
விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று
விளக்கிருக்க மின்மினித்திக் காய்ந்துநொந்தார்.

(இ-ள்.) கலகமிடு மமண்முருட்டுக் கையர்—கலகத்
தையே செய்கின்ற முருடர்களாகிய சமண வஞ்சகர்கள்;
பொய்யே கட்டி நடத் திய சிந்தா மணியை—
பொய்யினையே ஒருகாவியமாக ஏற்படுத்திவழங்கச்செய்த
சிந்தாமணி என்னும்நூலை; மெய்யென் றுலகிலுளோர்
சிலர் கற்று—உண்மையென்று கருதி இவ்வுலகத்தி லுள்
ளோர் சிலர் கற்றுக்கொண்டு; நெற்குத் துண்ணு துமிக்
குத்திக் கைவருத்தி—நெல்லினைக் குத்தியுண்ணாமல் உமி
யைக்குத்திக் கைவருத்தியும்; கறவை நிற்க மலடு கறந்
துளந் தளர்ந்து—கறவைப் பசுவிருக்க மலட்டுப் பசுவைக்
கறந்து மனந் தளர்ந்தும்; குளிர் பூஞ்சோலை வழியிருக்க—
குளிர்ந்த மலர்ச் சோலை வழியிருக்க; குழியில் விழுந்
தளறு பாய்ந்து—பள்ளத்தில் விழுந்து அதிலுள்ள சேற்
றைப் பூசிக்கொண்டும்; விலை தருமென் கரும்பிருக்க விரும்
பை மென்று—மதிக்கத் தக்க கரும்பிருக்க இரும்பைத் தின்
றும்; விளக்கிருக்க மின்மினித் தீக்காய்ந்து நொந்தார்—
தீபமிருக்க மின்மினிப் பூச்சியைத் தீயென்று கருதிக் குளிர்
காய்ந்தும் (விண்படுதல் போல) நொந்தார்கள். ஏ-று.

இவ்விரண்டுங் குளகம்.

உமிக்குத்தன் முதலிய தொழில் செய்தோர் தாம் கரு
தின பயனையடையாமல் வருந்தினமைபோலச் சிந்தாமணி

யைக் கற்றவர்களும் நல்ல பயனையடையாது மனம் வருந்
தினரென்பது கருத்து. (20)

வளவனுங்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச்சிந்தா
மணிக்கதையை மெய்யென்று வரிசைகூர
வுளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக்கேட்க
வுபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்கிரார்கண்
டிளவரசன் றனைநோக்கிச் சாணர்பொய்து
விதுமறுமைக் காகாதிம் மைக்குமற்றே
வளமருவு தின்றசிவ கதையிம்மைக்கு
மறுமைக்கு முறுதியென வளவன்கேட்டு.

(இ-ள்.) வளவனுங்குண்டமண் புரட்டுத் திருட்டுச் சிந்தா
மணிக் கதையை—அநபாய சோழனும் குண்டரான சம
ணர்கள் பொய்யாகிய காப்பியம் போற் செய்த சிந்தா
மணிக் கதையை; மெய்யென்று வரிசை கூர வுள மகிழ்
ந்து—உண்மையென்று சிறப்பு மிகும்படி மன மகிழ்ந்து;
பலபடப் பாராட்டிக் கேட்க—பலவாறாகப் பாராட்டிக்
கேட்டுக்கொண்டிருக்க; உபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்கி
ழார் கண்டு—தாய் தந்தையராகிய இருவர் மாபிற்கும்
மாணிக்க தீபம்போன்ற சேக்கிழார் நாயனார் அறிந்து;
இளவரசன்றனை நோக்கி—இளமை யுடையனாகிய அநபாய
சோழனைப் பார்த்து; சமணர் பொய் நூலிது—சமணர்களு
டைய பொய்ம்மை யாகிய சரித்திரமிது; மறுமைக் காகா
திம்மைக்கு மற்றே—மேலும் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்
உதவாது; வளமருவுகின்ற சிவ கதை—வளப்பமுள்ள சிவ
சரித்திரமானது; இம்மைக்கு மறுமைக்கு முறுதியென வள
வன் கேட்டு—இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதிப் பயனைக்
கொடுப்பதாமென்று சொல்ல அநபாய சோழன் அதைக்
கேட்டு. ஏ-று.

அதிற்கூறும் சரிதம் மெய்ப்பயன் குறித்து நில்லாமையிற் புரட்டென்றும் ¹சில வேதவிருத்தம் நீக்கிக் கொல்லாமை பொய்யாமை முதலிய அறங்கள் எமது புராண இதிகாசங்களில் உள்ளனவேயன்றி வேறன்று என்பார் திருட்டென்றும் கூறினர்.

குறிப்பு: 1. சிலவேதவிருத்தம்: விருத்தம்—‘மாறுபாடு’ எனப்பொருள் படும். எனவே, வேத உண்மைக்கு மாறுபாடாக உள்ள சில பகுதிகள் நீங்கலாக என்பது, சில வேதவிருத்தம் நீக்கி என்ற பகுதிக்கு விளக்கமாம்.

(21)

அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதையீதாகி
 லம்மையுமீம் மையுமுறுதி பயக்கத்தக்க
 சிவகதையே ததுகற்ற திறமைப்பேரார்
 சீவகசித் தாமணிபோ லிடையிலவந்த
 நவகதையோ புராதனமோ முன்னுலுண்டோ
 நாவிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்டபேரார்
 தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற
 தனிக்கதையோ வடைவுபடச் சாற்றுமென்றான்.

(இ-ள்.) அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதை யீதாகில்—இது அவலமானதாய்ப் பிரயோசனமற்ற வீண்கதையாகில்; அம்மையு மிம்மையு முறுதி பயக்கத்தக்க சிவகதையேது—மறுமையும் இம்மையும் பயன்களைக் கொடுக்கத்தக்க சிவகதையென்பது யாது; அது கற்ற திறமைப் பேரார்—அதைக் கற்றுணர்ந்த திறமை யுடையவர் யாவர்; சீவக சிந்தாமணிபோ லிடையில் வந்த நவ கதையோ—இந்தச் சீவக சிந்தாமணியைப்போல் மத்தியில் வந்த புதிய கதையோ; புராதனமோ முன் னூலுண்டோ—அல்லது பழமையானதோ அதற்கு முதலு லொன்றுண்டோ; நாவிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்ட பேரார்—அக்கதையை இவ்வுல

கத்திற் சொன்னவர்கள் யாவர் கேட்டவர்கள் யாவர்; தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறு பெற்ற தனிக் கதையோ—தவநெறியைக் கூறுங் கதையோ அல்லது தவத்தைச் செய்து பேறு பெற்றாரது ஒப்பற்ற சரித்திரமோ; அடைவு படச் சாற்று மென்றான்—அதை முறையாகச் சொல்லு மென்று அநபாய சோழன் கேட்டான். எ-று.

இவ்விரண்டுங் குளகம்.

அம்மை என்பது ஈண்டு மறுமை குறித்து நின்றது. (22)

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச்
 சேக்கிழார் குரிசிலுரை செய்வார்கூலத்
 தம்பலவர் திருத்தொண்டிப் பெருமையாகு
 ரடிகண்முத லடியெடுத்துக் கொடுக்கநாவ
 னம்பிபதி னெருதிருப்பாட் டாகச்செய்த
 நலமலிதொன் டத்தொகைக்கு நாரையூறிற்
 றும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார்
 சுருதிமொழிக் கலித்துறையத் தாதிசெய்தார்.

(இ-ள்) செம்பியர் பூபதி மகிழ்ந்து வினவிக் கேட்க—அநபாயசோழன் மனமகிழ்ந்து வினாக்களாய்க்கேட்க; சேக்கிழார் குரிசிலுரை செய்வார்—சேக்கிழார் நாயனார் சொல்லு வாராயினார்; ஞாலத்தம்பலவர் திருத்தொண்டிப்பெருமை—உலகத்தின்கண் சிவபிரானடியார்களது பெருமையைச் சொல்வதற்கு; ஆரூரடிகண்முதலடி யெடுத்துக்கொடுக்க—திருவாரூர்த் தியாகப்பெருமான் தில்லைவாழ்ந்தண ரென்று முதலடி யெடுத்துக் கொடுத்தருள; நாவனம்பி பதினெரு திருப் பாட்டாகச் செய்த—திருநாவலூர்ச் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் பதினெரு திருப்பாட்டாகப் பாடியருளிய; நல மலி தொண்டத்தொகைக்கு—நன்மைமிக்க திருத்தொண்டத் தொகைக்கு; நாரையூறிற் றும்பிமுகன் பொருளுரைக்க—

திருநாரையூரில் வீற்றிராநின்ற பொல்லாப்பின்னையார்
பொருளருளிச்செய்ய அதனால்; நம்பியாண்டார் சுருதிமொழிக்
கலித்துறையந்தாதி செய்தார்—நம்பியாண்டார் நம்பி
வேதவாக்கியமாகிய கலித்துறைத் திருவந்தாதியைச் செய்தனர்.
எ-று. (23)

ஆயுமறை மொழிநம்பி யாண்டார்நம்பி
யருள்செய்த கலித்துறையந் தாதிதன்னைச்
சேயதிரு முறைகண்ட ராசராச
தேவரீசுவா லயதேவர் முதலாயுள்ள
வேயகருங் கடல்புடைத முலகமெல்லா
மெடுத்திவிது பாராட்டிற் றென்னவந்தத்
தாயகதை யடைவுபடச் சொல்வீரென்று
சோழனுரை செயக்கேட்டுக் குன்றைவேந்தர்.

(இ-ள்.) மறைமொழி யாயு நம்பியாண்டார்நம்பி—வேத
மொழியையுணர்ந்த நம்பியாண்டார்நம்பி; அருள்செய்த
கலித்துறை யந்தாதி தன்னை—அருளிச்செய்த கலித்துறைத்
திருவந்தாதியை; சேய திருமுறை கண்ட ராசராச தேவர்—
செவ்விய திருமுறைகண்ட சோழராகிய அபயகுலசேகரனும்;
சிவாலய தேவர் முதலாயுள்ள—சிவாலய தேவர் ஆதியா
யுள்ள; ஏயகருங் கடல் புடைசூ ளுலக மெல்லாம்—பொருந்
திய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தின் கண்ணுள்ள அறிஞர்
தொகுதி முழுதும்; எடுத்தினிது பாராட்டிற் றென்ன—
போற்றி யன்புடன் பாராட்டிக்கொண்டு வந்ததென்று
சொல்ல; அந்தத்தாய கதை யடைவுபடச் சொல்வீரென்று—
அந்தத் தெய்வத்தன்மை யுள்ள சரித்திரத்தை முறைமை
யாகச் சொல்லவேண்டுமென்று; சோழ னுரை செயக்
கேட்டுக் குன்றை வேந்தர்—அநபாய சோழன் சொல்ல
அதனைக்கேட்டுச் சேக்கிழார்நாயனார். எ-று.

ஈண்டு உலகமென்றது ஆகுபெயராய் அறிஞர்தொகு
தியை உணர்த்தி நின்றது. ஆதலில் உலகம் பசித்ததென்
றும்போல அஃறிணைமுடிபேற்றது. (24)

தில்லைவாழ்ந்தணரே முதற்பண்பாடு
திருநீல கண்டத்துப் பாணரீருச்
சொல்லியதொண் டத்தொகைநூல் வகையந்தாதித்
தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வளவன்கேட்டு
மெல்லியலாள் பங்கர்திரு வருளைநோக்கி
வியந்தடிமைத் தொண்டுசெய்து பேறுபெற்ற
செல்கதியை நினைந்துருகி வளவர்கோமான்
சேவையர்கா வலரைமுக நோக்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) தில்லைவாழ்ந்தணர்முதல் — தில்லைவாழ்ந்தணர்
முதலாக; பண்பாடு திருநீலகண்டத்துப்பாண ரீருச் சொல்
லிய—யாழிற் பண்களைப் பாடுகின்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்
பாண ரீருகக் கூறிய; தொண்டத் தொகை நூல் வகை—
திருத்தொண்டத் தொகைப் பதிகத்திற்கு வகை நூலா
கிய; அந்தாதித் தொடர்ச்சியினை—நம்பியாண்டார்நம்பி
திருவந்தாதித் தொடர்பினை; விரித்துரைக்க வளவன்
கேட்டு—விரிவா யெடுத்துச் சொல்ல அதனை அநபாயசோ
ழன் கேட்டு; மெல்லியலாள் பங்கர் திருவருளை நோக்கி
வியந்து—உமாதேவி பாகராகிய சிவபிரானது திருவருளை
நோக்கி அதிசயித்து; அடிமைத் தொண்டு செய்து பேறு
பெற்ற—அடிமைத் தொண்டினைச் செய்து சிவபோகப்
பேற்றினை யடைந்த; செல்கதியை நினைந்துருகி—செல்லத்
தக்க முத்திநெறியை நினைந்து மனமுருகி; வளவர்கோ
மான் சேவையர்காவலரை முகநோக்கிச் சொல்வான்—
அநபாயசோழன் சேக்கிழார்நாயனார் திருமுகத்தைப் பார்
த்துக் கூறுகின்றான். எ-று.

ஏ-அசை. இவ்விரண்டுங் குளகம்.

செல்கதி என்றது அறிஞர்கள் செல்லுதற்குரிய சிறப்பு
டைத்தென்பது குறித்து நின்றது. சேலூர் என்றது சேவை
யென மரீஇயவாறு. சேலூர்க்கிழார் என்னும் உடைப்பெய
ரும் சேக்கிழார் என மரீஇநின்ற தென்க. (25)

அவரவர்க ணுடவர்க ளிருந்தவூர்வந்
தவதரித்த திருமரபு திருப்பேர்செய்த
சிவசமயத் திருத்தொண்டு முற்பிற்பாடு
சிவனடிகீ ழுயர்பரம முத்திபெற்றோர்
எவருமறி யச்சீவன் முத்தராயிங்
திருப்பவர்க ளினிமேலும் பிறப்போர்மண்மேல்
அவர்களைச்சேர்ந் தருள்பெற்றோர் பகைத்துப்பெற்றோ
ரவர்கள்பகை யாய்நரகி லடைந்தபேர்கள்.

(இ-ள்.) அவரவர்க ணுடவர்க ளிருந்தவூர்—அந்தந்த
அடியார்கள் அவதரித்த நாடுகளும் அவர்களிருந்த ஊர்
களும்; வந்தவதரித்த திருமரபு திருப்பேர்—அவர்கள் வந்
துதித்த திருமரபுகளும் திருநாமங்களும்; செய்த சிவசமயத்
திருத் தொண்டு—சைவ சமயத்தில் செய்துகொண்டிருந்த
திருத்தொண்டும்; முற்பிற்பாடு சிவனடிகீ ழுயர் பரம
முத்தி பெற்றோர்—திருத்தொண்டத்தொகை யருளிச்செய்
ததற்கு முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் சிவபிரானது
திருவடிகீழ் சிறந்த பரமுத்தியைப் பெற்றவர்களும்;
எவரு மறியச் சீவன் முத்தராயிங்கிருப்பவர்கள்—யாவரும்
அறியும்படி சீவன் முத்தர்களாயிங்கிருப்பவர்களும்; இனி
மேலும் பிறப்போர் மண்மேல்—உலகின்கண் இனிப் பிறப்ப
வர்களும்; அவர்களைச்சேர்ந் தருள் பெற்றோர்—அம்முத்தி
பெற்ற அடியார்களை யடைந்து திருவருளைப் பெற்றவர்க
ளும்; பகைத்துப் பெற்றோர்—அவர்களிடத்துப் பகை
கொண்டு கதி யடைந்தவர்களும்; அவர்கள் பகையாய்

நரகி லடைந்த பேர்கள்—அவர்களுக்குப் பகைவராய் நரக
மடைந்தவர்களும். எ-று. (26)

இல்லறத்தி லிருந்துநனி முத்திபெற்றோ
ரில்லறத்திற் சிற்றின்ப வியல்பைநீக்கி
நல்லறமாந் துறவறத்தி னின்றுபெற்றோர்
நற்பிரம சாரிகளா யருள்பெற்றுய்ந்தோர்
செல்கதிசற் குருவருளாற் சென்றுசேர்ந்தோர்
சிவபூசை செய்துபர முத்திபெற்றோர்
புல்லறிவு தவிர்ந்துதிரு வேடமேமெய்ப்
பொருளெனக்கொண் டரனடிகீழ்ப் பொருந்தப்புக்கோர்.

(இ-ள்.) இல்லறத்தி லிருந்து நனி முத்தி பெற்றோர்—
இல்லற நெறிக்கணினு மிக்குயர்ந்த முத்தியை யடைந்தவர்
களும்; இல்லறத்திற் சிற்றின்ப வியல்பை நீக்கி—இல்லறத்
தின் கணிசுந் தனுபவிக்கும் சிற்றின்ப வாழ்வை நீக்கி;
நல்லறமாந் துறவறத்தி னின்று பெற்றோர்—நல்ல அற
மாகிய துறவறத்திலிருந்து முத்தி யடைந்தவர்களும்;
நற்பிரமசாரிகளா யருள்பெற்றுய்ந்தோர்—நல்ல பிரமசாரி
களாகவே யிருந்து அருள் பெற்றுக் கரை யேறினவர்களும்;
செல்கதி சற்குரு வருளாற் சென்று சேர்ந்தோர்—தாம்
அடையத் தக்க முத்தி நெறியை ஞானசாரியரது திருவருளா
லடைந்து பெற்றவர்களும்; சிவபூசைசெய்து பரமுத்தி
பெற்றோர்—சிவபூசையைச் செய்து பரமுத்தி யடைந்தவர்
களும்; புல்லறிவு தவிர்ந்து திருவேடமே மெய்ப்பொரு
ளெனக்கொண்டு—அஞ்ஞானம் நீங்கிச் சிவவேடமே யுண்
மைப் பொருளென மனத்திற் கொண்டு; அரனடிகீழ்ப்
பொருந்தப் புக்கோர்—சிவனடிகீழ் பொருந்தச் சென்ற
வர்களும். எ-று. (27)

இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக்கேட்டால்
 யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநாட்ட
 வொப்பரிய பொருடெரிந்து விளங்கித்தோன்ற
 வுமையுடைத் தாயகதை கற்கநிற்கத்
 தப்பில்பெருங் காவியமாய் விரித்துச்செய்து
 தருவீரென் றவர்க்குவிடை கொடுத்துவேண்டுஞ்
 செப்பரிய திரவியமுங் கொடுக்கவாங்கிச்
 சேக்கிழார் குரிசிறிருத் தில்லைசேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக் கேட்டால்—
 ஆகிய இவர்கள் சரித்திரத்தை இவ்வாறு கிரமமாகத்
 தனித்தனி கேட்கப் புகுங்கால்; யாவருக்குமே தரிக்கச் செவி
 நா நீட்ட—எல்லோருக்கும் மனதிற்றரிக்கவும் காதுகொடுத்
 துக் கேட்கவும் நானினாற் பிறருக்குச் சொல்லவும்; ஒப்பரிய
 பொருடெரிந்து விளங்கித் தோன்ற—ஒப்பற்ற அப்பொரு
 ளானது அவரறிவுக்குப் புலப்பட்டு விளங்கித் தோன்றவும்;
 உவமை யுடைத்தாய கதை கற்க நிற்க—தனக்குத்தானே
 ஒப்பான இச்சரித்திரம் யாவரும் கற்றுணரவும் என்றைக்கும்
 நிலைநிற்கவும்; தப்பில் பெருங் காவியமாய் விரித்துச் செய்து
 தருவீ ரென்று அவர்க்கு விடை கொடுத்து—குற்றமற்ற
 பெரிய காவிய ரூபமாக விரிவா யியற்றிக் கொடுத்தருள்வீ
 ரென் றுத்தரவு கொடுத்து; வேண்டுஞ் செப்பரிய திரவிய
 முங் கொடுக்க வாங்கி—அதற்கு வேண்டிய எண்ணிறந்த
 திரவியமுங் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு; சேக்கிழார்
 குரிசில் திருத் தில்லை சேர்ந்தார்—சேக்கிழார்நாயனார் திருத்
 தில்லைக்கண் வந்து சேர்ந்தனர் எ-று இம்மூன்றுங் குளகம்.

(28)

தில்லையெல்லையில் வந்துவந்தெதிர் தெண்டனாக விழுந்தெழுந்
 தல்லிசேர்கம லத்தடத்தினின் மூழ்கியம்பல வாணர்முன்
 ஒல்லைசென்று பணிந்துகைத்தல முச்சிவைத்துள முருகிதைந்
 தெல்லைகாணி தாயபேரொளி யின்பவாரியின் மூழ்கியே.

(இ-ள்.) தில்லையெல்லையில் ¹வந்து வந்து—சிதம்பரத்தின்
 திருவெல்லையைச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்து; எதிர் தெண்
 டனாக விழுந்தெழுந்து—எதிரில் அட்டாங்க பஞ்சாங்க
 மாக வணங்கி எழுந்து; அல்லிசேர் கமலத் தடத்தினில்
 மூழ்கி—அகவிதமுள்ள தாமரைமலர் நிறைந்த சிவகங்கை
 யில் மூழ்கி; அம்பலவாணர்முன் ஒல்லை சென்று பணிந்து—
 நடேசப்பிரான் திருமுன் விரைந்து சென்று வணங்கி; கைத்
 தல முச்சி வைத்து—இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேல் வைத்
 துக்கொண்டு; உள முருகி நைந்து—மனமுருகிக் கசிந்து;
 எல்லை காணரிதாய—அளவு காணுதற் கரிதான; பேரொளி
 யின்ப வாரியின் மூழ்கி—பெரிய ஒளிப்பிழம்பான சிவானந்தக்
 கடலுள் மூழ்கி. எ-று ஏ - அசை.

குறிப்பு: 1. வந்து + உவந்து: வந்துவந்து.

(29)

அடையலாபுர நீறெழத்திரு நகைசெய்தன்றோரு மூவரைப்
 படியின்மேலடி மைக்கோளும்பத பங்கயங்கள் பணிந்துநின்
 றடிகளேயுன தடியர்சீரடி யேனுரைத்திட வடியெடுத்தி
 திடர்கெடத்தரு வாயெனத்திரு வருளையெண்ணியி றைஞ்சிறு.

(இ-ள்.) அடையலாபுர நீறெழத் திருநகை செய்து—
 தன்னை யடையாத வசுரர்கள் திரிபுரங்கள் நீராகும்படி புன்
 னகை செய்து; அன்றோரு மூவரை—அந்நாளில் ஒரு மூன்ற
 சுரரை; படியின்மே லடிமைக் கொளும்பத பங்கயங்கள் பணி
 ந்து நின்று—நிலவுலகத்தில் அடிமை கொண்டருளும் சிவபி
 ரான் திருவடித் தாமரைகளில் வணங்கிநின்று; அடிகளே
 யுனதடியர் சீரடியே னுரைத்திட—சுவாமீ உன்னடியார்கள்
 சிறப்பினை அடியேன் கூறுதற்கு; ¹அடி யெடுத்திடர் கெடத்
 தருவா யென—நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொ
 ருட்டு முதலடியெடுத்துத் தந்தருள்வா யென்று; திருவருளை
 யெண்ணி யிறைஞ்சிறு—சிவபிரான் திருவருளை நினைந்து
 வணங்கினார். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(30)

குறிப்பு: 1. 'இடர்கெட அடியெடுத்துத் தருவாய் என' என்று மாற்றிக் கூட்டுக.

அலைபுனற்பகி ரதிநதிச்சடை யாட்வாடர் வாடநின்
நிலகுமன்றிவி லாடுவார்திரு வருளினுலச ரீரவாக்
குலகெலாமென வடியெடுத்துரை செய்தபேரோலி யோசைமிக்
கிலகுசீரடி யார்செவிப்புலத் தெங்குமாகி நிறைந்ததால்.

(இ-ள்.) அலை புனற் பகிரதி நதிச்சடை யாட—அலைகின்ற
நீரையுடைய கங்காநதி தங்கிய சடையாடவும்; ஆடர வாட
நின்று—படம்விரித் தாடுகின்ற பாம்பணிகளாடவும் நின்று;
இலகு மன்றினி லாடுவார் திருவருளினால்—விளங்காநின்ற
சிற்ப்பையி னிடத்து நடனஞ் செய்தருளுகின்ற நடேசப்
பிரான் திருவருளினால்; அசரீரிவாக் குலகெலாமென வடி
யெடுத்துரைசெய்த பேரோலி யோசைமிக்கு—அசரீரி வாக்
காக உலகெலாமென முதலடி யெடுத்துக் கொடுத்தருளின
பேரோசை யானது அதிகரித்து; இலகு சீரடியார் செவிப்புலத்
தெங்கு மாகி நிறைந்தது—விளக்கமான சிறப்பினை யுடைய
(அங்கங்கிருக்கும்) அடியார்கள் செவிப்புல மெங்கும் நிறைந்
தது. எ-று. ஆல்—அசை. (31)

தில்லைமாநகர் வாழ்வாழ்தவ சிந்தையந்தண ராறைஞ்ஞா
றல்லதும்பல மடபதித்தவ ராசரிக்கையி லுள்ளபேர்
எல்லையிலவ ரியாவருங்கனி கொளவிளங்கச ரீரிவாக்
கோல்லைவந்தெழ வனைவருங்கர முச்சிவைத்துள முருகினர்.

(இ-ள்.) தில்லை மாநகர் வாழ்வாழ்தவசிந்தை யந்தண
ராறைஞ்ஞாறல்லதும்—தில்லை மாநகர மானது வாழும்படி
நிலைபெற்றுள்ள தவ சிந்தையுடைய மறையவர்கள் மூவா
யிரவர்களும் இவர்களல்லாமலும்; பல மடபதித் தவராசரிக்
கையி லுள்ளபே ரெல்லை யில்லவ ரியாவரும்—அனந்தம் மட
பதிசனும் தவா சிரமத்தி லுள்ளவர்களு மாகிய எண்ணிறந்த
வர் யாவரும்; களி கொள விளங் கசரீரி வாக் கொல்லை வந்
தெழ—களிப்படையுடையபடி வெளியே எழுந்து அசரீரி வாக்
கானது விரைவுடன் உண்டானபோது; அனைவருங் கர முச்சி

வைத் துள முருகினர்—யாவரும் இரண்டு கைகளையும் உச்சி
யின்மீது அஞ்சலியாகக் குவித்துக்கொண்டு மனமுருகினர்
கள். எ-று. (32)

உள்ளலாப்புர நீறெழக்கணை யொன்றுதொட்டுயர் மன்றில்வாழ்
வள்ளலார்திரு மாலைபுத்திரு நீறுமெய்ப்பரி வட்டமும்
எள்ளலாரல ரென்றுசேவையர் காவலர்க்கிவை யினிதளித்
தள்ளலார்வய னீடுதில்லையி லனைவருங்கனி கொண்டபின்.

(இ-ள்.) உள்ளலார் புர நீறெழக் கணையொன்று
தொட்டு—பகைவர் புரங்கள் நீராகும்படி ஒருகணையை ஏவி;
உயர் மன்றில் வாழ் வள்ளலார்—சிறப்புள்ள சிற்ப்பையி
னிடத்து எழுந்தருளி யிருக்கின்ற நடேசப்பிரானுக் கணிந்த;
திருமாலையுந் திருநீறு மெய்ப்பரிவட்டமும் இவை—திரு
மாலையும் திருநீறும் மெய்ம்மையான திருப்பரிவட்டமும்
ஆகிய இவைகளை; எள்ளலா ரல ரென்று சேவையர்காவலர்க்
கினிதளித்து—தரிப்பதற்குத் தக்கவரென்று சேக்கிழார்
நாயனார்க்கு அன்புடனளித்து; அள்ளலார் வயனீடு தில்
லையி லனைவருங் களிகொண்டபின்—சேறு பொருந்திய வயல்
வளமிக்க அத்தில்லையின்கண் யாவரும் களிப்பினையடைந்த
பின்னர். எ-று. (33)

சேவைகாவலர் தொண்டர் சீருரை செய்வதற்குயர் செய்யுண்முன்
மூவரோதிய திருநெறித்தமி ழாதலால்வரன் முறைமையால்
யாவரும்புகழ் திருநெறித்தலை வரைவணங்கி யிணங்கிமெய்த்
தாவருஞ்சிவ சாதனங்க டரித்துநீறு பரித்தரோ.

(இ-ள்.) சேவைகாவலர் தொண்டர் சீருரை செய்வ
தற்கு—சேக்கிழார்நாயனார் அடியார்களது சிறப்பை எடுத்
துக் கூறுவதற்கு; உயர் செய்யுள்—உயர்ந்த முன்னூல்;
முன் மூவரோதிய திருநெறித்தமி ழாதலால்—முற்காலத்தில்
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முதலிய மூவரும் ஓதி யருளிய

திருநெறித் தமிழ் வேத மாதலால்; வரன் முறைமையால்—
வரலாற்று முறையே; யாவரும் புகழ் திருநெறித் தலைவரை
வணங்கி—அலைவரும் துதிக்கின்ற அம்முவரையும் வணங்கி;
இணங்கி—அவ்வடியவர்களுக் கடிமை பூண்டு; மெய்த் தாவ
ருஞ் சிவசாதனங்க டரித்து நீறு பரித்து—மெய்மையோடு
கேடின்றி விளங்கும் சிவசாதனங்களைத் தரித்துக்கொண்டு
திருநீறணிந்து. எ-று. அரோ - அசை.

சிவசாதனங்களாவன :- முண்டனம், குண்டலம், சிர
மாலை, கரமாலை, தாழ்வடம் முதலியன.

குறிப்பு: இப்புராண எண்ணெழுங்கில் எழுபத்தேழாவதாயிருக்குஞ்
செய்யுள் இங்கு முப்பத்து நான்காவதாக இடம்பெற வேண்
டும்; இம்முப்பத்து நான்காஞ் செய்யுள் எழுபத்தேழாவதாக
இடம்பெறவேண்டும்; என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. எழு
பத்தேழாஞ் செய்யுளினின்றுதியாகிய 'வல்லவ ரனைவரும்' என்
பது முப்பத்தைந்தாஞ் செய்யுள் முதலாகிய 'வந்து சூழ' என்
பதனோடு நன்கு இயைதலினாலும் இம் முப்பத்து நான்காஞ்
செய்யுள் எழுபத்தாரும் எழுபத்தெட்டாஞ் செய்யுள்களுக்கு
இடையில் அமையும்போது வீதி புதுக்கியதன் பின்பு (76) தரி
த்து நீறுபரித்து (77) இறைஞ்சிப்போற்றி (78) எனப் பொருட்
டொடர்பு சிறக்கும் வாய்ப்புண்மையானும் அங்ஙனம் கொள்
ளுதல் பொருத்தமாகும்.

(34)

வந்துசூழ நிரைத்தவையிரு நூறுகான்மணி மண்டபத்
தெந்தையார்திரு வருளையுன்னி யிருந்துசேவையர் காவலர்
செந்தமிழ்த்தொடையால்விளங்கிய திருவிருத்த திருத்தனார்
தந்தசொன்முத லாவெடுத்தனர் தானுவான புராணநூல்.

(இ-ள்.) சூழ நிரைத்தவையிருநூறு கால் மணி மண்ட
பத்து வந்து—சுற்றிலும் நிரைத்துள்ள ஆயிரக்கால் மண்ட
பத்தின்கண் வந்து; எந்தையார் திருவருளையுன்னியிருந்து—
சிவபிரான் திருவருளை நினைந்து வீற்றிருந்து; சேவையர் காவ
லர்—சேக்கிழார்நாயனார்: செந்தமிழ்த் தொடையால் விளங்கு
கிய திருவிருத்தம்—செவ்விய தமிழ்மாலையால் விளக்கமுற்ற
திருவிருத்தத்தை; திருத்தனார் தந்த சொன் முதலா—நடே

சப்பிரான் எடுத்துக் கொடுத்தருளின சொல்லை முதலாகக்
1கொண்டு; எடுத்தனர் தானுவான புராணநூல்—நிலைபே
ருள புராணஞ் செய்யத் தொடங்கினர். எ-று.

இம்மூன்றுங் குளகம்.

குறிப்பு: 1. கொண்டு பாடி (புராணஞ்செய்யத் தொடங்கினர்) என
உரைத்துக்கொள்க.

(35)

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே

தியரனை வழிபட்ட புராணமோ ரிரண்டு

குரைகழன்மா மாத்திரோன் றறுவர்முடி மன்னர்

குறுநிலமன் னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவ

ிருமைநெறி வேளாளர் பதின்முவ ரிடைய

ரிருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்

பரதவர்சான் ருள்வண்ணுர் சிலைமறவர் நீசர்

பாணரிவ ரோரோருவ ராம்பகருங் காலே.

(இ-ள்.) பகருங்கால்—சொல்லுமிடத்து; திருமறை
யோர் புராணமவை பதின்மூன்று—(அடியார் அறுபத்தொ
ன்பதின்மருள்) வைதிக மறையவர்களாகிய அடியார் புரா
ணம் பதின்மூன்று; சிவவேதிய ரரனை வழிபட்ட புராணமோ
ரிரண்டு—சிவபிரானுக்குத் தொண்டுசெய்து முத்திபெற்ற
ஆதிசைவ மறையவர் புராணம் இரண்டு; குரைகழன்
மாமாத்திர ரொன்று—சத்திக்காநின்ற வீரகண்டையணிந்த
மாமாத்திர ரென்னும் மறையவர் குலத் தடியவர் புராணம்
ஒன்று; அறுவர் முடிமன்னர்—அரசு வமிசத்தராகிய அடியார்
புராணம் ஆறு; குறுநில மன்னவரைவர்—குறுநில மன்ன
வராகிய அடியார் புராணம் ஐந்து; வணிகர்குலத் தைவர்—
வணிகர் குலத்தினராகிய அடியார் புராணம் ஐந்து; இருமை
நெறி வேளாளர் பதின்முவர்—இம்மை மறுமைக்குரிய நல்
லொழுக்கத்தை யுடைய வேளாள மரபின ரர்க்கிய அடியார்
புராணம் பதின்மூன்று; இடைய ரிருவர்—இடையர் குலத்
தவ ராகிய அடியார் புராணம் இரண்டு; சாலியர் குயவர்

தயிலவினையாளர் பரதவர் சான்றார்—சாலியர் குயவர் செக்கார் பரதவர் சான்றார்; வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர் பாணர்—வண்ணார் வில்லையுடைய வேடர் நீசர் பாணர்; இவரோரொருவ ராம்—இம்மரபின ராகிய அடியார் புராணம் தனித்தனி ஒவ்வொன்றும். எ-று. எனவே மரபறிந்தார் புராணம் ஐம்பத்தாறென உணர்க. ஏ-அசை.

புராணமீரண்டு என்பது பிறழ்ந்தபாடம். (36)

அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராண
மவைகளொரு பதின்மூன்று திருக்கூட்டத் தன்னின்
மறுவிலவர் பதியறிந்த கதையிரண்டு வந்த
மரபறிந்த கதையிரண்டு பேரறிந்த கதையொன்
றுறுமரபு தெரியாப்பு ராணமவை யோரே
மூரறியாக் கதையேழு பேரறியாக் கதையெட்
டறுதியிலக் கங்கண்ட திருக்கூட்ட மொன்றெண்
னித்தனையென் றறியாத திருக்கூட்ட மெட்டே.

(இ-ள்.) அறுதி பெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராணமவைகளொரு பதின்மூன்று—நிச்சயித்து மரபினைத் தெரிந்து சொல்லப்படாத அடியார் புராணம் பதின்மூன்று; திருக்கூட்டத் தன்னின் மறுவிலவர் பதியறிந்த கதையிரண்டு—தொகையடியார்களில் குற்றமற்ற அவரது நாடறிந்த புராணம் இரண்டு; வந்த மரபறிந்த கதையிரண்டு—அவர் திருவவதாரஞ்செய்த மரபு தெரிந்த புராணம் இரண்டு; பேரறிந்த கதை யொன்று—அவர் திருப்பேர் தெரிந்த புராணம் ஒன்று; உறு மரபு தெரியாப் புராணமவை யோரேழு—பொருந்திய மரபு அறியப்படாத புராணங்கள் ஏழு; ஊரறியாக் கதையேழு—ஊர் தெரியாத அடியார் புராணம் ஏழு; பேரறியாக் கதையெட்டு—அவர்கள் திருப்பேர் தெரியாத புராணம் எட்டு; இறுதியிலக்கங்கண்ட திருக்கூட்ட மொன்று—முடிபுத் தொகை கண்ட திருக்கூட்டத்து அடியார் புராணம் ஒன்று; எண்ணித்தனை

யென்றறியாத திருக்கூட்ட மெட்டு — இவ்வளவென்று எண்ணிக்கை யறியப்படாத திருக்கூட்டத் தடியார் புராணம் எட்டு. எ-று. ஏ-அசை. (37)

தில்லைவாழ்ந்தணர் புராணமும் திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணமும் பதியறிந்த கதையென்றும், தில்லைவாழ்ந்தணர் புராணமும் முப்பொழுதுத் திருமேனி தீண்டுவார் புராணமும் மரபறிந்த கதையென்றும், கபிலர் பரணர் முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மருக்கும் பெயர் கூறப்படுதலில், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் புராணம் பேரறிந்த கதையென்றும், மேற்குறித்த மரபறிந்த தொகையடியார் புராணம் இரண்டு நீக்கி ஏனைய தொகையடியார் புராணம் ஏழும் மரபறியாக் கதை யென்றும், மேற்கூறிய பதியறிந்த கதை இரண்டு நீக்கி ஏனைய தொகை யடியார் புராணம் ஏழும் ஊரறியாக்கதை யென்றும், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் புராணம் நீக்கி ஏனைய தொகையடியார் புராணம் எட்டும் பேரறியாக்கதை யென்றும், தில்லை மூவாயிரவர் எனத் தொகை கூறப்படுதலின் அவர் புராணம் இறுதியிலக்கங்கண்ட புராணம் என்றும், ஏனைய எட்டும் தொகை காணுமையின் எண்ணித்தனை யென்றறியாத திருக்கூட்ட மெனவுங்கொள்க. கடைச்சங்கத்தார் . நாற்பத் தொன்பதின்மரென்று இலக்கங்கூறப்படுதலின் அவரை இலக்கங்காணுத் தொகையோடு சேர்த்த தென்னென்ன: ஆண்டு சங்கமிருந்தாரேயன்றி அச்சங்கத்துச் சிவபிரான்மேல் பலபாடற் றிரட்டைப் பாடி அரங்கேற்றிய புலவரும் அடங்கலில் தொகை கூற அமையாமையினென்க.

தில்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பக பதியார்

சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலிசண் டேசர்

கல்விநிறை சோமாசி மாறந்நமி நந்தி

கவுணியன ரப்பூதி நீலநக்க ராகச்

செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே

தியர்காதை யிரண்டுபுகழ்த் துணையார்முப் போதும்

வல்லபடி சிவனையருச் சிப்பார்கள் மாமாத்

திரம்மபிற் சிறுத்தொண்ட ரொருவர்புடி மன்னர்.

சே.3

(இ-ள்.) தில்லை மறையோர் கலயர் முருகர் பசுபதியார் —தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் கலயநாயனார் முருகநாயனார் உருத்திரபசுபதிநாயனார்; சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலை சண்டேசர்—சிறப்புலிநாயனார் கணநாதநாயனார் பூசலைநாயனார் சண்டேசநாயனார்; கல்வி நிறை சோமாசிமாறர் நமி நந்தி—ஞானமிக்க சோமாசிமாறநாயனார் நமிநந்தியடிகள்; கவுணியனா ரப்பூதி நீலநக்க ராக—திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அப்பூதியடிகள் நீலநக்கநாயனா ரென்னும்; செல்வ மறையோர் காதை பதின்மூன்று—செல்வமிக்க மறையவர் குலத்து அடியவர் புராணம் பதின்மூன்று; புகழ்த்துணையார் முப்போதும் வல்லபடி சிவனை யருச்சிப்பார்கள்—புகழ்த்துணை நாயனார் தகுந்தவாறு திரிகாலங்களிலும் சிவபிரானை அருச்சனை செய்கின்ற முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டு வாராகிய; சிவ வேதியர் காதை யிரண்டு—ஆதிசைவ மறையவர் புராணம் இரண்டாம்; மாமாத்திரர் மரபிற் சிறுத்தொண்ட ரொருவர்—மாமாத்திர மறையவர் மரபில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் ஒன்றும். எ-று. (38)

அறுவரேவ ரவர்செங்கட் சோழ்புகழ்ச் சோழ
ரகுண்மணி யிடங்கழியார் நெடுமாறர் சேரர்
குறுநிலமன் னவரைவர் நரசிங்க முனையர்
கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர் மெய்ப்பொருளை யடிகள்
முறைமைவணி கரிலைவர் காரைக்கா லம்மை
முர்த்திகலிக் கம்பரம் நீதியியற் பகையார்
திறமைபுரி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர்
செருத்துணையார் வாயிலார் கோட்புலியார் சத்தி.

(இ-ள்.) முடிமன்ன ரறுவ ரெவரவர்—மகுடந்தரித்த அரச ராறுபேர் யாவரெனில்; செங்கட்சோழர் புகழ்ச் சோழர்—கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புகழ்ச்சோழநாயனார்; அருண்மணி யிடங்கழியார் நெடுமாறர் சேரர்—

அருள்நிறைந்த மானியார் இடங்கழி நாயனார் நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார் சேரமான் பெருமாள்நாயனார் ஆகிய இவர்கள்; நரசிங்கமுனையர் கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர்—நரசிங்கமுனையரையர் கூற்றுவநாயனார் கழற்சிங்கநாயனார்; மெய்ப்பொரு ளையடிகள்—மெய்ப்பொருள்நாயனார் ஐயடிகள்காடவர்கோன்நாயனார் ஆகிய; குறுநில மன்னவரைவர்—குறுநில மன்னவர் புராணம் ஐந்தாம்; காரைக்காலம்மை மூர்த்தி கலிக்கம்பர்—காரைக்காலம்மை மூர்த்தி நாயனார் கலிக்கம்பநாயனார்; அமர்நீதி யியற்பகையார்—அமர்நீதிநாயனார் இயற்பகைநாயனாராகிய; முறைமை வணிகரி லைவர்—ஒழுக்கமுடைய வசியர் புராணம் ஐந்தாம்; திறமை புரி வேளாளர் பதின்மூவர்—வல்லமையுடைய வேளாளர்கள் புராணம் பதின்மூன்று (அவைஎவையெனின்); மூர்க்கர் செருத்துணையார் வாயிலார்—மூர்க்கநாயனார் செருத்துணைநாயனார் வாயிலார்நாயனார்; கோட்புலியார் சத்தி—கோட்புலிநாயனார் சத்திநாயனார். எ-று.

மேற்செய்யுளினிந்துதியி லுள்ள முடிமன்ன ரென்றதை ஈண்டுக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (39)

தாயனா றினையான்றன் குடிமாற ரரசு
சாக்கியர்கஞ் சாற்றிறன் மிண்டர்முனை யடுவா
ரேயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர் மரபி
லிருவந்திரு மூலனா ரானாயர் குயவர்
சேயபுகழ்த் திருநீல கண்டனார் பாணர்
திருமரபிற் றிருநீல கண்டத்துப் பாணர்
மேயதிற லதிபத்தர் பரதவர் கண்ணப்பர்
வேடர்மர பிளிற்சான்றா ரேனாதி நாதர்.

(இ-ள்.) தாயனா றினையான்றன் குடிமாறர்—அரிவாட்டாயநாயனார் இனையான்றகுடிமாறநாயனார்; அரசு சாக்கியர்கஞ்சாற்றர்—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சாக்கியநாயனார் மானக்கஞ்சாறநாயனார்; விறன்மிண்டர் முனையடுவார்—

விறன்மிண்டநாயனார் முனையடுவார்நாயனார்; ஏயர்கோன் கலிக்காமர்—ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் ஆகிய இவர் புராணங்களாம்; திருமூலனா ரானாயர்—திருமூலநாயனார் ஆனாயநாயனார் என; கோபாலர் மரபிலிருவர்—ஆயர்குலத் தவர் புராணம் இரண்டாம்: குயவர்—குயவர் குலத்தவராகிய; சேய புகழ்த் திருநீலகண்டனார்—செவ்விதாகிய புகழையுடைய திருநீலகண்டநாயனார்; பாணர் திருமரபில்—பாணர்கள் சிறந்தமரபில்; திருநீலகண்டத்துப்பாணர்—¹திருநீலகண்டத்துப் பாணநாயனார்; பரதவர்—பரதவர்கள் குலத்தில்; மேய திற லதிபத்தர்—வெற்றி பொருந்திய அதிபத்தநாயனார்; வேடர் மரபினில்—வேடர்கள் குலத்தில்; கண்ணப்பர்—கண்ணப்பநாயனார்; சான்றார்—சான்றார் குலத்தில்; ஏனாதிநாதர்—ஏனாதிநாதநாயனார். எ-று.

குறிப்பு: 1. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்.

(40)

நேசனார் சாலியிற் றிருநானைப் போவர்
நீசர்மர பினிலெங்க டிருக்குறிப்புத் தொண்டர்
தூசொலிக்கு மேகாலி மரபுதில தயிலத்
தொழின்மரபிற் கலியனார் மரபுகுறித் துரையாக்
காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி
கணம்புல்ல ரெறிபத்தர் காரியார் குறும்பர்
தேசுடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கள்
சித்தத்தைச் சிவன்பால்வைத் தாராரூர்ப் பிறந்தார்.

(இ-ள்) சாலியரி னேசனார்—சாலிய குலத்தவராகிய நேசநாயனார்; நீசர் மரபினிற் றிருநானைப்போவார்—பஞ்சமர் குலத்தவராகிய திருநானைப்போவார்நாயனார்; தூசொலிக்கு மேகாலிமரபு—கலை வெளுக்கும் வண்ணார் மரபினராகிய; எங்க டிருக்குறிப்புத் தொண்டர்—எமது திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார்; தில தயிலத் தொழின் மரபில்—எண்ணைத் தொழிலையுடைய செக்கார் குலத்தவ

ராகிய; கலியனார்—கலியநாயனார் (என்று இவர்கள் புராணம் தனித்தனி ஒவ்வொன்றும்); மரபு குறித்துரையாக் காசில் கதை பதின் மூன்று (அவையாவன); குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்லர்—குலச்சிறைநாயனார் தண்டியடிகன்நாயனார் கணம்புல்லநாயனார்; எறிபத்தர் காரியார் குறும்பர்—எறிபத்தநாயனார் காரிநாயனார் பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார்; தேசுடைய பத்தர் பரமனைப் பாடுவார்கள்—ஞானப் பிரகாசத்தையுடைய பத்தராய்ப் பணிவார் பரமனையே பாடுவார்; சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தாராரூர்ப் பிறந்தார்—சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள் திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்கள். எ-று. (41)

செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார் மெய்யிற்

றிருநீறு பூசு முனி வர்களுடகு தன்னி

லப்பாலு மடிச்சார்ந்தா ரிவர்கடமிற் சிலபே

ராய்ந்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையாளர் சிலபேர்

தப்பாத தெலுங்கர்சிலர் மற்றுள தேசத்தோர்

தவஞ்செய்து பரகதியை யடைந்தவர்கள் சிலபேர்

இப்போது மிருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபே

ரினிமேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே.

(இ-ள்.) செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார்—சொல்லுதற்கரிய பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்கள்; மெய்யிற் றிருநீறு பூசு முனிவர்கள்—திருமேனி முழுதுந் திருநீறு பூசும் முனிவர்கள்; உலகு தன்னி லப்பாலு மடிச்சார்ந்தார்—இவ்வுலகத்தில் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தாராகிய இவர் புராணங்களாம்; இவர்கடமிற் சிலபேர்—இவர்களுட் சிலபேர்; தமிழ்ப்பேர்—தமிழ்நாட்டோர்; சிலபேர் மலையாளர்—சிலபேர் மலையாள தேசத்தோர்; சிலபேர் தப்பாத தெலுங்கர்—சிலர் தவறுதலில்லாத தெலுங்கு தேயத்தோர்; சிலர் மற்றுள தேசத்தோர்—சிலர் மற்றத் தேசத்

திலு முள்ளவர்களாம்; தவஞ் செய்து பரகதியை யடைந்தவர்கள் சிலபேர்—தவத்தைச் செய்து பரமுத்தியை யடைந்தவர்கள் சிலபேர்; இப்போது மிருந் தரணை வழி படுவோர் சிலபேர்—இக்காலத்திலுமிருந்து சிவபிரானுக்குத் தொண்டு செய்பவர்கள் சிலபேர்; இனிமேலுந் திருமேனி கொடு வருவோர் சிலர்—இனிமேலும் அவதாரஞ்செய்து வருபவர்கள் சிலபேர்களாம். எ-று.

ஏ-அசை. இவ்வைந்துங் குளகம்.

தொகையடியார்களில் முத்திபெற்ற ரொழிய இப் பொழுதுமிருந் தரணை வழிபடுவோரும் இனிமேலுந் திருமேனி கொடு வருவோரும் தில்லைவாழ்ந்தணர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார், முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார், முழுநீறு பூசிய முனிவர், அப்பாலு மடிச் சார்ந்தார் என்னு மிவர்களேயாம். (42)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர்
திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி
கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர்
கணநாத ரப்பூதி சோமாசி மாற
ருரைசேரு மிவர்கள்பதி னெருவர்குரு வகுளா
லுயர்முத்தி யடைந்தவர்க ளெறிபத்தர் கலயர்
முருகனார் கண்ணப்ப ரானுயர் தாயர்
மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரையர்—திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும்; திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக்கரசி—திருமூலநாயனாரும் நின்றசீர்நெடுமாறநாயனாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும்; கரைசேருங் குலச்சிறையார்—முத்தியாகிய கரையை யடைந்த குலச்சிறைநாயனாரும்; யாழ்ப்பாணர் குறும்பர்—திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் பெருமிழலைக் குறும்பநாயனா

ரும்; கணநாத ரப்பூதி சோமாசிமாறர்—கணநாதநாயனாரும் அப்பூதியடிகளும் சோமாசிமாறநாயனாரும் ஆகிய; உரை சேருமிவர்கள் பதினெருவர்—புகழையுடைய இவர்கள் பதினெருவரும்; குருவருளா லுயர் முத்தி யடைந்தவர்கள்—குருவருளினால் பரமுத்தியை யடைந்தவர்கள்; எறிபத்தர் கலயர் முருகனார் கண்ணப்பர்—எறிபத்தநாயனாரும் குங்கிலியக்கலயநாயனாரும் முருகநாயனாரும் கண்ணப்பநாயனாரும்; ஆனாயர் தாயர் மூர்த்தியார்—ஆனாய நாயனாரும் அரிவாட்டாயநாயனாரும் மூர்த்திநாயனாரும்; சண்டேசர் திருநாளைப்போவார்—சண்டேசநாயனாரும் திருநாளைப்போவார் நாயனாரும். எ-று. (43)

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி
சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியார்
காரியா ரதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல்
கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள்
சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார் தூய
செருத்துணையார் புகழ்த்துணையார் காடவரையடிகள்
மூரிநெடு வேற்செங்கட் சோழனார் ராக
முப்பதுபேர் சிவலிங்கத் தான்முத்தி யடைந்தோர்.

(இ-ள்.) சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி—சேரமான்பெருமானாயனாரும் சாக்கியநாயனாரும் கூற்றுவ நாயனாரும் தண்டியடிகள்நாயனாரும்; சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியார்—சிறப்புலிநாயனாரும் உருத் திரபசுபதிநாயனாரும் கலிக்காமநாயனாரும் கலியநாயனாரும்; காரியா ரதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல்—காரிநாயனாரும் அதிபத்தநாயனாரும் நீலநக்கநாயனாரும் பூசலையுடைய நாயனாரும் கோட்புலிநாயனாரும் நமிநந்தியடிகள்நாயனாரும்; சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார்—சிறப்பினையுடைய கழற்சிங்கநாயனாரும் வாயிலார்நாயனாரும்; தூய செருத்

துணையார் புகழ்த்துணையார் சுத்தம் பொருந்திய செருத் துணைநாயனாரும்; புகழ்த்துணைநாயனாரும்; காடவ ரையடிகள்—ஐயடிகள் காடவர்கோன்நாயனாரும்; மூரி நெடுவேற் செங்கட் சோழனாராக—வலிமையுள்ள வேலாயுதத்தை யுடைய கோச்செங்கட்சோழநாயனாரும் என்று; முப்பது பேர் சிவலிங்கத்தான் முத்தியடைந்தோர்—இம்முப்பது பேர்களும் சிவலிங்கத்தால் முத்தியடைந்தவர்கள். எ-று.

இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(44)

திருநீல கண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர்

சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்ட ருள்சேரு மிடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி

யமர்நீதி மெய்ப்பொருளா ரேனாதி நாதர்

கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர்

காரைக்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிக் கம்பர்

வருநேச ராகவொரு பத்தொன்ப தடியார்

மணிவேடத் தாரைவழி பட்டரனை யடைந்தோர்.

(இ-ள்.) திருநீலகண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர்— திருநீலகண்டநாயனாரும் இயற்பகைநாயனாரும் மூர்க்க நாயனாரும்; சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் விறன்மிண்டர்—சிறுத்தொண்டநாயனாரும் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனாரும் விறன்மிண்டநாயனாரும்; அருள்சேரு மிடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி—அருளைப்பெற்ற இடங்கழிநாயனாரும் முனையடுவார்நாயனாரும் சத்தி நாயனாரும்; அமர்நீதி மெய்ப்பொருளா ரேனாதிநாதர்— அமர்நீதிநாயனாரும் மெய்ப்பொருள்நாயனாரும் ஏனாதிநாத நாயனாரும்; கரை சேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர்—முத்தியாகிய கரையையடைந்த புகழ்ச்சோழநாய னாரும் மானக்கஞ்சாறநாயனாரும் நின்றசீர்நெடுமாறநாய னாரும்; காரைக்காலம்மை நரசிங்கர் கலிக்கம்பர்—காரைக்

காலம்மையாரும் நரசிங்கமுனையரையரும் கலிக்கம்பநாய னாரும்; வரு நேச ராக வொரு பத்தொன்ப தடியார்— மெய்யன்பு கைவந்த நேசநாயனாமாகிய இப்பத்தொன் பது நிலைமையானபேர்களும்; மணி வேடத்தாரை வழிபட் டரனை யடைந்தோர்—சிவனடியார்க்குத் தொண்டு செய்து முத்தியடைந்தவர்கள். எ-று.

(45)

கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயா ரிம்முவர்

கற்குமிய லிசைவல்லோ ரிசைத்தமிழ்நூல் வல்லோர்

பவமணுகாத் திருநாளைப் போவாரா னுயர்

பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக நால்வர்

புவனிபுக றையடிக டிருமூலர் காரி

பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப்புலவர் சேரர்

நவமுடைய விவரைவ ரியல்வல்லோர் நின்ற

நாயன்மார் தவம்புரிந்து நற்கதியை யடைந்தோர்.

(இ-ள்.) கவுணியர் நாவுக்கரசர் பேயா ரிம்முவர்—திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் அப்பர்சுவாமிகளும் காரைக் காலம்மையாருமாகிய இம்மூவர்கள்; கற்கு மிய லிசை வல்லோர்—கற்கும்படியான இயற்றமிழிலும் இசைத்தமிழிலும் வல்லவர்களாம்; பவமணுகாத் திருநாளைபோவா ரானுயர்—பிறவித் தடுமாற்றத்தை யடையாத திருநாளைப் போவார் நாயனாரும் ஆனாயனாரும்; பாணர் பரமனைப் பாடுவா ராக நால்வர்—திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் பரமனைப் பாடுவார்களு மாகிய இந்நால்வர்; இசைத்தமிழ் நூல் வல்லோர்—இசைத்தமிழில் வல்லவர்களாம்; புவனி புக றையடிகள் திருமூலர் காரி—உலகத்தார் புகழா நின்ற ஐயடிகள்காடவர்கோன்நாயனாரும் திருமூலநாயனா ரும் காரிநாயனாரும்; பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப் புலவர் சேரர்—பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப் புலவரும் சேரமான் பெருமாள்நாயனாருமாகிய; நவமுடைய விவரைவ ரியல் வல்லோர்—சிறப்பையுடைய இவ்வைவர் இயற்றமிழில்

வல்லவர்களாம்; நின்ற நாயன்மார் தவம்புரிந்து நற்கதியை யடைந்தோர் — மற்ற நாயன்மார்கள் திருத்தொண்டு செய்து மேலான முத்தியை யடைந்தவர்கள். எ-று. (46)

இல்லறத்தி னின்றவர்க டிருநீல கண்ட
ரியற்பகையா ருள்ளிட்டார் மூர்த்தியா ரப்பர்
நல்லதுற வறம்பிரம சாரிகள்சண் டேசர்
நானிலத்தி லரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து
செல்கதிபெற் றவர்கூன சம்பந்த குடனே
திருமணத்தி லொருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்க ளனேகர்
பல்வளஞ்சே ராரூர குடன்சேரர் கையிற்
பரியுகைக்க வுடன்சென்ற பரிசனமெண் னிறந்தோர்.

(இ-ள்.) திருநீலகண்ட ரியற்பகையா ருள்ளிட்டார்— திருநீலகண்டர் இயற்பகையார் இன்னுஞ்சிலர்; இல்லறத்தி னின்றவர்கள்—இல்லறத்தி லிருந்து முத்தி யடைந்தவர்க ளாம்; மூர்த்தியா ரப்பர் நல்ல துறவறம்—மூர்த்திநாய னார் திருநாவுக்கரசு கவாமிகள் நல்ல துறவறத்திலிருந்து முத்தியடைந்தவர்களாம்; பிரமசாரிகள் சண்டேசர்—சண் டேசநாயனார் பிரமசாரிய ஆச்சிரமத்திலிருந்து முத்தியடை ந்தவராம்; நானிலத்தி லரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து செல்கதி பெற்றவர்—உலகத்தில் சிவனடியார்களுடன் கூடி முத்தியடைந்தவர்கள் (சிலர் அவர்கள் யாவரெனில்); ஞானசம்பந்தகுடனே திருமணத்தி லொருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்க ளனேகர்—திருஞானசம்பந்த கவாமிகளுடைய திருமணத்தில் அவருடன் முத்தியடைந்தவர் அனேகம்பேர்; பல்வளஞ்சே ராரூரகுடன்—பல வளப்பங்களை யுள்ள நம்பி யாரூரரென்னும் சுந்தரமூர்த்தி கவாமிகளுடன்; சேரர் கையிற் பரி யுகைக்க—சேரமான் பெருமாள்நாயனார் குதி ரையேறிக்கொண்டு கயிலைக்குச் செல்ல; உடன் சென்ற பரிசன மெண்ணிறந்தோர்—அப்போது அவருடன் சென்று முத்தி யடைந்தவர்கள் அளவிறந்தோர்கள். எ-று.

தனியடியார்களில் பிரமசாரியத்தும் துறவறத்தும் நின்ற மூவர்நீக்கி ஏனையோர் இல்லறத்தினராதலின் உள்ளிட்டார் என்றார். (47)

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள்
சேய்ஞலூர்ச் சண்டேசர் பிதாவெச்ச தத்தன்
கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியா ருரைத்ததிரு விரையாக்
கவிபிழைத்த கிளைபகைத்து நரகினைச்சேன் றடைந்தோர்
தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச் சாத்துஞ்
சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி யமண்சமயச் சார்வாய்ப்
புவிபுரந்த கருநடமன் னவன்முத லனேகர்
புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலவேளி தலவே.

(இ-ள்.) சேய்ஞலூர்ச் சண்டேசர் பிதா வெச்சதத்தன்— திருச்சேய்ஞலூரில் அவதரித்த சண்டேசர் பிதாவாகிய எச்சதத்த னென்பவனும்; கவர் புகழ் சேர் கோட்புலியா ருரைத்த—பரந்த புகழ்சேர்ந்த கோட்புலிநாயனார் சொல் லிய; திருவிரையாக்கலி பிழைத்த கிளை—திருவாணையைக் கடந்த சுற்றத்தாரும்; சிவனடியாருடன் பகையாய் முத்தி யடைந்தவர்கள்—சிவனடியார்களைப் பகைத்து ¹முத்திய டைந்தவர்கள்; தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச் சாத் தும்—தவ சிரேட்டராகிய மூர்த்திநாயனார் சிவபிரானுக் குச் சாத்துகின்ற; சந்தனக் காப்பினை விலக்கி—சந்தனக் குறடு கிடையாதபடி விலக்கி; அமண சமயச் சார்வாய்ப் புவி புரந்த—சமணசமயச் சார்பினனாகிய யுலகத்தை யாண்ட; கருநட மன்னவன் முத லனேகர்—கருநடதேசத்தரசன் முதலிய அனேகர்; சிவனடியாருடன் பகைத்து நரகினைச் சென் றடைந்தோர்—சிவனடியார்களைப் பகைத்து நரகத் தை யடைந்தவர்கள்; புராண கதையினைப் ²பிரித்துப் புகல

வெளிதல—இவ்வாறு புராண சரித்திரத்தை யளவிட்டுச் சொல்லுதல் அரிதாம். எ-று. ஏ - அசை.

குறிப்பு: 1. ஆவர் என ஒரு சொல் வருவித்து 'முத்தியடைந்தவர்கள் ஆவர்' என முடிக்க.

2. வகைப்படுத்தி.

(48)

ஆரூரர் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த நாளி
 ஷட்தொண்டு செய்ததொண்டர் சிலரவர்க்கு முன்னே
 பேரூர்மெய்த் தொண்டுசெய்த பேர்சிலபே ரவர்க்குப்
 பிறகுநிருத் தொண்டுசெயும் பேர்சிலபே ராகச்
 சீருருந் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சேர்த்துச்
 சேவையர்கோன் சேர்வைசெயுந் தொண்டரள விறந்தோர்
 காரூரு மணிகண்டர்க் கவரவர்கள் செய்த
 கைத்தொண்டி வினைகரைகண் டுரைக்கவெளி தலவே.

(இ-ள்.) ஆரூரர் திருத்தொண்டத் தொகை யுரைத்த நாளில்—சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருத் தொண்டத் தொகை யோதிய அக்காலத்தில்; அடித்தொண்டு செய்த தொண்டர் சிலர்—திருவடித்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்த அடியார்கள் சிலர்; அவர்க்கு முன்னே பேரூர் மெய்த் தொண்டு செய்தபேர் சிலபேர்—சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காலத்திற்கு முன் பெருமைமிக்க உண்மையாகிய திருத் தொண்டு செய்தவர்கள் சிலர்; அவர்க்குப் பிறகு திருத் தொண்டுசெயும்பேர் சிலபேராக—அவர்க்குப் பிற்காலத்தில் திருத்தொண்டு செய்கின்றவர்கள் சிலர் இவ்வாறாக; சீருருந் திருத்தொண்டர் புராணத்தில்—சிறப்புப் பொருந்திய திருத்தொண்டர் புராணத்தில்; சேவையர்கோன் சேர்த்துச் சேர்வை செயுந் தொண்ட ரளவிறந்தோர்—சேக்கிழார்சுவாமிகள் சேர்த்துச் சேர்வைசெய்த அடியார்கள் அனேகம் பேர்களாம்; காரூரு மணிகண்டர்க் கவரவர்கள் செய்த கைத் தொண்டி நிலை—காளகண்டராகிய

சிவபெருமானுக்கு அந்தந்த அடியார்கள் செய்த கைத் தொண்டினது நிலைமையை; கரை கண் டுரைக்க வெளிதல—அளவுகண்டு சொல்ல எளிதல்ல. எ-று ஏ - அசை. (49)

ஒருலகோ வொருதிசையோ வொருபதியோ தம்மி
 லொருமரபோ வொருபெயரோ வொருகாலந் தானோ
 பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதையோ பன்மைப்
 பெருங்கதையோ பேரொன்றோ வல்லவே யிதனை
 யேருலகெ லாமுணர்ந்தோ தற்கரிய வன்னென்
 றிறைவன்முத ஷடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு
 பாருலகி னுமகணின் றெடுத்துக்கை நீட்டப்
 பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார்.

(இ-ள்) ஒருலகோ வொரு திசையோ வொரு பதியோ—(அத்திருத்தொண்டர்க்குரியவை) ஒருநாடோ ஒருதிக்கோ ஒருரோ; தம்மி லொரு மரபோ வொரு பெயரோ வொரு காலந் தானோ—தங்களுள் ஒருமரபோ ஒருபெயரோ ஒரே காலமோ; பேருலகி லொருமைநெறி தருங் கதையோ—பெரிய வுலகத்தில் ஒருவமிசமான சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்கதையோ; பன்மைப் பெருங் கதையோ பேரொன்றோ வல்லவே—பலவமிசச் சரிதங் கூறும் பெருங்கதையோ ஒருபெயரோ இவைகளல்ல (ஆனால்); இதனை யேருலகெலாமுணர்ந்தோதற் கரியவனென்று—இதனை மேன்மையாகிய உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவ னென்று; இறைவன் முதலடி யெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு—சிவபிரான் முதலடி யெடுத்துக் கொடுத்தருள அதை முதலாகக் கொண்டு; பாருலகி னுமக ணின்றெடுத்துக் கை நீட்ட—இவ்வுலகில் நாமகள் சொற்களை எடுத்துக்கொடுக்க; தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார் பாடி முடித்தனர். அடியார்

களது சிறப்பைத் துதிசெய்ய வல்லவராகிய சேக்கிழார் நாயனார் புராணமாகப் பாடி முடித்தனர். எ-று.

ஓர் வமிசபரமாய் அதனைத் தொடர்ந்து வாராது பலபட வருதலின் ஒருமைநெறிதருங் கதையாகா தென்றும், பலமரபு குறித்துப் பலவாய் வரினும் தொண்டர்புராண மென ஒன்றாய் நின்றலின் பன்மைப் பெருங்கதை யாகா தென்றுங் கூறின ரெனக் கொள்க. (50)

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளவெளிது முந்நீர்க்
கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணியள விடலாம்
பெருங்கடன்மேல் வருந்திரையை யொன்றிரண்டென் றெண்ணிப்
பிரித்தெழுதிக் கடையிலக்கம் பிரித்துவிட லாகுந்
தருங்கடலின் மீனையள விடலாகும் வானத்
தாரகையை யளவிடலாகு சங்கரன்ரு டமது
சிரங்கொடிருத் தொண்டர்புரா ணத்தையள விடநஞ்
சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிதே.

(இ-ள்) கருங்கடலைக் கை நீத்துக் கொளவெளிது—கருங்கடலைக் கையினால் நீந்திக் கரையேறுதல் எளிதாம்; முந்நீர்க் கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணி யளவிட லாம்—முந்நீ ரென்னும் கடற்கரையிற் பொருந்திய நுண்ணிய மணலையும் இவ்வளவென் றளவிட்டுச் சொல்லலாம்; பெருங்கடன் மேல் வருந் திரையை—பெரிய கடலில் மறித்து மறித்து வருகின்ற அலைகளையும்; ஒன் றிரண் டென் றெண்ணிப் பிரித் தெழுதி—ஒன்று இரண்டு என்று எண்ணிப் பிரிவாக எழுதி; கடையிலக்கம் பிரித்து விடலாகும்—மொத்தத் தொகை கூட்டிச் சொல்லலாம்; தருங்கடலின் மீனை யளவிடலாகும்—வளப்பங்களைக் கொடுக்குங் கடல் மீனையும் இவ்வளவென் றளவிடலாம்; வானத் தாரகையை யளவிடலாம்—ஆகாயத்தின்கண் விண்மீன்களையும் அளவிடலாகும்; சங்கரன் றூடமது சிரங்கொ டிருத் தொண்டர் புராணத்தை யளவிட—சிவபிரான் திருவடிகளைத்

தமது சிரசில் தரித்த திருத்தொண்டர்கள் புராணத்தை அளவிட்டுச் சொல்ல; நஞ்சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிது—நமது சேக்கிழார்நாயனாருக்கு எளிதன்றித் தேவர்களுக்கு மருமையான தாகும். எ-று. ஏ-அசை. (51)

அறுபதுபேர் தனித்திருப்போர் திருக்கூட்ட மொன்ப
தாகவறு பத்தொன்ப தரனடியார் கதையை
மறுவிறு நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து
வருசடைய னுர்மனைவி யிசைஞானி வயிற்றி
லுறுதிபெற வவதரித்த வாகுரம் முன்னு
ஞரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே
நறைமலிபூம் பொழில்புடைதூழ் திருநாரை யூரி
னம்பியாண் டார்திருவந் தாதிகடைப் பிடித்து.

(இ-ள்.) தனித் திருப்போர் அறுபதுபேர்—தனியடியார்கள் அறுபதின்மரும்; திருக்கூட்ட மொன்பது—தொகையடியார் ஒன்பதின்மரும்; ஆக வறுபத்தொன்ப தரனடியார் கதையை—ஆக அறுபத்தொன்ப தென்னும்சிவனடியார்கள் ளது சரித்திரத்தை; மறுவி றிருநாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து—குற்றமில்லாத திருநாவலூர்ச் சைவவேதியர் குலத்தில்; வரு சடையனார் மனைவி யிசைஞானி வயிற்றில்—அவதரித்த சடையநாயனார் மனைவியாராகிய இசைஞானியார் திருவயிற்றில்; உறுதிபெற வவதரித்த வாகுரம்—இவ்வுலகின் கணுள்ளார் நன்னிலைமை யடையும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்திகவாமிகள்; முன்னுஞரை செய்த திருத்தொண்டத் தொகைப் பதிகத் தடைவே—முற் காலத்திற் சொல்லிய திருத்தொண்டத்தொகையாகிய பதிகத்தின் முறைப்படி; நறை மலி பூம் பொழில் புடை சூழ் திருநாரை யூரில்—வாசனை கமழ்கின்ற மலர்ச் சோலை சூழ்ந்த திருநாரையூரில் அவதரித்த; நம்பியாண்டார் திருவந்தாதி கடைப்பிடித்து—நம்பியாண்டார் நம்பி செய்தருளிய திருவந்தாதியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு. எ-று.

பெயரென்றது பேரென மருவி நின்றது. ஈண்டுப் பெய
ரென்றது பொருளை. (52)

காண்டமிரண் டாவகுத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக்
கருதரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்று நிலையிட்
டெண்டுரைத்த புராணத்திற் றிருவிருத்த நாலா
யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக வமைத்துச்
சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமெனப் புராணத்
திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட்
டாண்டகைமை பெறவெழுதி மைக்காப்புச் சாத்தி
யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்ததில்வைத் ததன்பின்.

(இ-ள்) காண்ட மிரண்டா வகுத்து—(செய்யத்தொ
டங்கிய புராணத்தை) இரண்டு காண்டங்களாகப் பிரித்து;
கதைப் பரப்பைத் தொகுத்து—சரித்திரத்தின் விரிவைத்
தொகுப்பாகச் செய்து; கருதரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்று
நிலையிட்டு—நினைத்தற்கரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்றாக
வைத்து; ஈண்டுரைத்த புராணத்தில்—இவ்வாறியற்றின
புராணத்தை; நாலாயிரத் திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாகத்
திருவிருத்த மமைத்து—நாலாயிரத் திருநூற்றைம்பத்து
மூன்று திருவிருத்தங்களால் நிறைத்து; சேண்டகைய திருத்
தொண்டர் புராணமென—பெருஞ் சிறப்பினைப் பெற்ற
திருத்தொண்டர் புராணமென்று; திருமுறைக்குத் திரு
நாமஞ் சீர்மை பெற வமைத்திட்டு—இப்புராணத் திரு
முறைக்கு மேன்மை பொருந்தத் திருப்பெயரிட்டு; ஆண்
டகைமை பெற வெழுதி—நன்றாக ஏட்டிலெழுதி; மைக்
காப்புச் சாத்தி—மைக்காப்பிட்டு; அழகு பெறக் கவளி
கையு மமைத்து—அழகு பொருந்தப் புத்தகக் கவளிகை
யொன்றையும் செய்து; அதில் வைத்ததன் பின்—அதனுள்
வைத்த பின்னர். எ-று. (53)

சேவைகாவலர் புராணகாதைதொகை
செயநினைந்தெமை யகன்றபின்
யாவர்தாமரு கிருந்தபேர்கன்கதை
சென்றதெவ்வள விருந்ததெங்
காவதென்னிவைக ளறியவேண்டும்
தறிந்துவாருமென வளவர்கோ
னேவினுறிய தூதர்தூதரறி
யாமலொற்றரையு மேவினுள்.

(இ-ள்.) சேவைகாவலர் புராணகாதை தொகை செய
நினைந் தெமை யகன்ற பின்—சேக்கிழார்நாயனார் புராணக்
கதையைப் பிரித்துத்தொகை செய்ய நினைத்து எம்மை
விட்டு நீங்கின பின்பு; யாவ ரருகிருந்த பேர்கள்—அவ
ரருகி லிருந்தவர்கள் யாவர்; கதை சென்ற தெவ்வள
விருந்த தெங்கு—இதுவரைக்கும் புராணம் எவ்வள வாயி
ற்று எங்கேயிருந்து புராணத்தை இயற்றுகின்றனர்; ஆவ
தென் னிவைக ளறியவேண்டும்—இனி ஆகவேண்டியது
யாது அவைகளை நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டு மாத
லால்; அதறிந்து வாரு மென—அது தெரிந்து வருக
வென்று; வளவர்கோன்—அநபாயசோழன்; உரிய தூத
ரேவினுள்—உரிமையான தூதர்களை அனுப்பினான்; தூத
ரறியாம லொற்றரையு மேவினுள்—அத்தூதுவர்கள் அறி
யாமல் ஒற்றர்களையும் அனுப்பினான். எ-று.

தாம் - அசை. இம்மூன்றுங் குளகம்.

(54)

வென்றிவேல்வளவ னளவறிந்துவர
விட்டகானையர் புராணது
லொன்றுபாதிக்கை சென்றதென்றுசில
ரோடினாச்சில ருவந்துசென்

நின்றநானேமுடி யுப்புராணமினி
யென்றுரைத்திட விறைஞ்சினுள்
சென்றுநற்கதை முடிந்ததென்றுசிலர்
செம்பியற்குறுதி செப்பினார்.

(இ-ள்.) வென்றி வேல்வளவன்—வெற்றி பொருந்திய வேற் படையை யுடைய அநபாயசோழன்; அளவறிந்து வர விட்ட காணையர்—புராணம் எவ்வள வாயிற் றென்று அறிந்து வரும்படி ஏவிய தூதுவருள்; ஒன்று கதை பாதி சென்ற தென்று சில ரோடினார்—அப்புராணத்தி லடங்கிய சரித்திரம் பாதி யாயிற் றென்று சிலர் விரைந்து வந்து சொல்லினர்; சில ருவந்து சென்று—சிலர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் சென்று; புராணமினி யின்று நானே முடியுமென்றுரைத்திட—புராணம் இனி இன்றைக்குள் நானேக்குள் முடிவு பெறுமென்று சொல்லக் கேட்டு; இறைஞ்சினான்—அத்திசையை நோக்கி வணங்கினன்; சிலர் சென்று நற்கதை முடிந்ததென்று—அதன்பின் சிலர் சென்று நன்மை பொருந்திய அப்புராணம் நிறைவேறிய தென்று; செம்பியற் குறுதி செப்பினர்—அநபாயசோழனுக்கு உறுதியாகச் சொல்லினர். எ-று.

குறிப்பு: 1. இன்று நானே — இன்றளவிலோ நானேயளவிலோ. (55)

வந்துசொன்னவர்க ளனைவருக்குநவ
மணிகளுந்துகிலு மம்பொனுஞ்
சிந்தியள்ளியு முவந்துவீசியுயர்
செம்பொனம்பல மருங்கில்வா
ழந்திவண்ணர்நட மும்பணிந்துமுத
லடியெடுத்தவர் கொடுத்திடப்
புத்திசெய்துமகிழ் சேவைகாவலர்
புராணமுந்தொழுவ னுனெனு.

(இ-ள்.) வந்துசொன்னவர்க ளனைவருக்கும்—இவ்வாறு வந்து சொல்லிய தூதுவர்களுக்கெல்லாம்; நவமணிகளுந்துகிலு மம்பொனும்—நவரத்தினங்களையும் நல்லாடைகளையும் அழகிய பொன்னையும்; சிந்தியள்ளியு முவந்து வீசி—மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்தெடுத்துக் கொடுத்து; உயர் செம்பொ னம்பல மருங்கில் வாழ்—மாற்றுயர்வாகிய பொன்மயமான சிற்சபையில் வீற்றிருக்கின்ற; அந்திவண்ணர் நடமும் பணிந்து—செவ்வான நிறத்தை யொத்த திருமேனியையுடைய நடேசப்பிரானது நடனத்தையும் வணங்கி; முதலடி யெடுத்தவர் கொடுத்திட—அந்நடேசப் பிரான் முதலடி யெடுத்துக் கொடுத்தருள; புத்திசெய்து மகிழ் சேவைகாவலர்—அதை முதலாக வைத்துக்கொண்டு பாடி மகிழ்ச்சியுற்ற சேக்கிழார்நாயனார் அருளிய; புராணமுந் தொழுவ னுனெனு—புராணத்தையும் நானொழும வேனென்று யத்தனித்து. எ-று. (56)

வீதிவீதிக டொறுந்தொறும்பயண
மென்றுவென்றிமணி முரசறைந்
தோதிவேதியர்க ளெண்ணியிட்டயுயர்
நாளுமோரையு முகூர்த்தமும்
போதநாடிவரை புரைகடக்களிறு
புரவிதேர்கருவி யாடரச்
சாதூரங்கமுட னேசெலப்பிளிறு
தந்திமேல் கொடுநடந்தனன்.

(இ-ள்.) பயணமென்று — சிதம்பரத்திற்குப் பயணம் புறப்பட வேண்டுமென்று; வீதிவீதிக டொறுந்தொறும்—வீதிவீதிகள் தோறும்; வென்றி மணிமுரசறைந்து—வெற்றி பொருந்திய பெரிய பேரிகைமுழக்கி; ஓதி வேதியர்க ளெண்ணியிட்ட—நல்ல கணிதசாத்திரிகள் தெரிந்து கணித்துச் சொல்லிய; உயர்நாளு மோரையு முகூர்த்தமும் போக

நாடி—சுபதினமும் இலக்கினமும் முகூர்த்தமும் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு; வரை புரை கடக்களிறு புரவி தேர் கருவி யாள் சாதுரங்கமுடனே தரச்செல—மலையையொத்த மத யானை குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கசேனைகளும் தம்முடன் சூழவரும்படி; பிளிறு தந்திமேல் கொடு நடந்தனன்—அநபாயசோழன் முழங்குகின்ற பட்டத்து யானைமீதேறிச் சென்றனன். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(57)

தேர்முழக்கோலி மழைக்கடக்கரட
சிந்துரக்களிறு பிளிறுசீ
ரார்முழக்கோலி பரிச்செருக்கோலி
பதாதிவந்தெதி ரடர்ந்தெழும்
போர்முழக்கோலி சழக்கிலாதுயர்
படைக்கலன்புணரு மோசையேழ்
கார்முழக்கோலியி னெட்டிரட்டிநிறை
கடன்முழக்கென முழக்கெழ.

(இ-ள்.) தேர் முழக் கொலி—இரதம் ஒலிக்கின்ற ஒலியும்; மழைக் கடக்கரட சிந்துரக்களிறு—மேகத்தைப்போல மதம் பொழிகின்ற சிந்துரமெழுதிய யானைகள்; பிளிறு சீரார் முழக்கோலி—பிளிறு ஒலிசெய்கின்ற பெரிய ஓசையும்; பரிச் செருக் கொலி—குதிரைகள் கணக்கின்ற ஒலியும்; பதாதி வந்தெதி ரடர்ந்தெழும் போர் முழக் கொலி—பதாதிகள் ஒருவர்க்கொருவர் எதிரில்வந்து நெருங்கிக் கெர்ச்சிக்காநின்ற பேரொலியும்; சழக்கிலா துயர்படைக் கலன் புணருமோசை—குற்றமில்லாத கூரிய ஆயுதங்கள் ஒன்றுடனொன்று தாக்குதலா லுண்டாகின்ற ஓசையும்; ஏழ் கார் முழக்கோலியி னெட்டிரட்டி நிறை—சத்தமேகங்களின் ஒலியைப் பார்க்கிலும் பதினாறுபங்கு அதிகமாக நிறைந்த; கடன் முழக்கென முழக்கெழ—கடல்முழக்கம் போல முழங்க. எ-று.

(58)

வளவர்கோன்வர வறிந்துதில்லைமறை
யோரும்வண்மைமட பதிகளும்
பிளவுகொண்டமதி நுதன்மடந்தையரு
மற்றுமுள்ளபெரி யோர்களுங்
களவிலாதமொழி கொடுபுராணகதை
செய்தகங்கைகுல திலகருந்
தளவமாலையப யனையெதிர்ந்தினிய
சாரவாசிபல சாற்றினர்.

(இ-ள்.) வளவர்கோன் வரவறிந்து—அநபாயசோழன் வரவினை அவ்வோசையினால் தெரிந்து; தில்லைமறையோரும் வண்மை மடபதிகளும்—தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் வளப்பமிகுந்த மடாதிபதிகளும்; பிளவுகொண்ட மதி நுதன் மடந்தையரும்—பாதிமதிபோலும் நெற்றியினையுள்ள மாதர்சளும்; மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும்—இன்னுமுள்ள பெரியோர்களும்; களவிலாத மொழிகொடு—வெளிப்பட்ட அசரீரி வாக்கைக்கொண்டு; புராணகதை செய்த கங்கை குலதிலகரும்—திருத்தொண்டர் புராணமாகிய கதையை இயற்றிய சேக்கிழார்நாயனாரும்; தளவமலை யபயனையெதிர்ந்து—மூல்லைமலர் மாலையையுடைய அநபாயசோழனை எதிர்கொண்டு; இனிய சாரவாசி பல சாற்றினர்—இனிய பயனைத்தராநின்ற ஆசிமொழிகள் பலவாகச் சொன்னார்கள். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(59)

முண்டமானதிரு முடியுமிட்டதிரு
முண்டமுங்கவச முந்துணைக்
குண்டலங்களு மிரண்டுகாதினும்
வடிந்தலைந்தகுழை யுந்திருக்
கண்டமாலேகர மாலையுஞ்சிரக
மாலையுங்கவின் விளங்கவே
தொண்டர்சீப்பரவு வாவணைந்தகப
சரிதைசோழனெதிர் கண்டனன்.

(இ-ள்.) முண்டமான திருமுடியும்—முண்டிதமாகிய திருமுடியும்; இட்ட திருமுண்டமும் கவசமும்—திரிபுண்டரமாகத் தரித்த விபூதியும் உருத்திராக்கங்களும்; துணைக் குண்டலங்களும்—இணையாகிய குண்டலமும்; இரண்டு காதினும் வடிந்தலைந்த குழையும்—இரண்டு காதினிடத்துத் தொங்கி யசைந்துகொண்டிராநின்ற கண்டிகையும்; திருக் கண்ட மாலை—சமுத்திலணியும் உருத்திராக்க கண்டிகையும்; கரமாலையுஞ் சிரசுமாலையுங் கவின் விளங்க—கைக்கட்டும் சிரத்தின்மாலையும் அழகுபொருந்த; தொண்டர் சீர் பரவுவா னனைந்த—திருத்தொண்டர் புராணத்தை நிறைவேற்றிய சேக்கிழார்நாயனார் வந்தருளிய; சுப சரிதை சோழ னெதிர்கண்டனன்—மங்கலகரமான செயலை அநபாயசோழன் கண்ணினால் எதிராகக் கண்டான். எ-று. ஏ- அசை.

குண்டலம்—ஆறு உருத்திராக்கங்கள் சேர்த்தமைத்த காதணி. குழை—மணியிழைத்து வட்டமாய்ச் சதுரப்பட வியற்றிய காதணி. கண்டமாலை யென்றதனால் இனம்பற்றி உரமாலையும், கரமாலையென்றதனால் இனம்பற்றிப் புயமாலை யுங் கொள்க. ஈண்டுச் சரிதையென்றது செயலை. (60)

கண்டபோதுள மகிழ்ந்துதன்னையறி
யாதுகைகடலை மீதுறக்
கொண்டவேடமர னடியிவேடமிது
குறைவிலாததவ வேடமென்
றண்டவாணர்திரு வருளையுன்னியவ
ரடிமைகொண்டபெரு மையையினைந்
தெண்டயங்கரச ரேறுசேவையி
குலாதிபாதுகை யிறைஞ்சினுள்.

(இ-ள்.) கண்டபோதுள மகிழ்ந்து—கண்டவுடன் உள் ளமகிழ்ந்து; தன்னையறியாது கைகடலை மீதுற—தன்னையறியாமல் இரண்டுகைகளும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்மீது பொருந்த; கொண்ட வேட மரனடியர் வேடம்—இவர்

கொண்டிருக்கும் வேடம் சிவனடியார் வேடமே; இது குறைவிலாத தவ வேடமென்று—மேலும் இது குறைவில்லாத தவவேடமே யென்று; அண்டவாணர் திருவருளையுன்னி—தேவதேவனாகிய சிவபிரான் கிருபையை நினைந்து; அவரடிமை கொண்ட பெருமையை நினைந்து—அவர் அடிமையாகக் கொண்ட பெருமையையுஞ் சிந்தித்து; எண்டயங் கரச ரேறு—யாவரெண்ணத்தும் வீற்றிருக்கும் அரசராகிய யானைகளுக்கு ஆண்கிங்கத்தை யொத்த அநபாயசோழன்; சேவையர் குலாதி பாதுகை யிறைஞ்சினுள்—சேக்கிழார்நாயனாரது திருவடிப் பாதுகையில் வணங்கினன். எ-று.

தான் அரசன் இவர் மந்திரியென்னும் பகுப்பின்றித் தன்னையிழந்து வணங்குதலில் தன்னையறியாது கைகடலை மீதுற என்றும், அரன்வேடமே அரனடியார்க்குரிய வேடமாமென்னும் சிறப்புநோக்கிக் கொண்ட வேட மரனடியர் வேடமென்றும், இவர்வேடம் வேடமாத்திரமன்றிச் சிவபிரானையுணரும் மெய்ப்பத்தியோடு சேர்ந்து நின்றலில் குறைவிலாத தவவேடமென்றுங் கூறினர். (61)

இறைஞ்சியம்பலவர் பாததாமரை
யிறைஞ்சுவெண்ணிவரன் முறைமையா
லறஞ்சிறந்தமுனி சேவைகாவலனு
மாறைஞ் ஞாறுமறை யோர்களுந்
துறஞ்சிறந்தமட பதிகளுந்தொடர
வந்துமன்ன னரிமிரம்பான்
மறைஞ்சுநின்றபொருள் வெளிப்பட்டக்கனக
மன்றினின்றபடி கண்டனன்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சியம்பலவர் பாத தாமரை யிறைஞ்சுவெண்ணி—வணங்கிக்கொண்டு நடேசப்பிரான் திருவடித் தாமரைகளை வணங்க நினைந்து; வரன் முறைமையா லறஞ்சிறந்த முனி சேவை காவலரும்—வரன்முறையாகச் சைவ

மார்க்கத்திற் சிறந்த முனிவராகிய சேக்கிழார் நாயனாரும்; ஆறைஞ்ஞாறு மறையோர்களும்—தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவர்களும்; துறஞ் சிறந்த மடபதிகளுந் தொடர் வந்து—துறவறத்திற்சிறந்த மடாதிபதிகளும் தம்மைத் தொடர்ந்து வர வந்து; மன்னன் அரி பிரமர் பால் மறைஞ்சு நின்ற பொருள்—அநபாயசோழன் திருமால் பிரமமென்னும் இவர்களிடத்தில் மறைந்துநின்ற பரம்பொருளான சிவ பிரான்; வெளிப்படக் கனகமன்றி னின்றபடி கண்டனன்—வெளியாகச் சிற்சபையில் நடனஞ் செய்துநின்றருளுந் திருக் கோலத்தைத் தெரிசித்தனன். எ-று.

துறவறம் என்பது துறமெனத் திரிந்து நின்றது. வரன் முறைமையால் என்றதனால் அநபாயசோழனும் சேக்கிழார் நாயனாரும் அவரோடு தில்லைவாழந்தணர்களும் அவர்பின் மடபதிகளும் எனக் கூறியவாறு கொள்க. (62)

கண்டகண்ணருவி தாரைகொள்ளவிரு
கைகளஞ்சலி கொளக்கசித்
தேண்டரும்புளக ரோமகூபமேழ
வின்பவாரிகரை புரளவாய்
விண்டதாமோழிகள் குழறவன்பிஞேடு
விம்மிவிம்மியருண் மேலிடத்
தேண்டனுகருன் விழுந்தெழுந்துநனி
செர்பியன்பரவ வெம்பிரான்.

(இ-ள்.) கண்ட கண்ணருவி தாரை கொள்ள—தெரிசித்த கண்ணினின்றும் சொரிகின்ற நீர்த்துளியாகிய அருவியானது இடையீடின்றிப் பொழியவும்; இரு கைகளஞ்சலி கொள—இருகைகளும் அஞ்சலி கொள்ளவும்; கசிந்து எண்டரும் புளக ரோமகூப மெழ—மனமுருகி எண்ணத்தக்க புளகாங்கிதமாக மயிர் சிலிர்க்கவும்; இன்ப வாரி கரை புரள—ஆனந்தவெள்ள

மானது பெருக்கெடுக்கவும்; வாய் விண்ட தாமோழிகள் குழற—வாக்கினின்றும் உதித்த தூய்சொற்கள் குழறவும்; அன்பி னோடு விம்மி விம்மி யருண் மேலிட—அன்புடனே யதிகவிம் மிதமடைந்து திருவருள்மேலீடாய்; தெண்டனாக முன் விழுந் தெழுந்து—திருமுன்னர் அட்டாங்கபஞ்சாங்கமாக வணங்கி எழுந்திருந்து; நனி செம்பியன் பரவ வெம்பிரான்—அநபாய சோழன் மிகத்துதிக்க எமது பிரானாகிய நடேசர். எ-று. (63)

சேக்கிழானமது தொண்டர்சீர்பரவ
நாமகிழ்ந்துலக மென்றுநம்
வாக்கினுலடி யெடுத்துரைத்திட
வரைந்துநூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வேல்வளவ நீயிதைக்கடிது
கேளெனக்கனக வெளியிலே
யூக்கமானதிரு வாக்கெழுந்தது
திருச்சிலம்பொலியு முடனெழ.

(இ-ள்) காக்கும் வேல் வளவ—உலகுயிர்களைக்காக்கும் வேற்படையையுடைய சோழனே; சேக்கிழா னமது தொண்டர் சீர்பரவ—சேக்கிழான் நமது அடியார்கள் சிறப்பைத் துதி செய்ய; நா மகிழ்ந்து நம் வாக்கினால்—நாம் மகிழ்வுற்று நமது வாக்கினால்; உலக மென் றடியெடுத்த துரைத்திட வரைந்து—உலகெலா மென்று முதலடியெடுத்துக் கொடுக்கக்கொண்டு; நூல் செய்து முடித்தனன்—புராணஞ் செய்து நிறைவேற்றினன்; நீ யிதைக் கடிது கேளென—அதை நீ விரைவிற் கேட்கவென்று; கனகவெளியிலே யூக்கமான திரு வாக்கெழுந்தது—கனகசபையின்கண் யாவார்க்கும் மகிழ்ச்சி விளைவிக்கும்படியான ஒரு அசரீரி வாக்கு உண்டாயிற்று; திருச்சிலம்பொலியு முடனெழ—அவ்வோசையுடன் குஞ்சித பாதத் திருச்சிலம்பிஞேசையுங் கூடவுண்டாக. எ-று. (64)

மன்றுளாடி திரு வாய்மலர்ந்தமொழி
யுஞ்சிலம்பொலியு மன்றிலே
நின்றமானிடர் செவிப்புலன்புக
நிறைத்ததன்றியு நிலத்தின்மே
லொன்றின்றுயர் சராசரங்களடை
யக்கசிந்துருகி யோலிடக்
குன்றிலங்குதிர் டோணரேந்திரபதி
குதுகுலித்துள மகிழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) மன்றுளாடி திருவாய் மலர்ந்த மொழியுஞ் சிலம்பொலியும்—நடேசப்பிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அசரீரி வாக்கும் திருச்சிலம்பி னாதமும்; மன்றிலே நின்ற மானிடர் செவிப்புலன் புகநிறைந்த தன்றியும்—சிற்பையின்கண் நின்றிருந்த அடியார்களுடைய காதுகளிற் கேட்க நிறைந்த தல்லாமலும்; நிலத்தின்மே லொன்றி நன்றுயர் சராசரங்களடைய—இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திநின்ற உயர்ந்த சராசரங்களெல்லாம்; கசிந்துருகி யோலிட—மனம் நெக்குவிட்டுருகி யாரவாறிக்க; குன்றிலங்கு திரடோ ணரேந்திர பதி—மலைபோற்றிரண்ட தோளையுடைய அநபாயசோழனும்; குதுகுலித் துள மகிழ்ந்தனன்—குதூகலங் கொண்டுள்ளம் மகிழ்ச்சியடைந்தனன். எ-று. இம்முன்றுங் குளகம்.

அந்நாதம் பரத்தலால் ஓரறிவுயிரும் கசிந்துருகிற் றென்க. மகிழ்ச்சியாலோலிடல் ஓரறிவுயிர்க்கின்மையின் ஏற்றபடி கொள்க. குதுகுலித்தல்—விதப்பினால் உண்டாகும் உடம்பின் பூரிப்பு. உரோமாஞ் சிதமுமாம். (65)

தோண்டித் தோண்டுசெய் புராணகாதைமதி
துடுநாதர்திரு வருளினால்
விண்டநீதிபுனை சேக்கிழார்முனி
விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்டவாணரடி யாரெலாங்கடுக
வருகவென்றுதிசை திசைதொறு
மேண்டயங்கரச மேடுடுத்தெழுதி
யாளுமோலைகளு மேவினான்.

(இ-ள்.) விண்ட நீதி புனை சேக்கிழார்முனி—மநுச்சக்கர வர்த்தியினால் சொல்லிய நீதியைத்தெரிந்த சேக்கிழார்நாயனார்; தோண்டித் தோண்டுசெய் புராண காதை—அடியார் திருப்பணிசெய்த சரித்திரக் கதையாகிய; மதி சூடு நாதர் திருவருளினால்—இளம்பிறையைத் தரித்த நடேசப்பிரான் திருவருளினால்; விரித் துரைத்த கதை கேட்பதற்கு—விரிவாகச் சொல்லிய திருத்தொண்டர் புராணத்தைக் கேட்பதற்கு; அண்டவாண ரடியாரெலாம்—சிவனடியார்கள் யாவரும்; கடுக வருகவென்று—விரைவாய் வரக்கடவர்கள் என்று; 1எண்டயங் கரசன்—எத்திக்கினுந்தன் கீர்த்தியைப் பரவச் செய்த அநபாயசோழன்; திசைதிசைதொறு மேடுடுத்தெழுதி—திக்குகள் தோறுந் திருமுகம் எழுதி; ஆளுமோலைகளு மேவினான்—தூதுவர்களையும் அத்திருமுகத்தை யும் அனுப்பினான்.

குறிப்பு: 1. எண் + தயங்கு + அரசன்: எண்டயங்கரசன். எண்—எட்டு, இது எண்ணுக்கு பெயராய் எட்டுத் திசைகளையு முணர்த்திற்று; என்னுங் குறிப்பினற்போலும் எத்திக்கினுந் தன் கீர்த்தியைப் பரவச்செய்த அநபாயசோழன் என உரை வகுத்தார் உரையாகிரியர். மேல், திசைதொறும் ஏடுடுத்தெழுதி என அவர் கொண்ட கொண்டு கூட்டுப் பொருண்மைக்கு இவ்வுரைப் பொருண்மை அரணுதல் காணப்படும்.

கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிந்தையு மன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரிதத்தொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சார்ச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள்.

(இ-ள்.) கவச மணிந்த சனங்களும்—விபூதி உருத்திரா
க்கமாகிய கவசத்தை அணிந்த அடியார்களும்; இங்கிதமுங்
கம்பித்தவச முறுஞ் சிவ சிந்தையும்—ஒருவர்க்கொருவர்
இனிமை பாராட்டுங் குணமும் உடம்பு நடுக்குற்றுப்
பரவசமடையும்படியான சிவசிந்தையினையும்; அன்பகலா
மேன்மை—அன்புநீங்காத மேன்மையினையும் உடைய; தவ
சரிதத் தொழிலும்—சிவனடிமைத் தொண்டும்; சிவ சாத
னமுஞ் சார—முண்டனம் சடை முதலிய சிவ சாதனங்க
ளும் பொருந்தும்படி; சிவசமயத்தவர் யாவரும்—சைவ
சமயிகள் யாவரும்; வந்து திரண்டார்கள்—வந்து கூடினர்.
எ-று. (67)

வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழா
லோதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி யோவாமற்
பூதி யணிந்தர கரவென வன்பர் புகழ்ந்தோதுங்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற.

(இ-ள்.) வேதியர் வேத முழக்கொலி—மறையவர்கள்
வேதமோதும் ஓசையும்; வேதத்தைத் தமிழா லோதியமூவர்
திருப்பதிகத் தொலி—அந்த வேதத்தைத் தமிழாற் கூறிய
மூவர்கள் தேவாரத்தினோசையையும்; ஓவாமற் பூதியணிந்து
—நீங்காமல் திருவெண்ணீர்ணிந்து; அன்பர் அரசரவெனப்
புகழ்ந் தோதும்—அடியார்கள் அரசரவென்று புகழ்ந்து
துதிக்கும்; காதியல் பேரொலி—செவிக்கினிய பெரிய
ஓசையும்; காரொலி போலொலி கைத்தேற—மேகத்தி
னோலிபோலொலித்து அதையும் அடக்கி மேலிட. எ-று.
(68)

பூசிப் பவ்சிலர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்று
ணேசிப் பவ்சிலர் பிறவா வரமரு ணிமலாவென்
றியாசிப் பவ்சிலர் திருமுறை யெழுதிக் கனிகூர
வாசிப் பவ்சில ராக விருந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

(இ-ள்.) திருமுறை யெழுதி—அவ்வடியார்களுள் திருத்
தொண்டர்புராணத்தை யெழுதி; பூசிப்பவர் சிலர்—சிவ
பூசை செய்கின்றவர்கள் சிலபேரும்; பூசித் தன்பொடு புனி
தன்று ணேசிப்பவர் சிலர்—அவ்வாறு பூசித்து நடேசப்பி
ரான் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றவர்கள் சிலபேரும்; பிற
வா வரமரு ணிமலாவென் றியாசிப்பவர் சிலர்—நடேசப்
பிரானே அடியோம் இறந்து பிறவாவரம் அருளென்று
கேட்கின்றவர்கள் சிலபேரும்; கனி கூர வாசிப்பவர் சில
ராக—அத்திருமுறையை விருப்பமுற வாசிக்கின்றவர்கள்
சிலபேருமாக; இருந்து மகிழ்ந்தார்கள்—இருந்து மகிழ்ச்சி
யடைந்தார்கள். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம். (69)

தெள்ளு திரைக்கடன் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளலை யன்புசெ யன்பர் மடங்க டொறும்பாலர்
மெள்ள விருந்து மிழற்று புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி யுரைப்பன கேட்பன மெய்ப்பூவை.

(இ-ள்.) தெள்ளு திரைக் கடன் மீது மிதந்த—தெள்
ளிய அலையோடு கூடிய கடலில் ஊழிக்காலந்தோறு மிதந்த;
திருத்தோணி வள்ளலை யன்பு செய்—சீகாழியில் திருவவ
தாரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளுக்கு அன்பு செய்
கின்ற; அன்பர் மடங்க டொறும்—தேவாரத்திருமுறை
யோதும் அடியவர்கள் மடங்கள் தோறும்; பாலர் இருந்து
மெள்ள மிழற்று புராண விருத்தத்தை—அவர் சிறுவர்கள்
அமைவாகவிருந்து வாசித்துப் பொருளுரைக்குந் திருத்
தொண்டர் புராண விருத்தத்தை; கிள்ளைகள் பாடி

யுரைப்பன—கிளிப்பிள்ளைகளும் கற்றுக்கொண்டு பாடிப் பொருள் சொல்வன; மெய்ப்பூவை கேட்பன—அதை நாகணவாய்ப் புட்கள் கேட்பன. எ-று.

கிள்ளைகளும் என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது.

குறிப்பு: 1. திருத்தோணி என்பது இங்கு தோணிபுரத்திற்காய்ச் சோழியை உணர்த்திற்று. அவ்வாற்றால் திருத்தோணி வள்ளல்—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் என ஆயிற்று. இங்ஙனம் உரைத்தலால், சேக்கிழார் காலத்திலே சிதம்பரதலத்தில் திருஞானசம்பந்தர் பெயரால் அடியார் மடங்கள் பல விளங்கின என்னும் உண்மை புலப்பட வந்தமை காண்க. (70)

பெற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரோடு தந்திரி மார்துழத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்டரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி யோகை பெருத்தார்கள்.

(இ-ள்.) அது கண்டு களித்த—அதனைக்கண்டு களிப்படைந்த; நலத்த மனத்தோடு சுற்றிய—நன்மையமைந்தவுள்ளத்தோடுஞ் சுற்றிவந்திருக்கின்ற; மந்திரிமாரோடு தந்திரிமார் சூழ—மந்திரிகளுடன் சேனாதிபதிகளும் சூழ; தெற்றென வந்து திரண்டு—விரைந்து வந்து கூடி; முரண்டரு சீர்நாடு பெற்றது செல்வ மென—காவலையுடைய நிலையுள்ள இவ்வுலகமானது செல்வத்தைப் பெற்றதென்று; தனி யோகை பெருத்தார்கள்—பேரானந்த வாழ்வடைந்தார்கள். எ-று. மற்று அசை.

குறிப்பு: 1. தனி ஓகை—ஒப்பற்ற உள்ளக் கிளர்ச்சி. அது பேரானந்தம்.

(71)

பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாநின்
ருடினர் வர்னி லரம்பைய ரஞ்சலி யெஞ்சாமற்
துடினர் மண்ணின் மடந்தைய ரெந்தை துணைப்பாதந்
தேடினர் மாலய னன்பர் நடந்தரி சித்தார்கள்.

(இ-ள்.) தும்புருநாரதர் பாடினர்—தும்புருநாரதர் கானம் பாடினார்கள்; வானி லரம்பையர் நீடிசை பாடாநின் ருடினர்—விண்ணில் அரம்பையர்கள் மிக்க இசைபாடிக் கொண்டு ஆடினார்கள்; மண்ணில் மடந்தைய ரெஞ்சாம லஞ்சலி ருடினர்—நிலவுலகத்தின்கண் வாழும் மகளிர்கள் குறைபாடின்றிக் கரங்களைச் சிரசின்மேற்குவித்துத் தொழுதார்கள்; எந்தை துணைப் பாத மாலயன் றேடினர்—எமது தந்தையாகிய நடேசப்பிரான் திருவடிகளிரண்டையும் திருமாலும் பிரமனும் முன் அறியாது மயங்கினர்; அன்பர் நடந் தரிசித்தார்கள்—இப்பொழுது அடியார்கள் எளிதாக ஆனந்த நிருத்தத்தைத் தரிசனஞ் செய்தார்கள். எ-று.

திருமால் பிரமன் என்னும் இருவரும் முன் திருவருளின்மையால் காணாதுமயங்கின ரென்றும், அடியார்கள் திருவருளுடைமையால் கண்டு தரிசித்தன ரென்றுங் கொள்க. (72)

சங்கொடு பேரி கறங்கிசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதற்பொற்பார்
மங்கல தூரிய மெங்கு முழங்கி வனப்பெய்த.

(இ-ள்.) சங்கு பேரி கறங்கிசை வீணை—சங்குகள் பேரிகைகள் சத்திக்காநின்ற இசையையுடைய வீணைகள்; தனித்தாளம்—ஒப்பற்றதாளங்கள்; வங்கிய காள மிடக்கைகள்—வேய்ங்குழல்கள் எக்காளங்கள் உடுக்குகள்; தக்கை மணிக் காளம்—தக்கைகள் அழகிய திருச்சின்னங்கள்; பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதல்—ஒலிக்காநின்ற பம்பைகள் வலம்புரிச் சங்கங்கள் கைம்மணிகள் இவைமுதலாகிய; பொற்பார் மங்கல தூரியம்—அழகுநிறைந்த மங்கல வாத்தியங்கள்; எங்கு முழங்கி வனப் பெய்த—எங்கும் சத்தித்துச் சிறப்பெய்தவும். எ-று. ஓடு இசைநிறை.

குறிப்பு: 1. இடக்கை—உடுக்கு

இடக்கைகடக்கை: இடக்கைகள் + தக்கை.

(73)

வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை யாலய மெங்கெங்குங்
காதிய குங்குலி யப்புகை நீடு கருப்பாலைச்
சோதிநெடும்புகை தோரண வீதி தொறுந்தோறு
மாதர் புகைக்கு மகிற்புகை யெங்கும் வனப்பேய்த.

(இ-ள்.) வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை—மறையவர்கள்
புரிகின்ற யாகத்திலுண்டாகிற மிகுந்த புகையும்; ஆலய
மெங்கெங்குங் ¹காதிய குங்குலியப் புகை—தேவாலயங்கள்
தோறும் அடியவர்களிடும் பொடிசெய்த குங்குலியப் புகை
யும்; நீடு கருப் பாலைச் சோதி நெடும் புகை—நீண்ட
கரும்பின்சாற்றைக் காய்ச்சுதலா லுண்டாகின்ற ஒளிமிகுந்த
புகையும்; தோரண வீதி தொறுந் தோறும்—தோரணங்
கள் கட்டிய வீதிகள் தோறும்; மாதர் புகைக்கு மகிற்புகை
—மாதர்கள் ஊட்டுகின்ற அகிற்புகையும்; எங்கும் வனப்
பேய்த—எங்கும் பரிமளிக்கவும். எ-று.

குறிப்பு: 1. காதிய—பொடிசெய்த.

(74)

ஆடக நாடக சாலைகள் முத்தணி யத்தாணி
மேடை யரங்கு களங்க மிலாத வெளிக்கூட
மாட மதிட்கன மாளிகை துளிகை யெங்கெங்குந்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்னரி மாலைகள் துழவித்தார்.

(இ-ள்.) ஆடக நாடக சாலைகள்—பொன்னாலாகிய
நாடகசாலைகளிலும்; முத்தணி யத்தாணி—முத்துக்களால்
அலங்கரித்திருக்கும் பெரிய மண்டபங்களிலும்; மேடை
யரங்கு—மேடைகளிலும் சபைகளிலும்; களங்க மிலாத
வெளிக்கூடம்—குற்றமில்லாத நிலாமுற்றங்களிலும்; மாட
மதிட் கனமாளிகை துளிகை—வீடுகளிலும் மதில்களையு
டைய பெரியமாளிகைகளிலும் அவற்றின் சிகரங்களிலும்;
எங்கெங்கும்—மற்ற எல்லாவிடங்களிலும்; தோடவிழ்
மாலைகள்—இதழ்களுடன் மலர்ந்த மலர் மாலைகளையும்;
பொன்னரி மாலைகள் குழவித்தார்—பொன்னரிமாலைகளை

யும் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். எ-று. இம்மூன்றுங்
குளகம்.

பொன்னரிமாலை — பொன்னை மலரிதழ்போ லரிந்து
தொடுத்தமாலை.

குறிப்பு: 1. பொன்னரி மாலைகளையும் தூக்கி அலங்காரஞ் செய்தார்கள்.

(75)

பழுதக லத்திரு வலகு விருப்போடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்சேய்து
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துகி லுஞ்சார்வித்
தழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி யதன்பின்பு.

(இ-ள்.) பழுதகல விருப்போடு திருவலகு பணிமாறி—
குற்றநீங்க விருப்பத்துடனே திருவலகிட்டு; குழைவு பெறத்
திகழ் கோமயநீர் குளிரச் செய்து—குழம்பாக விளங்கு
கின்ற கோமயங்கரைத்த நீரைத் தெளித்து; தழை பொதி
தோரணமுங் கொடியுந் துகிலுஞ் சார்வித்து—தழைநெருங்
கிய மலர்த் தோரணங்களும் கொடிகளும் மேல்விதானங்
களும் அலங்கரித்து; ¹அழகுபெறத் திருவீதி புதுக்கி யதன்
பின்பு—அழகு பொருந்த வீதிகளை அலங்காரஞ் செய்து
அதன்பின்பு. எ-று.

குறிப்பு: 1. அழகு பொருந்திய வீதிகளை என உரைக்கப்பட்டமையின்
அழகுபெறு + அத்திருவீதி என இத்தொடரைப் பிரித்துக்
கொள்க.

(76)

திருநெறித்தமிழ் வல்லபேர்கள் கிவாகமங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்புகை ஞானநூல்பல கற்றபேர்மறை கற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரிலக்கண லக்கியங்கள் குறித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேசவல்லவ ரனைவரும்.

(இ-ள்.) திருநெறித் தமிழ்வல்ல பேர்கள்—தேவாரத்
திருமுறைகளில் வல்லவர்களும்; சிவாகமங்கள் படித்த
பேர்—சிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்தவர்களும்; கருநெறிப்
சே.5

பகை ஞானநூல் பல கற்றபேர்—பிறவி வரும் வழிக்குப் பகையாகிய பல ஞானநூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்களும்; மறை கற்றபேர்—வேத வித்துக்களாகிய மறையவர்களும்; குரு நெறிக்குரியோர்—குரு உபதேசிக்கும் பாரம்பரிய நெறியில் நிற்பவர்களும்; இலக்கண லக்கியங்கள் குறித்த பேர்—இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றவர்களும்; பெரு நெறிப் பல காவியங் கதை—நன்னெறியையுடைய பல காப்பியங்களையும் புராணங்களையும்; பேச வல்லவ ரனைவரும்—எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர்களும் ஆகிய இவர்களெல்லாரும். எ-று. (77)

வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின் முன்றின்
மறையவர்கோ மயசலத்தான் மெழுகித் தாபித்
தெள்ளரும்வெண் சுதையொழுக்கி யறுகாற் பீட
மிட்டதன்மேற் பசும்பட்டு விரித்து மீதே
வெள்ளைமடித் திட்டுமது மலருந் தாவி
விரைநறுந்தா பங்கொடுத்தா தனங்கற் பித்துத்
தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணஞ் செய்த
திருமுறையை யதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(இ-ள்.) வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின் முன்றில்—நடேசப்பிரான் திருநடனஞ் செய்கின்ற சிற்சபைக்கு முன்னே; மறையவர் கோமய சலத்தான் மெழுகித் தாபித்து—தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் கோமயங் கரைத்த நீரால் திருமெழுக்கிட்டு; எள்ளரும் வெண்சுதை யொழுக்கி—அழகான கோலமிட்டு; அறுகாற்பீடமிட்டு—ஆறுகாற்பீடமமைத்து; அதன்மேற் பசும்பட்டு விரித்து—அதன்மேல் மிருதுவான பட்டை விரித்து; மீது வெள்ளை மடித்திட்டு—அதன்மீது வெண்பட்டு மடித்து அலங்காரமாக வைத்து; மது மலருந் தாவி—தேனிறைந்த மலர்களையும் பரப்பி; ஆதனங் கற்பித்து—இவ்வாறுகப் பிரணவாசனம் பூசித்து; தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் செய்த—தெள்ளிய தமிழில்

வல்ல சேக்கிழார்நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய; புராணத் திருமுறையை—திருத்தொண்டர் புராணத் திருமுறையை; அதன்மேல் வைத்து—அதன்மேல் வைத்து அருச்சித்து; விரை நறுந் தூபங் கொடுத்து;—மணம் பொருந்திய நல்ல தூப தீபம் கொடுத்து; இறைஞ்சிப் போற்றி—வணங்கித் துதித்து. எ-று. ஏ-அசை. (78)

வாழிதிருத் தொண்டர்புரா ணத்தை நீரே
வாசித்துப் பொருளருளிச் செய்வி ரென்று
சோழிப்பெரு மான்முதலா மடிய ரெல்லாஞ்
சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி மன்று ளாடுந்
தாழ்சடையா னடியெடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த
சைவகதை யினைவிளங்க விரித்துச் சொல்லச்
சூழவிருந் தம்பலவ ரடியா ரெல்லாஞ்
சுருதிமொழி யிதுவெனக்கை தொழுது கேட்டார்.

(இ-ள்.) திருத்தொண்டர் புராணத்தை—திருத்தொண்டர் புராணமாகிய இதை; நீரே வாசித்துப் பொருளருளிச் செய்வி ரென்று—தேவரீரே வாசித்து இதன்பொருளை அருளிச் செய்வீராக வென்று; சோழிப் பெருமான் முதலா மடியரெல்லாஞ் சொலக்கேட்டு—அநபாயசோழன் முதலாகிய அடியவர்களெல்லாம் பிரார்த்திக்க அதை அங்கீகரித்து; குன்றைமுனி—சேக்கிழார்நாயனார்; மன்றுளாடுந் தாழ்சடையா னடியெடுத்துத் தர—சிற்சபையினிடத்து நடனஞ் செய்கின்ற தாழ்ந்த சடையையுடைய நடேசப்பிரான் முதலடியெடுத்துக் கொடுக்க; தாஞ்செய்த சைவ கதையினை—தாம்செய்த திருத்தொண்டர்புராணத்தை; விளங்க விரித்துச் சொல்ல—யாவருக்குந் தெரியும்படி விரிவாகப் பொருளருளிச் செய்ய; அம்பலவரடியாரெல்லாஞ் சூழவிருந்து—நடேசப்பிரான் அடியார்களெல்லாம் சூழ்ந்திருந்து; இது சுருதிமொழியெனக் கைதொழுது கேட்டார்—இதுவே வேத

வாக்கிய மென்று அஞ்சலியாகக் கைகூப்பிச் சிரவணஞ் செய்தார்கள். எ-று.

வாழி—அசை. இந்நான்குங் குளகம். (79)

தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்பநடம் புரியுந்
தன்மையர னுக்கிசைந்த பேர்வழியி னுஞ்
மாளுடைய பிள்ளையா ரவதரித்த நானு
மவரமுது திருஞான மமுதுசெய்த நானுஞ்
தூளுடையா திரைநாளாஞ் சித்திரையா திரைநா
டோடங்கி யெதிராமாண்டு சித்திரையா திரையி
னுளுடைய கதைமுடிப்ப மெனக்குன்றை வேந்தர்
நடத்தவனை வருமிருந்து கேட்டனர் நாடோறும்.

(இ ள்) தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்ப — திருவடி
களிற் பொருந்திய சிலம்பானது சத்திக்க; நடம்புரியுந்
தன்மை யரனுக் கிசைந்த பேர்வழியி னானும் — நடனஞ்
செய்யும் நடேசப்பிரானது திருநாமத்துக்குரிய திருநாளும்;
ஆளுடையபிள்ளையா ரவதரித்த நானும் — திருஞானசம்
பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ் செய்த திருநாளும்; அவ
ரமுது திருஞான மமுது செய்த நானும்—அவர் அமுது
ஞானப்பாலுண்டருளிய திருநாளும்; குளுடையா திரை
நாளாம்—பெருமைபொருந்திய திருவாதிரைத் திருநாளாம்
ஆதலால்; சித்திரை யாதிரை நாடோடங்கி—நிகழுஞ்
சித்திரைமாதந் திருவாதிரைத் திருநாளில் தொடங்கி;
எதிரா மாண்டு சித்திரை யாதிரை யினுள்—மறுவருடம்
சித்திரைமாதம் திருவாதிரைத் திருநாளில்; உடையகதை
முடிப்பமென—இப்புராணத்தை நிறைவேற்றுவோமென்று;
குன்றை வேந்தர் நடத்த—சேக்கிழார்நாயனார் புராணத்தை
அரங்கேற்றல் செய்ய; அனைவருமிருந்து கேட்டனர்
நாடோறும்—அடியார்கள் யாவரும் மிகுந்த பத்தியுட
னிருந்து நாடோறும் கேட்டுக்கொண்டு வந்தனர். எ-று.

(80)

சிறப்புடைய மூவர்முத லிகடிருவாய் மலர்ந்த
திருநெறிய தமிழ்மூலர் திருமந்திர மாலை
யறப்பயனுங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை
யந்தாதி மூத்தபதி கங்கழறிற் றறிவார்
மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும்
மணிக்கோவை தெய்வவுலா வையடிகள் வெண்பா
வறுப்பாகத் திருவிருத்த முடலாகப் பொருட்கோ
ளுயிராக நாலடியா னடந்ததுல கெல்லாம்.

(இ-ள்.) சிறப்புடைய மூவர் முதலிக டிருவாய் மலர்ந்த
—புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் முதலிய
மூவர் முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய; திருநெறியதமிழ்
—திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருமுறைகள் ஏழும்;
மூலர் திருமந்திர மாலை—திருமூலர் திருமந்திரமாலை
யொன்றும்; அறப்பயனுங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை
—தருமத்தின் பயனாகிய காரைக்காலம்மையார் அருளிச்
செய்த இரட்டைமணிமாலை யொன்றும்; அந்தாதி மூத்த
பதிகம்—அற்புதத்திருவந்தாதியொன்றும் மூத்ததிருப்பதி
கம் இரண்டும் ஆக நான்குபிரபந்தங்களும்; கழறிற்றறிவார்
—சேரமான் பெருமானையனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய;
மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி—மறத்தற்கரிய
பொன்வண்ணத் தந்தாதி யொன்றும்; திருமும்மணிக்
கோவை—திருவாரூர் மும்மணிக்கோவையொன்றும்; தெய்
வவுலா—ஆதியுலா ஒன்றும் ஆகிய மூன்று பிரபந்தமும்;
ஐயடிகள் வெண்பா—ஐயடிகள் காடவர்கோன் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய ¹மூத்தித்திருவெண்பாவென்னும் பிரபந்தம்
ஒன்றும்ஆகிய இவைகள்; உறுப்பாக—அவயவங்களாகவும்;
திருவிருத்தமுடலாக—திருவிருத்தங்கள் சரீரமாகவும்;
பொருட்கோளுயிராக—அவற்றின் பொருள்கோள் ஆன்மா
வாகவும்; நாலடியா னடந்த ²துலகெல்லாம்—நாலடியால்
உலகெலாமென்னும் அடியுடையபிரபந்தம் நடந்தது. எ-று.

மேற்கூறிய திருமுறைகளில் ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினார் சரிதம் விளங்குதற்குக் கருவியாய்த் திருப்ப திகங்கள் ஆங்காங்கு நிறற்றலில் உறுப்பாயென்றும், அவற் றின் பொருள்கள் இப்புராணத்துள் அமைக்கப்படுதலின் உயிராயென்றுங் கூறினர். அவற்றின் பொருள்கள் அமைக் கப்படுதல் ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்துத் தோடுடைய செவியன் என்னுந் திருப்பதிகத்திற்குச் சம்பந்தம் அமைந் திருத்தலும் திருமுகப்பாசுரத்திற்குப் பொருள் கூறியிருத் தலும் முதலியன. ஏனையவும் இவ்வாறே கொள்க.

குறிப்பு: 1. முத்தித்திரு வெண்பா—ஐயடிகள் நகூத்திரவெண்பா எனவும் வழங்கும்.

2. உலகெல்லாம் என்பது முதற்குறிப்பாய் நின்று அச்சொல் லாற் றொடங்கும் நூலினை உணர்த்திற்று. (81)

அன்றுமுத னுடோறு நாடோறு மண்ண

லடியரள விறந்தபெயர் வந்தவர்க ளெல்லாஞ்

சென்றுறையத் திருமடங்க டிருமடங்க டோறுந்

திருவிளக்கங் கவர்சாத்த வுள்ளுடைமேற் போர்வை

துன்றியசெந் நெலினடிகில் கன்னனறுங் கனிக

டுயவறு சுவைக்கறியெய் தயிர்திரண்ட பாறே

என்றுதிருப் பண்ணியந்தண் ணீரமுத மடைக்காய்

நரபதியே வலினமைச்சர் நாடோறு நடத்த.

(இ-ள்.) அன்றுமுத னுடோறு நாடோறும்—அன்று முதலாக நாள்தோறும் நாள் தோறும்; அண்ணலடிய ரள விறந்த பெயர்வந்தவர்க ளெல்லாம்—புராணங்கேட்கவந்த அளவிறந்த சிவனடியார்களெல்லாம்; சென்றுறையத் திரு மடங்கள்—ஆங்காங்குச் சென்று வசித்தற்குத் திருமடங்க ளும்; மடங்கடொறுந் திருவிளக்கு—அம்மடங்கள்தோறும் விளக்குகளும்; அவர்சாத்த வுள்ளுடை மேற்போர்வை— அவர்கள் தரித்துக்கொள்ள உள்ளுடைகளும் போர்த்துக் கொள்ளப் போர்வைகளும்; துன்றிய செந்நெலி னடிகில்—

பொருந்திய சம்பா நெல்லரிசியாலாகிய திருவமுதும்; கன் னனறுங் கனிக டுயவறுசுவைக் கறி—கற்கண்டு இனிய பழ வருக்கம் தூய்மையாகிய அறுசுவையோடுகூடிய கறியமு தும்; நெய் தயிர் திரண்டபா றேன்—நறுநெய் கட்டித் தயிர் திரட்டுப்பால் தேன்; நன்று திருப்பண்ணியந் தண்ணீ ரமுத மடைக்காய்—நல்லபணியார வருக்கங்களும் தண்ணீ ரமுதும் பாக்குவெற்றிலை முதலிய முகவாசங்களும் ஆகிய இவைகளையெல்லாம்; நரபதி யேவலின்—அநபாயசோழன் உத்தரவினால்; அமைச்சர் நாடோறு நடத்த—மந்திரிகள் நாடோறும் நடத் திக் கொண் டுவர. எ-று. அங்கு— அசை. (82)

நலமலியுந் திருத்தில்லை மன்றினினின் ருடு

நடராசற் கன்றுமுதன் மகபூசை நடத்தி

யலகில்புகழ்த் தில்லைவா ழந்தணர்க்கும் வெவ்வே

றமுதுபடி கறியமுது முதலான வெல்லா

நலமலிசெங் கோல்வளவன் றப்பாமே நாளு

நடத்திவர வரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும்

புலிமுனியுஞ் தவஞ்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர்

பூலோக சிவலோக மெனப்பொலிந்து தோன்ற.

(இ-ள்.) நல மலியுந் திருத்தில்லை—நன்மைமிகுந்த தில்லைமாநகரத்தின்கணுள்ள; மன்றினி னின்றொடு நடரா சற்கு—சிற்சபையினிடத்து ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளும் நடேசப்பிரானுக்கு; அன்றுமுதன் மக பூசை நடத்தி— அன்றுமுதல் மகாபூசைகளை நடத்தி; அலகில் புகழ்த் தில்லை வாழந்தணர்க்கும்—அளவில்லாத புகழையுடைய தில்லைவா ழந்தணர்களுக்கும்; வெவ்வேறமுது படிகறியமுது முத லான வெல்லாம்—வெவ்வேறுகத் திருவமுதமைத்தற்கு அமுது படிகறியமுது முதலிய பொருள்களையெல்லாம்; நலமலி செங்கோல் வளவன்—மேன்மை பொருந்திய செங்

கோலையுடைய அநபாயசோழன்; தப்பாமே நாளு நடத்தி
வர—தவறாமல் நாடோறும் நடத்திக்கொண்டுவர; அரன
டியார் நிறைந்து—சிவனடியார்கள் நிறைந்து; பதஞ்சலி
யும் 'புலிமுனியுந் தவஞ்செய்த—பதஞ்சலி முனிவரும்
வியாக்கிரபாதமுனிவரும் தவஞ்செய்த; பெரும்பற்றப்பிலி
யூர்—பெரும்பற்றப்பிலியூரென்னும் சிதம்பரமானது;
பூலோக சிவலோக மெனப் பொலிந்து தோன்ற—பூலோக
சிவலோக மென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்க. எ-று. (83)

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பா ரெழுதுவா ரிருந்து
வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து
சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார்
தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார் செய்த
வரியதவத் தினைநினைப்பா ரம்பலவர் முன்னு
ளடியெடுத்துக் கொடுக்கவிவர் பாடினரென் றுரைப்பார்
பெரியபுரா ணங்கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்குப்
பிடிக்குமோ வினிச்சிந்தா மணிப்புரட்டென் றுரைப்பார்.

(இ-ள்.) மருவு திருமுறை சேர்ப்பா ரெழுதுவார்—
பொருந்திய திருமுறையெழுதப் புத்தகம் சேர்ப்பவர்களும்
எழுதுபவர்களும்; இருந்து வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார்
—இருந்து அதை வாசிப்பவர்களும் அதற்குப் பொருள்
சொல்லுவோர்களும்; மகிழ்ந்து கேட்டிருப்பார் —அப்
பொருளைக் களிப்படைந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்;
சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார்—சிரக்கம்பனஞ்
செய்து கொண்டாடி மகிழ்ச்சியடைபவர்களும்; சிரிப்பார்
தேனிப்பார் —ஆனந்தத்தினால் நகைகொள்பவர்களும்
தேனிக்கின்றவர்களும்; குன்றைமுனி சேக்கிழார் செய்த—
குன்றைமுனி என்னுஞ் சேக்கிழார் நாயனார் செய்தருளிய;
அரிய தவத்தினை நினைப்பார்—அருமையாகிய தவத்தைக்
குறித்துப் பெரிதாகக் கருதுவோர்களும்; அம்பலவர் முன்னு
ளடியெடுத்துக் கொடுக்க—நடேசப்பிரான் முன்னுள்

முதலடி எடுத்துக் கொடுக்க; இவர் பாடின ரென்றுரைப்
பார்—சேக்கிழார்நாயனார் பாடி முடித்தனரென்று புகழ்ப்
வர்களும்; பெரியபுராணங் கேட்ட—இந்தப்பெரியபுராணத்
தைக் கேட்ட; வளவர்பிரான் செவிக்கு—அநபாயசோழன்
செவிக்கு; இனிப் பிடிக்குமோ சிந்தாமணிப் புரட்டென்
றுரைப்பார்—இனி சிந்தாமணி யாகிய வெறுங்கதை
யேற்குமோவென்று சொல்பவர்களுமாய். எ-று.

தேனித்தல்—தேன் முதலிய உண்டான்போல் களிப்
பால் நாளைச் சுவைத்தல். (84)

இத்தகைய சிறப்புடனே திருத்தொண்டர் புராண
மீருந்தன்பர் பாராட்ட நடந்தெதிரா மாண்டு
சித்திரையா திரைநாளின் முடிய வதுகண்டு
திருத்தொண்ட ரரவெனும்பே ரொலியெழுந்து பொங்கக்
கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கிமுழங் கோரேழ்
கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட வெளியைப்
பொத்தியிமை யவச்செவியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப்
பொன்னுலகுக் கப்பாலும் 'புகப்பொலிந்த தன்றே.

(இ-ள்.) இத்தகைய சிறப்புடனே—இத்தன்மையாகிய
சிறப்புடனே; திருத்தொண்டர்புராணம்—திருத்தொண்டர்
புராணத்தை; அன்ப ரிருந்து பாராட்ட நடந்து—அன்பர்க
ளிருந்து பாராட்டுதல் செய்ய அதுநடந்து; எதிரா மாண்டு
சித்திரையாதிரை நாளில்—மறுவருடம் சித்திரைமாதம்
திருவாதிரைத் திருநாளில்; முடிய வதுகண்டு—நிறைவேற
அதனையறிந்து; திருத்தொண்டர் —சிவனடியார்கள் துதிக்
கும்; அரவெனும் பேரொலி யெழுந்து பொங்க—அரகர
வென்னும் பேரோசையானது மேலோங்கி அதிகரித்து;
கத்து திரைக் கடலொலியை விழுங்கி—ஒலிக்காநின்ற
அலையையுடைய பெரும்புறக் கடலின் ஒலியை யடக்கி;
முழங் கோரேழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்தி—சத்திக்
கின்ற ஏழு கடலின் ஒலியையும் அடக்கி; பிரமாண்ட

வெளியைப் பொத்தி—பிரமாண்டத்தின் இடைவெளியை மூடி; இமையவர் செவியை நிறைத்துயரப் பொங்கி—தேவர்கள் செவியை நிறைத்து மேலே எழுந்து; பொன்னுலகுக் கப்பாலும் புகப் பொலிந்தது—தேவலோகத்துக் கப்பாலும் போயுடுருவிப் பொலிந்தது. எ-று. அன்று ஏ-அசை.

குறிப்பு: 1. 'புகழ்பொலிந்த தன்றே.' என்பது பாடபேதம். (85)

திருத்தொண்டர் புராணமெழு தியமுறையை மறையோர்
சிவமூல மந்திரத்தா லருச்சனைசெய் திறைஞ்சி
யிருக்குமுதன் மறைநான்கி வின்றுமுத லாக
விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவ தென்று
கருத்திருத்தி யமுதடைக்காய் நறுந்துப தீபங்
கவரிகுடை கண்ணாடி யாலத்தி நீறு
பரித்தளவு செயக்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப்
பசும்பட்டி ஒற்குழந்து பொற்கலத்தி லிருத்தி.

(இ-ள்.) திருத்தொண்டர் புராண மெழுதிய முறையை—திருத்தொண்டர் புராணத்தை யெழுதிய திருமுறையை; மறையோர் சிவ மூலமந்திரத்தா லருச்சனை செய் திறைஞ்சி—தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரத்தாலும் அருச்சனை செய்து வணங்கி; இருக்கு முதன் மறை நான்கின்—இருக்கு முதலாகிய நான்கு வேதங்களுடன்; இன்று முதலாக விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவதென்று கருத் திருத்தி—இன்றுமுதல் இதுவும் ஐந்தாவது தமிழ்வேத மென்று கருத்திற்கொண்டு; அமுதடைக்காய் நறுந்துப தீபம்—திருவமுது தாம்பூலம் நல்ல தூப தீபங்கள்; கவரிகுடை கண்ணாடி யாலத்தி நீறு பரித்து—சாமரை குடை கண்ணாடி ஆலத்தி விபூதி இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு; அளவு செயக் கண்டு—உபசாரஞ் செய்ய அதனைத் தரிசித்துப் பின்; வளவர்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டினுற் சூழ்ந்து பொற்கலத்தி லிருத்தி—அநபாயசோழன் திரு முறையைப் பொற்பட்டினுற் சூழ்வித்துப் பொற்றட்டில் வைத்து. எ-று.

கண்ணாடி குடை முதலியன பூசைக்குரிய சோடசோப சாரங்களுள் ¹ஒன்றாதலின் உடன் கூறினர். ²மந்திர மென்றது பிரித்து முன்னுங் கூட்டப்பட்டது.

குறிப்பு: 1. ஒவ்வொன்றாதலின்.

2. சிவ மந்திரம் (மூர்த்தி மந்திரம்) மூல மந்திரம் என உரை கொள்ளப்பட்டமைக்காதாரமான விளக்கம் இது. (86)

செறிமதயா னைச்சிரத்திற் பொற்கலத்தோ டெடுத்துத்
திருமுறையை யிருத்தியபின் சேவையர்கா வலரை
முறைமைபெற வேற்றியர சனுங்கூட வேறி
முறைமையினு லிணைக்கவரி துணைக்கரத்தால் வீச
மறைமுழங்க விண்ணவர்கள் கற்பகப்பூ மாரி
மழைபொழியத் திருவீதி வலமாக வரும்போ
திறைவர்திரு வருளைநினைந் தடலரசர் கோமா
விதுவன்றோ நான்செய்த தவப்பயனென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) செறி மதயானைச் சிரத்தில்—மதத்தையுடைய பட்டத்து யானையின் பிடரில்; பொற்கலத் தோடெடுத்துத் திருமுறையை யிருத்தியபின்—பொற்றட்டுடனெடுத்துத் திருமுறையை வைத்தபின்; முறைமை பெறச் சேவையர் காவலரை யேற்றி—முறைமையாகச் சேக்கிழார்நாயனாரை யானையின்மேல் எழுந்தருளச் செய்து; அரசனுங் கூட வேறி—தாமும் கூட அதில் ஏறி; முறைமையினு லிணைக் கவரி துணைக்கரத்தால் வீச—இது இவர்க்குத் தான் செய்யத் தகும் என்னும் கருத்தோடு தமது இரண்டு கைகளாலும் இரண்டு சாமரைகளை வீச; மறை முழங்க—வேதங்கள் முழங்கவும்; விண்ணவர்கள் கற்பகப் பூமாரி மழை பொழிய—தேவர்கள் கற்பகமலர்களைப் பெரிய மழையைப்போலப் பொழியவும்; திருவீதி வலமாக வரும்போது—திருவீதியை வலமாக வருங்கால்; இறைவர் திருவருளை நினைந்து—நடே சப்பிரான் திருவருளை நினைந்து; அடலரசர் கோமான்—பெரிய அரசர்பிரானாகிய அநபாயசோழன்; இதுவன்றோ

நான் செய்த தவப்பயனென் றிசைத்தான்—நான் செய்த தவப்பயன் இதுவல்லவோவென்று ஆனந்தித்துச் சொல்லினன். எ-று. இவ்வாறுங் குளகம். (87)

வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்டதிரு வீதி
மறுகுதொறுந் தூய்மைசெய்து வாழைகளு நாட்டிப்
பூரணகும் பமுமமைத்துப் பொரியுமிகத் தூவிப்
பொன்னரிமா லையுநறும்பு மாலைகளுந் தூக்கித்
தோரணங்க ணிரைத்துவிரை நறுந்துப மேந்திச்
சுடர்விளக்கு மேற்றியணி மணிவிளக்கு மேந்தி
யாரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ ரெதிர்கொண்
டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தா ரரம்பையர்க ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்ட திருவீதி மறுகு தொறும்—சேக்கிழார்நாயனார் அரசனுடன் யானையின்மீது பவனிவரக்கண்ட வீதிகள்தோறும்; தூய்மை செய்து வாழை களு நாட்டி—திருவலகிட்டு நீர் தெளித்து வாழைமரங்களையும் நிறுத்தி; பூரண கும்பமு மமைத்து—நிறைகுடங்களையும் வைத்து; பொரியு மிகத்தூவி—பொரிகளையும் அதிகமாக இறைத்து; பொன்னரி மாலை யு நறும்பு மாலைகளுந் தூக்கி—பொன்னரிமாலைகளையும் மணமுள்ள மலர்மாலைகளையுந் தொங்கவிட்டு; தோரணங்க ணிரைத்து—தோரணங்களையும் வரிசையாகக் கட்டி; விரை நறுந் தூப மேந்தி—வாசனை கமழ்கின்ற நல்ல தூபத்தையும் எடுத்து; சுடர்விளக்கு மேற்றி யணிமணி விளக்கு மேந்தி—ஒளிதரும் தீபங்களும் ஏற்றி அழகிய மாணிக்கதீபங்களும் வைத்து; ஆரணங்கள் விரித்தோதி—வேதங்களை விரிவாக ஒதி; மாமறையோ ரெதிர் கொண் டறுகெடுப்ப—மறையவர்கள் எதிர்கொண்டு வந்து அறுகினால் ஆலத்திசெய்ய; வாழ்த்தெடுத்தா ரரம்பையர்க ளெல்லாம்—அரமாதர்கள் மங்களம் பாடினார்கள். எ-று. (88)

காவல னிவர் தவரிவர் காவலர்
கவரி யிடத்தகு மோவென்பார்
சேவையர் காவல னர்சிவ மான
சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்
தேவரு மெழுதவோ னுமறை யைத்தமிழ்
செய்து திருப்பதி கம்பாடு
மூவரு மொருமுத லாயுல கத்து
முனைத்த முதற்பொரு டானென்பார்.

(இ-ள்.) காவலனார் தவரிவர்—இவர் அரசர் இவர் தவசி; காவலர் கவரியிடத் தகுமோ வென்பார்—அரசர் சாமரைபோடத் தகுமோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்; சேவையர் காவலனார் சிவமான சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்—சேக்கிழார் நாயனார் சிவவேடங்கொண்ட சிறப்பாகிய இது மேம்பட்ட சிறப்பாயிருந்ததென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், தேவரு மெழுதவொணு மறையைத் தமிழ் செய்து—தேவரும் எழுதுதற்கரிய வேதத்தைத் தமிழ் செய்து; திருப்பதிகம் பாடு மூவரு மொருமுதலாய்—திருப்பதிகம் பாடியருளிய மூவர் முதலிகளும் சேக்கிழார்நாயனார் ஒரு மூர்த்தியாய்; உலகத்து முனைத்த முதற்பொருள் என்பார்—இவ்வுலகத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த முதன்மையான பொருளேயென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. தான்-அசை. (89)

மின்மறை பெய்தது மேக வொழுங்குகள்
விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்ப்பு
நன்மறை பெய்தனர் சேவையர் காவலர்
நாவல ரின்புற நாவரசர்
சோன்மறை பெய்தன ரிரவலர் மிகுகேட
வள்ளி முகந்தெதிர் சோனேசன்
பொன்மறை பெய்தன னுகிய நெஞ்சொடு
கண்மறை யன்பர் பொழிந்தார்கள்.

(இ-ள்.) மேக வொழுங்குகள் மின்மழை பெய்தது - மேகசாலங்கள் மின்னலுடனே மழைத்துளிகளைப் பெய்தன; விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ நன்மழை பெய்தனர்—தேவர்கள் கற்பகதருவின் வாசனை பொருந்திய மலர்மாரி பெய்தனர்; நாவலர் சேவையர் காவல ரின்புற நாவாரச் சொன்மழை பெய்தனர்—கவிவாணர்கள் சேக்கிழார்நாயனார் இன்புறும்படி நாவுக்கிசையப் பாடலாகிய மழை பெய்தனர்; சோளேச னிரவலர் மிடி கெட வெதிரள்ளி முகந்து பொன்மழை பெய்தனன்—அநபாயசோழன் யாசக ரது வறுமையான கோடை நீங்கும்படி அள்ளியள்ளி எடுத்துப் பொன்மழை பெய்தனன்; அன்ப ருருகிய நெஞ் சொடு கண்மழை பொழிந்தார்கள்—அடியார்கள் உருகிய மனமுடன் ஆனந்தக் கண்ணீர்மழை பெய்தனர். எ-று.

பொன்மழை யென்றதனால் வறுமை கோடையாக உரைக்கப்பட்டது. (90)

மதுர விராமா யணகதை யுரைசெய்த
வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல
விதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த
வேத வியாதனு மொப்பல்ல
சிதைவற வாயிர நாவுட னறிவுள
சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல
புகழ்புனை குன்றை முவிக்கென்பார்.

(இ-ள்.) புகழ் புனை குன்றைமுனிக்கு—புகழ்மலை பூண்ட சேக்கிழார்நாயனாருக்கு; மதுர விராமாயண கதை யுரைசெய்த—மதுரமாகிய இராமாயண காவியத்தைச் செய்த; வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல—வான்மிகமுனிவரும் ஒப்பல்ல; விதிமுறை பாரதமுரை செய்து கரைசெய்த—கிரமமாகப் பாரதத்தைக் காவியமாகச் செய்து நீதிகளை வரையறுத்த; வேதவியாதனும் ஒப்பல்ல—வேதவியாசமுனி

வரும் ஒப்பல்ல; சிதைவற வாயிர நாவுட னறிவுள—பழுதற்ற ஆயிரநாவோடு அறிவின் மேம்பட்ட; சேட விசேடனும் ஒப்பல்ல—ஆதிசேடனாகிய மகானும் ஒப்பல்ல; பொதியமலைக் குறுமுனிவனு மொப்பல—பொதியமலையில் வீற்றிராநின்ற அகத்தியமுனிவரும் ஒப்பல்ல; என்பார்—என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. அல்ல என்பது அல என விகாரமாயிற்று. (91)

மெய்யுள சிவசா தனமும் வெளிப்பட
வெண்ணீ றெழுதிய கண்ணேறுங்
கையுந் திகழ்மணி கண்டமு மோளிதரு
கவளிகை புழ்புத் தகவேடு
நையுந் திருவுள மழியுந் தொறுமர
கரவெனு நாமமு நாமெல்லா
முய்யும் படியருள் கருணையு மழகி
தெனத்தோழு தனருல கவரெல்லாம்.

(இ-ள்.) மெய்யுள சிவ சாதனமும்—சேக்கிழார்நாயனார் திருமேனியிற் பூண்ட சிவசாதனங்ஞம்; வெளிப்பட வெண்ணீ றெழுதிய ¹கண்ணேறும்—யாவர்க்குந் தெரியும் படி விபூதி தரித்திருக்கும் காட்சியும்; கையுந் திகழ் மணிகண்டமும்—அஞ்சலியத்தமும் ஒளிவீசுகின்ற உருத்திராக்க மணிந்த கண்டமும்; ஒளிதரு கவளிகையும் புத்தக வேடும்—விளக்கமுள்ள புத்தகக் கவளிகையும் புத்தக ஏடும்; நையுந் திருவுள மழியுந் தொறும்—கனிந்த உள்ளமானது உருகுந்தோறும்; அரகர வெனு நாமமும்—அரகரவென்கிற திருநாமமும்; நாமெல்லா முய்யும்படி யருள் கருணையும்—நாமெல்லாம் பிறவித் தடுமாற்றத்தினின்றும் பிழைக்கும்படி யருளும் கருணை நோக்கமும்; அழகிதெனத் தொழுதன ருலகவ ரெல்லாம்—அழகுள்ளன வென்று சொல்லி உலகத்தாரெல்லாம் தொழுதனர். எ-று. (92)

குறிப்பு: 1. கண்ணேறு—காட்சி.

பூவை மறந்தனள் வெண்டா மரையில்
புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொற்
பாவை மறந்தனள் தேச சுபாடித
பயனை மறந்தனள் பதுமத்தோ
ஹவை மறந்தனள் பொதிய மலைத்தலை
நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனுங்
கோவை மறந்தனள் சேவையர் காவல
ஓர்திரு நாவிற் குடிகொண்டாள்.

(இ-ள்.) வெண்டாமரை மயில்—வெள்ளியதாமரையில்
வீற்றிருக்கும் மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய நாமகள்;
பூவை மறந்தனள்—வெண்டாமரைப்பூவை மறந்தனள்;
புகல்தரு சங்கப் புலவோர் சொற்பாவை மறந்தனள்—
புகழும்படியான சங்கத்தார்களுடைய சொல் நிறைந்த
காவியங்களை மறந்தனள்; தேச சுபாடித பயனை மறந்தனள்
—தேயத்திலுள்ளோரிடத்து நிகழும் இனிய சொற்றிரளின்
பொருணயத்தினை மறந்தனள்; பதுமத்தோ ஹவை மறந்
தனள்—பிரமனுடைய நாவை மறந்தனள்; பொதியமலைத்
தலை நண்ணிய—பொதியமலையில் வீற்றிருக்கும்; புண்ணிய
முனிவனெனுங் கோவை மறந்தனள்—சிவபுண்ணியமிக்க
தமிழாசிரியரான அகத்தியமுனிவரை மறந்தனள்; சேவையர்
காவலனார்—சேக்கிழார்நாயனாருடைய; திருநாவிற் குடி
கொண்டாள்—திருநாவினிடத்து வந்து குடியாயிருந்தனள்
எ-று. (93)

இப்படி யிப்படி தன்னில் விதிப்படி
யிம்பரு மும்பரு மேனோரு
மப்படி சூழ வரத்திரு வீதி
வலஞ்செய் தனைந்தம் பலமுன்றிற்
றப்பற யானையி வின்று மிழந்தர
சனுமுரை செறிசே வையர்கோவு
முப்புரி நான்மறை யோரோ டனைந்தேழு
தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி யிப் படிதன்னில் விதிப்படி—இவ்வாறு
இவ்வுலகத்தின்கண் முறையாக; இம்பரு மும்பரு மேனோரு
மப்படி சூழ்வர—மனிதர்களும் தேவர்களும் மற்றையரும்
அத்தன்மையாய்ச் சொல்லித் துதித்துக்கொண்டு சூழ்ந்து
வர; திருவீதி வலஞ்செய் தனைந்து—திருவீதியை வலஞ்
செய்துவந்து; அம்பல முன்றிற் றப்பற யானையினின்று
மிழிந்து—சிற்சபையின் திருவாய்தலின்கண் தவறு நிகழா
மல் யானையினின்றுமிழிந்து; அரசனு முரைசெறி சேவையர்
கோவும்—அநபாயசோழனும் மேன்மையுள்ள சேக்கிழார்
நாயனாரும்; முப்புரிநான் மறையோரோ டனைத்து—முப்
புரிநூலணிந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்களுடன் உள்ளே சென்று;
எழுதிய முறையைத் திருமுன் வைத்தார்—எழுதிய திரு
முறையை நடேசர் சந்திதியின்கண் வைத்தனர். எ-று. (94)

அண்டவாணரெதிர் தெண்டனுகவனை
வரும்விழுந்துமி னெழுந்துசீர்
கொண்டசேவைகுல திலகருக்களைவ
ருங்குறித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர்சீர்பரவு வாரெனப்பெயர்
சுமத்திஞானமுடி சூட்டிமுன்
மண்டபத்தினி லிருத்திமற்றவரை
வளவர்பூபதி வணங்கினன்.

(இ-ள்.) அண்டவாண ரெதிர்—பல்லாயிரகோடி அண்
டங்களினும் பரிபூரணராய் நிறைந்துள்ள தேவதேவராகிய
நடேசப்பிரான் சந்திதியில்; தெண்டனாக வனைவரும் விழுந்து
பினெழுந்து—அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக யாவரும் வணங்கி
எழுந்து; சீர்கொண்ட சேவை குலதிலகருக்கு—சிறப்பமைந்த
சேக்கிழார் நாயனாருக்கு; அனைவருங் குறித்தெதிர் கொடுத்த
பேர்—யாவரும் கூடிக்கொடுத்த பேராக; தொண்டர்சீர்
பரவுவா ரெனப்பெயர் சுமத்தி—தொண்டர்சீர்பரவுவா
ரெனப் பெயர் கொடுத்து; ஞான முடி சூட்டி—ஞானமாகிய
சே. 6

மகுடத்தைத் தரித்து; முன் அவரை மண்டபத்தினி லிருத்தி—முற்பட அவரை மண்டபத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து; வளவர் பூபதி வணங்கினான்—அநபாய சோழன்சேவித்துக் கொண்டனன். எ-று.

அரசர்க்குப் பட்டங்கொடுத்து முடிசூட்டல்போல இவர்க்குப் பட்டங்கொடுத்துச் சிவஞானச்செல்வரென்று யாவரும் மதிக்கச்செய்தலையே உருவகமாக ஞானமுடி சூட்டி யென்றார். (95)

மூவரோதுதிரு முறைகளேமுதிரு
வாதவூர்த்முறை யென்றிசைப்
பாவரைந்தமுறை யொன்றுமூலர்முறை
யொன்றுபாகரம தாதியாக்
கோவைசெய்தமுறை யொன்றுசேவையர்
குலாதிநீதிமுறை யொன்றுடன்
பாவையாக்திரு வருள்சிறந்தமுறை
பன்னிரண்டென வகுத்தபின்.

(இ-ள்) மூவ ரோது திருமுறைக ளேமு—திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் முதலாகிய மூவர் அருளிச்செய்த திரு முறைகள் ஏழு; திருவாதவூரர் முறை யொன்று—மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருமுறையொன்று; இசைப்பா வரைந்த முறை யொன்று — திருவிசைப்பா என்னுந் திருமுறையொன்று; மூலர் முறை யொன்று—திரு மூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரமாலை யென்னுந் திருமுறை யொன்று; பாகரம தாதியாக் கோவை செய்த முறையொன்று — சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந் தருளிய திருப்பாகரமுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தத் திருமுறையொன்று; சேவையர் குலாதி நீதி முறை யொன் றுடன்—சேக்கிழார்நாயனார் அருளிச்செய்த திருத்தொண் டர்புராணமாகிய திருமுறையொன்றுடன்; பாவை பாகர் திருவருள் சிறந்த முறை—உமாதேவி பாகராகிய கிவபிரா

னது திருவருள் நிறைந்திருக்கும் திருமுறைகள்; பன்னிரண் டென வகுத்த பின்—பன்னிரண்டாக ஏற்படுத்திய பின்னர். எ-று.

ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுறை — 3, ஆளுடைய வரசு திருமுறை—3, ஆளுடைய நம்பிகள் திருமுறை—1. ஆக 7-ம், திருவாதவூரடிகள் திருவாசகம் திருச்சிற்றம் பலக்கோவையார் சேர்ந்த திருமுறை—1-ம், திருமாளி கைத்தேவர் — கருவூர்த்தேவர்— நம்பிகாடவர்கோன்—கண் டராதித்தர் — வேணுட்டடிகள்—திருவாலியமுதனார்—புரு டோத்தமர் — சேதிராயராகிய இவ்வெண்மர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்க ளிருபத்தெட்டும், சேந்தன ரருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டு ஒன்றும் ஆக 29-ம் சேர்ந்த திருமுறை —1-ம், திருமூலர் ஆண்டுக் கொரு திருமந்திரமாக மூவாயிரம் ஆண்டளவும் அருளிச் செய்த திருமந்திரமாலைத் திருமுறை 1-ம், திருவாலவா யுடையார் சேரமான் பெருமானையானருக்கு அருளிச்செய்த திருமுகப்பாகரம், காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த திருவாலங்காட்டுமூத்த திருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத்திருவந்தாதி, ஐயடிகள்காடவர்கோன் நாயனார் அருளிச்செய்த திருவெண்பா, சேரமான்பெருமா னையனார் அருளிச்செய்த பொன்வண்ணத்தந்தாதி, திருவா ரூர் மும்மணிக்கோவை, திருக்கயிலாய ஞானவுலா, நக்கீர தேவர் அருளிச்செய்த கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி, திருவீங்கோய்மலையெழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை, திருவெழுகூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோப்பிரசாதம், காரெட்டு, போற்றித்திருவகவல், திரு முருகாற்றுப்படை, திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம், கல் லாடனார் அருளிச்செய்த திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம், கபிலதேவர் அருளிச்செய்த மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவ பெருமான் திருவந்தாதி, பரணதேவர் அருளிச்செய்த சிவ பெருமான் திருவந்தாதி, இளம்பெருமானடிகள் அருளிச்

செய்த சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை. அதிராவடிகள் அருளிச்செய்த மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை. பட்டணத்துப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த கோயினான்மணிமாலை, திருக்கமலமும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர்த்தொகை, நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச்செய்த திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, கோயிற்பண்ணியர்விருத்தம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, திருச்சண்பைவிருத்தம், திருமும்மணிக்கோவை, திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவேகாதசமாலை, ஆக பிரபந்தங்கள் 40-ம் சேர்ந்த திருமுறை —1-ம் ஆகிய பதினென்றுடன் திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரியபுராணம் ஒன்றும் சேர்த்துப் பன்னிரண்டு திருமுறையாக வகுத்தனரென்க.

(96)

தோடுசெய்ததிரு நெறியசேந்தமிழோ
டொக்குமென்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடுசெய்துநட ராசர்சந்தியி
லேற்றினார்களிது பாலிதர்
நாடுசெய்ததவ நீடுகுன்றைவள
நகரிசெய்ததவ நிகரிலாப்
நீடுசெய்தபகி ரதிகுலத்திலகர்
சேக்கிழார்செய்த பெருந்தவம்.

(இ-ள்.) தோடு செய்த திருநெறிய செந்தமிழோடொக்கு மென்று—தோடுடைய செவியனென்று ஆளுடைய பிள்ளையார் முற்பாசுரமெடுத்த தோதியருளிய தேவாரத் திருமுறையோடு இஃதும் ஒப்பாகுமென்று; உரைதொடர்ந்து செப்பேடு செய்து—யாவரும் எடுத்துக்கூறிச் செப்பேட்டிலெழுதி; நடராசர் சந்திதியி லேற்றினார்கள்—நடேசப் பிரான் சந்திதியில் வைத்தார்கள்; இது பாலிகுழ நாடு

செய்த தவம் — இவ்வாறு செய்தது பாலாறு சூழ்ந்த தொண்டைநாடு செய்த தவம்; வள நீடு குன்றை நகரி செய்த தவம் — வளமிக்க குன்றத்தூரென்னும் நகரம் செய்த தவம்; நிகரிலாப் நீடுசெய்த பகிரதி குலத்திலகர் — ஒப்பில்லாத பெருமை பொருந்திய கங்கைகுலத்திலகராகிய; சேக்கிழார் செய்த பெருந்தவம்—சேக்கிழார் மரபினர் செய்த பெரியதவம். எ-று.

(97)

ஆயவேளையன பாயனிந்நிலைமை
யாதலாலநுசர் பாலரு
வாயரெங்குள ரெனப்பணிந்திரு
மருங்குநின்றவர் விளம்புவார்
தூயகுன்றைநகர் மீதுதம்பெயர்
துலங்கவோர்குள மமைத்தபி
னையநாகையர னுந்திருப்பணி
யியற்றியவ்விடை யிருந்தனர்.

(இ-ள்.) ஆயவேலை யநபாயன்—அப்பொழுது அநபாய சோழன்; இந்நிலைமை யாதலால் — சேக்கிழார்நாயனார் தன்மை இவ்வாறு தவவேடம்பூண்டு சிவஞானச் செல்வராயிருத்தலால்; அநுசர் பாலருவாய ரெங்குள ரென—இவர்க்கிளைஞராகிய பாலருவாயரெங்கிருக்கின்றன ரென வினாவ; இருமருங்கு நின்றவர் பணிந்து விளம்புவார்—இரு பக்கத்திலுமிருந்தவர்கள் வணங்கிச் சொல்லுவார்கள்; தூய குன்றை நகர்மீது தம்பெயர் துலங்க—மேன்மைமிக்க குன்றத்தூரில் தமதுபெயர் விளங்கும்படி; ஓர் குள மமைத்த பின் — பாலருவாயன்கேணி யென்று ஒரு தடாகம் அமைத்தபின்பு; ஏய நாகை யரனார்—பொருந்தும்படி திருநாகேச்சுரரது; திருப்பணி யியற்றி யவ்விடை யிருந்தனர்—¹ஆலயத்திருப்பணியுஞ் செய்துகொண்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்றனர். எ-று.

குறிப்பு: 1. அவ்வாலயம் முன் அங்குச் சேக்கிழார்நாயனார் பிரதிட்டை செய்ததென்க.

(98)

என்றுசொல்லவவர் தமையழைத்தரசு
 விவரமைச்சரிவர் பட்டமு
 மன்றன்மலைபுனை தொண்டைமானென
 வகுத்தபின்றமது மண்டல
 மன்றுவற்பம்வர வந்தடைந்தவரை
 யாற்றல்செய்துதொண்டை மண்டல
 நிற்காத்தபெரு மானெனத்தமது
 பெயரையெங்கணு நிறுத்தினர்.

(இ-ள்.) என்று சொல்ல வரசு னவர்தமை யழைத்து
 —என்றுசொல்ல அநபாயசோழன் அவரை வரவழைத்து;
 இவ ரமைச்ச ரிவர் பட்டமும் மன்றன் மலை புனை தொண்
 டைமானென வகுத்த பின்—(இதுமுதல்) இவரே மந்திரி
 இவருக்குப் பட்டப்பெயரும் நறுமணங்கமழும் மாலையணி
 ந்த தொண்டைமானென்று சொல்லியபின்பு; தமது மண்
 டல மன்று வற்பம் வர—தமது தொண்டைநாட்டில் அக்
 காலத்தில் கருப்புபுர; வந்தடைந்தவரை யாற்றல் செய்து
 —அங்கிருந்துவந்து சேர்ந்தவர்களை யெல்லாம் ஆதரனை
 செய்து; தொண்டைமண்டல நின்ற காத்த பெருமானென
 —தொண்டைமண்டலங் காத்த பெருமானென; தமது
 பெயரை யெங்கணு நிறுத்தினர்—தமதுபெயரை எட்டுத்
 திக்கிலும் நிலைநிறுத்தினர். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்.

குறிப்பு: 1. கருப்பு—பஞ்சம்.

(99)

தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்குரி
 ராயதில்லைநகர் தன்னிலே
 பண்டுமூவர்பதி கத்துவந்தவறு
 பத்துமூவர்கதை தனையுணர்ந்
 தண்டவாணரடி யார்கடம்முட
 னருந்தவந்தனி லிருந்துபி
 னிண்டைவைத்தசடை யம்பலத்தவ
 ரேடுத்தபாதநிழ லெய்தினர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் சீர் பரவு சேக்கிழார் குரிசில்—
 அடியார்கள் சிறப்பினைத் துதிசெய்த சேக்கிழார்நாயனார்;
 தூய தில்லைநகர் தன்னில்—தூய்மையாகிய தில்லைநகரத்
 தில்; பண்டு மூவர் பதிகத்து வந்த—பழமையான மூவர்
 களுடைய திருப்பதிகத்திற் சொல்லிய; அறுபத்து மூவர்
 கதைதனை யுணர்ந்து—அறுபத்துமூவர் சரித்திரத்தைத்
 தியானஞ் செய்துகொண்டு; அண்டவாண ரடியார்க டம்
 முடன்—சிவனடியார்களுடன்; அருந் தவந்தனி லிருந்து
 பின்—அருமையாகிய தவத்திலிருந்து பிறகு; இண்டை
 வைத்தசடை யம்பலத்தவர்—இண்டைமாலையைத் தரித்த
 நடேசப்பிரான்; எடுத்த பாத நிழ லெய்தினர்—குஞ்சித
 பாத நிழலிலடைந்தனர். எ-று. ஏ - அசை. (100)

வாழிதில்லைமணி மன்றுளென்றுநட
 மாடுமங்கணர் மலர்ப்பதர்
 வாழிகாழிநகர் வாழுவந்ததிரு
 நெறியராதிபதி வள்ளருள்
 வாழியன்பந்திரு நீறுமிட்டதிரு
 முண்டமுத்துவய கவசமும்
 வாழ்குன்றைமுவி சேவையாதிதிரு
 வாய்மலர்ந்தருள் புராணமே.

(இ-ள்.) தில்லை மணிமன்று ளென்று நடமாடும்—தில்லை
 யின்கண் அழகிய சிற்சபையினிடத்துச் சதா நடனஞ்செய்
 தருளும்; அங்கணர் மலர்ப்பதம் வாழி—நடேசப்பிரான்
 மலர்த்திருவடிகள் வாழ்க; காழிநகர் வாழ வந்த—சீகாழி
 யானது வாழும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய; திரு
 நெறிய ராதிபதி வள்ளல்தாள் வாழி—திருநெறித்தலைவ
 ராகிய திருஞானசம்பந்தருவாமிகள் முதலாகப் பதித்தன்
 மையடைந்த அடியார்களது திருவடிகள் வாழ்க; அன்ப
 ிட்ட திருநீறுந் திருமுண்டமும்—அடியார்க்குரிய விபூதியும்

திரிபுண்டரமும்; துவய கவசமும் வாழி—உத்தூடனமும்
உருத்திராக்கமும் வாழ்க; குன்றைமுனிசேவையாதி—குன்
றத்தூரில் அவதரித்துள்ள சேக்கிழார்நாயனார்; திருவாய்
மலர்ந்தருள் புராணம் வாழி—திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருத்தொண்டர்புராணம் வாழ்க. எ-று. ஏ—அசை.

(101)

தேசிலங்குமுகில் குன்றையாதிபதி
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசலன்றுமுத லின்றுகாறுமினி
மேலும்வாழையடி வாழையாய்
வீசுதேன்றன்மணி மண்டபத்தரசு
வீற்றிருக்குமுடி மன்னருக்
கீசவன்பர்கள் புராணமுஞ்சொலி
யமைச்சுமாகிநல மெய்துமால்.

(இ-ள்.) தேசிலங்கு முகில் குன்றை யாதிபதி—ஒளியு
டனே விளங்குகின்ற கவிமேகமாகிய குன்றை நகர்த் தலை
வரான; தொண்டர் சீர் பரவு சேக்கிழார் வாசல்—அடி
யார்கள் சிறப்பினைப் பாடியருளிய சேக்கிழார் நாயனார்
மரபு; அன்றுமுத லின்றுகாறு மினிமேலும்—அந்நாள்முதல்
இந்நாள்வரையும் இனிமேலும்; வாழையடி வாழையாய்—
வாழையடிவாழையாயோங்க; தென்றல் வீசு மணி மண்ட
பத்து—தென்றற்காற்று வீசுகின்ற இரத்தினமண்டபத்தில்;
அரசு வீற்றிருக்கு முடி மன்னர்க்கு—வீற்றிருக்கின்ற சோழர்
களுக்கு; ஈச நன்பர்கள் புராணமுஞ் சொலி—திருத்
தொண்டர்புராணமுஞ் சொல்லிக்கொண்டு; அமைச்சு மாகி
நலமெய்தும்—மந்திரிகளுமாகி நன்மைபெற்றிருக்கும். எ-று.
ஆல்—அசை.

(102)

அண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவ
ரடியெடுத்துலகே லாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை
நுன்றுகுன்றைநக ராதிபன்
றண்டகாதிபதி திருநெறித் தலைமை
தங்குசெங்கைமுகில் பைங்கழற்
புண்டரீகமலர் தெண்டனிட்டுவினை
போக்குவார்பிறவி நீக்குவார்.

(இ-ள்) அண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவர்—தேவர்
கள் யாவருந்தொழுகின்ற நடேசப்பிரான்; உலகெலாமென
அடியெடுத்து — உலகெலாமென்று முதலடியெடுத்துக்
கொடுத்தவாற்றால்; தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்—அடி
யார்கள் சிறப்பினைத் துதிசெய்த சேக்கிழா ரென்பவரும்;
வரிசை நுன்று குன்றைநக ராதிபன்—சிறப்புமிக்க குன்றை
நகருக் கதிபரும்; தண்டகாதிபதி—தண்டகநாட்டுத் தலைவ
ருமாகிய; திருநெறித்தலைமை தங்கு — திருநெறித்தலைமை
நிலைபெற்ற; செங்கை முகில் பைங்கழற் புண்டரீக மலர்—
வள்ளன்மைமிக்க மேகத்தையொத்த அருண்மொழித்தேவ
ரது திருவடித்தாமரைகளுக்கு; தெண்டனிட்டு வினை போக்
குவார் பிறவி நீக்குவார்—தெண்டனிட்டு தீவினைகளை நீக்
கிக்கொள்கின்றவர்களே பிறவியையும் நீக்கிக்கொள்பவரா
வர். எ-று.

(103)

சிறப்புப்பாயிரம்

திருக்கிளருங் கரியலைமலைக் காவல் பூண்ட
செல்வமலி திருநந்தி மரமில் வந்து
கருக்குழியி லெமைளிரா தெடுத்தாட் கொள்ளும்
கருணைமிகு மெய்கண்ட தேவர் தூய
மருக்கிளர்தாள் பரவுமரு ணந்தி தேவர்
மகிழமுறை ஞானநே வருக்கன் பாதி
யிருக்குமுடி பத்தேவர் சேக்கி ழார்த
நிசைப்பிரா ணம்முறைத்தா ரென்ப மாறோ.

(இ-ள்.) திருக்கிளருங் கயிலைமலைக் காவல் பூண்ட— முத்திச்செல்வம் விளங்குகின்ற திருக்கயிலாயத்தைக் காவல் செய்யும்; செல்வ மலி திருநந்தி மரபில் வந்து — அதிகார மிக்க நந்திதேவர் பரம்பரையில் அவதாரஞ்செய்து; கருக் குழியி லெமைவீழா தெடுத்தாட் கொள்ளும்—பிறவிக்குழியில் வீழாவண்ணம் அடியோங்களை எடுத்தாட்கொள்ளும்; கருணை மிகு மெய்கண்டதேவர் — கிருபைமிகுந்த மெய்கண்டதேவரது; தூய மருக்கிளர் தாள்பரவு மருணந்தி தேவர் மகிழும்—தூய்மையாகிய வாசனைமிக்க திருவடியைத் துதிக்கும் அருணந்திதேவர் மகிழும்படியான; மறைஞான தேவருக் கன்பாகி யிருக்கு முமாபதிதேவர் — மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியாருக்கு அன்பாய் வீற்றிருக்கும் உமாபதிசிவாசாரியர்; சேக்கிழார்த மிசைப் புராண முரைத்தா ரென்ப—சேக்கிழார்நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத் தொண்டர்புராணவரலாற்றை விரித்துச்சொல்லினர் என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. மாது - ஓ - அசை.

மரபென்றது ஈண்டு உபதேசபரம்பரையை. (104)

3. நானுசாரியர் நால்வருவொருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு என்னும்

சேக்கிழார்நாயனார் புராணம்

மூலமும்

ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரையும்

முற்றிற்று.

சேக்கிழார்நாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிறம்பலம்.

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

எண்கள் செய்யுளெண்கள்

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
அடையலார்	30	சிவனடியாருடன்	48	நலமலியுந்திருத்	83
அண்டவாணரெதிர்	95	சிறப்புடைய	81	நாடெங்கும்	12
அண்டவாணர்தொ	103	சீராருஞ்	2	நேசனார்	14
அத்தகைய	18	செம்பரிய	42	பரந்தெழுந்த	3
அலைபுனற்புகி	31	செம்பியர்பூபதி	32	பழுதகலத்திரு	76
அவகதையாய்ப்	22	செறிமதயானை	87	பாடினர்	72
அவரவர்கள்	26	சேக்கிழான் நமது	64	பாலானு	11
அறுதிபெறத்	37	சேரனார்	44	பாறுமுக	5
அறுபதுபேர்	52	சேவைகாவலர்		பூசிப்பவர்களில்	69
அறுவரெவரவர்	39	தொண்டர்	34	பூசைமறந்தான்	39
அன்றுமுதல்	82	சேவைகாவலர்		பூழியர்கோன்	6
ஆடகநாடக	75	புராண	54	மதுர இராமா	91
ஆயவேலை	98	தம்பதிருன்றத்	19	மருவுதிரு	84
ஆபுமறை	24	தாயனார்	40	மலரயனுந்	4
ஆரூர்திருத்	49	தாய்மலர்ந்த	8	மற்றுதுகண்டு	71
இத்தகைய	85	தாளுடைய	80	மன்றுளாடிதிரு	65
இப்படியிப்படி	94	திருக்கிளருங்	104	மாறுகொடு	15
இப்படியே	28	திருஞானசம்பந்தர்	43	மின்மழை	90
இமயமலை	13	திருத்தொண்டர்	86	முண்டமானதிரு	60
இல்லறத்திலிருந்து	27	திருநீலகண்டனார்	45	மூவரோதுதிரு	96
இல்லறத்தில்தின்ற	47	திருநெறித்தமிழ்	77	மெய்யுள சிவ	92
இறைஞ்சி	62	திருமறையோர்	36	வந்துகூழ்	35
உள்ளலார்புரம்	33	தில்லைமறையோர்	38	வந்து சொன்ன	56
உலர்க்கடலை	9	தில்லைமாநகர்	32	வளவர்கோன்	59
என்றுசொல்ல	99	தில்லையெல்லை	29	வளவனுங்குண்	21
ஒருலகோ	50	தில்லைவாழ்ந்தனாரே		வள்ளலார்திரு	78
கண்டகண்ணருவி	63	முதலாகச்	7	வாயிலார்	17
கண்டபோதுள	61	தில்லைவாழ்ந்தனாரே		வாரணத்திலிவரை	88
கருங்கடலைக்	51	முதற்பண்	25	வாழிதிருத்	79
கலகமிடு	20	தெள்ளுதிரைக்கடல்	70	வாழிதில்லைமணி	101
கவசமணிந்த	67	தேசிலங்குமுகில்	102	வானுலகும்	1
கவுணியர்	46	தேர்முழக்கொலி	58	வினிகழனி	14
காண்பிரண்டா	53	தேவுடனோ	10	வீதிவீதிகள்	57
காராளர்	16	தொண்டர்சீர்	100	வென்றிவேல்	55
காவலனாரிவர்	89	தொண்டர்தொண்டு	66	வேதியர் வேத	68
சங்கொடுபேரி	73	தொடுசெய்ததிரு	97	வேதியர் வேள்வி	74

அரும்பத விஷய அகராதி

(எண்கள் செய்யுளெண்கள்)

அடிசில் - திருவழுது. (82)
அடைக்காய்-வெற்றிலை பாக்கு. (82)
அடைவுபட- முறைபாக. (22, 24, 28)
அதிபத்த நாயனார்-இவர் பரதவர்.
சோழ நாட்டு நாக பட்டினத்
தில் அவதரித்தவர். நவரத்தின
மிழைத்த பொன் மீனைத் தாம்
வைத்துக் கொள்ளாமல் சிவா
ர்ப்பணஞ் செய்தவர். (40)
அத்தாணி - பெரிய மண்டபம். (75)
அநுசர் - இனையவர். (98)
அந்நாதி - முற் செய்யுளிறுதியும்
பிற செய்யுண்முதலும் ஒன்று
படத் தொடுக்கும் நூல். (23,
81)
அப்பாலுமடிச்சார்த்தார் - தொகை
யடியார் ஒன்பது பிரிவினருள்
ஒரு பிரிவினர். இவர் தமிழ்
நாட்டுக்கு அப்பாலுள்ளவரும்
அறுபத்துமூவர் காலத்துக்கு
முன்னும் பின்னு முள்ளவரு
மாகப் பலதிறத்தினர். (42)
அமண் - சமணர். (20)
அமர்நீதிநாயனார்-இவர் சோழநாட்
டுப் பழையாறையில் அவதரித்
தவர். கோவணத்துக்கு நிறை
யாக, மனைவி மக்கள் சொத்துக்
களுடன் தம்மையுஞ் சிவனடி
யாருக்கு சுந்தவர். (39)
அரங்கு - சபை. (75)
அரந்தை - பிறவித் துன்பம். (3)
அருணாந்தி தேவர் - சந்தானசாரி
யருள் இரண்டாமவர். மெய்
கண்டதேவரின் மாணவர்.
சிவஞானசித்தியார் என்னுஞ்
சைவசித்தாந்த நூலை அருளிச்
செய்தவர்.
அருண்மொழித் தேவர்-பெரிய
புராண ஆசிரியராகிய சேக்கி
ழார்நாயனார். (12, 18)

அறம் வளர்த்த மாதா - முப்பத்
திரண்டறங்களையும் வளர்த்த
உமாதேவியார். (14)
அறுவர் முடிமன்னர் புராணங்களா
வன - கோச்செங்கட்சோழ
நாயனார், புகழ்ச்சோழநாய
னார், மானியார், இடங்கழி
நாயனார், நின்றசீர் நெடுமாற
நாயனார், சேரமான்பெருமாள்
நாயனார் என்போரைப்பற்றிய
புராணங்கள். (36, 39)
ஆடகம் - பொன். (75)
ஆநாடிகள்-திருவாரூரிலே எழுத்
தருளியிருக்கும் தியாகராசப்
பெருமான். (23)
ஆநார் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
(49, 52)
ஆழி - சமுத்திரம். (6)
ஆளுடையிள்ளை- திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திநாயனார். (80)
ஆறைஞ்ஞாறு மறையோர்-தில்லைவா
ழந்தணர் மூவாயிரவர். (62)
ஆயைநாயனார்-இவர் மழநாட்டு
மங்கலவூரில்வதரித்தவர்; பசு
மேய்க்கும்போது திருவைத்
தெழுத்தைப் புல்லாங் குழ
விலே அமைத்து வாசிக்குத்
திருத்தொண்டியற்றியவர்.
(40)
இசைஞானியார்-சுந்தரமூர்த்தி நாய
னாரின் தாயார். (52)
இசைத்தமிழ் வல்ல நாயன்மார் நால்
வர். அவர்கள் - திருநாளைப்போ
வார்நாயனார், ஆயைநாயனார்,
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
நாயனார், பரமனையே பாடு
வார். (46)
இடங்கழிநாயனார்- இவர் கோனாட்
டுக் கொடும்பாளூரிலே அவத
ரித்தவர். அடியார் வழிபா
டியற்ற நெல் திருடினவர்க்கு

மேலும் நெல்லும் பொருளு
மீந்தவர். (39)

இடையிருவர் புராணங்களாவன: திரு
மூலநாயனார், ஆயைநாயனார்
என்போரைப்பற்றிய. புரா
ணங்கள். (36)

இப்பொழுது மிருந்தானை வழிபடுவோ
ரும் இனிமேலுந் திருமேனி
கொடுவருவோரும்- செய். 42.
உரை பார்.

இம்மை- இப்பிறப்பு, இவ்வுலகம்.
(21)

இயற்பகையினார்- இவர் சோழ
நாட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தில்வதரித்தவர். சிவனடியா
ருக்குத் தமது மனைவியையே
தானமாகக் கொடுத்தவர்.
(39)

இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் வல்ல
நாயன்மார் மூவர். அவர்கள்:
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
னார், திருநாவுக்கரசுநாயனார்,
காரைக்காலம்மையார். (46)

இயற்றமிழ்வல்ல நாயன்மார் ஐவர்.
அவர்கள்: ஐயடிகள் காடவர்
கோன்நாயனார், திருமூலநாய
னார், காரிநாயனார், பொய்
யடிமையில்லாத தமிழ்ப்புல
வர், சேரமான் பெருமாள்
நாயனார். (46)

இரட்டைமணிமாலை: திருவிரட்டை
மணிமாலை. இது காரைக்கா
லம்மையாரால் அருளிச் செய்
யப்பட்டது. (81)

இருக்குமுதன்மறைநான்கு- இருக்கு,
யசு, சாமம், அதர்வணம் என்
னும் நான்கு வேதம். (86)
இருக்கு- முதலாம் வேதம்.
ருக்-புகழ்தல்.

யசு- இரண்டாம் வேதம். யஜ்-
நிவேதித்தல். பவியிடுதல்.

சாமம்- இது சதாகிஷ்மூர்த்தி
யுடைய அதோ முகங்கள் நான்
கினுள் ஒன்றாகிய வரமதேவ
முகத்தினின்றும் தோன்றியது.
இதனை வியாச முனிவர் சை

மினி முனிவருக்கு உபதேசித்
தருள், அவர் வழியாகச்
சுமந்து முதலாயினோர்க்குப்
பலவகைப்பட மொழியப்பட்ட
மையால், ஆயிரஞ் சாகைக
ளாயிற்று. ஸாமந்-மனத்திற்கு
அமைதியை உண்டாக்குதல்.

அதர்வணம்-நான்காம் வேதம்.
இது ஐம்பது சாகைகளுள்ளது.
முன்னைய மூன்று வேதம் போ
லாது இடையாய வேதம் என்
றும், டேள்வி முதலிப் ஒழுக்
கங் கூறுது பெரும்பான்மையும்
உயிர்கட்கு ஆக்கமேயன்றிக்
கேடு குழும் மந்திரங்களையும்
கூறுமென்றும் நச்சினர்க்கினி
யர் சொல்வர்.

உத்தம சோழப்பல்லவன் - சேக்கிழா
ருக்கு அநபாயனளித்த சிறப்
புப்பெயர். (18)

உபயசுலம் - தாய் தந்தையராகிய
இருவர் மரபு (21)

உமாபதிதேவர்-இவர் சந்தானசாரி
யருள் நாலாமவர். மறை
ஞானசம்பந்தரின் மாணவர்.
சிவப்பிரகாசம், திருவருட்
பயன், வினாவெண்பா, உன்
மைநெறிவிளக்கம், போற்றிப்
பக்ஷெடை, கொடிக்கவி,
நெஞ்சவிடுதாது, சங்கற்பநிரா
கரணம் என்னுஞ் சைவசித்
தாந்த ஆட்டகத்தை அருளிச்
செய்தவர். (104)

'உமிக்குத்திக் கைவருந்துதல்'-
செய். 20. பார்.

உருத்திர பகவதி நாயனார்- இவர்
சோழநாட்டுத் திருத்தலையூரி
லவதரித்தவர். அல்லும் பக
லும் இருக்குளத்திலே கழுத்
தளவிலே நின்று ஸ்ரீகுத்திரமந்
திரஞ் செபித்தவர். (38)

'உலகெலாம்'- இறைவன் அசரீரி
வாக்காக "உலகெலாம்"
என்று அடியெடுத்துக் கொ
டுத்தமை (31. பார்.) உலகெ
லாம் என்பது முதற்குறிப்பாய்

நின்று அச்சொல்லாற் றெடங்
குந் திருத்தொண்டர் புரா
ணத்தை உணர்த்தியமை (81
குறிப்புரை பார்.)

உழக்கு-காற்கொத்து (13)

உள்ளலார்புரம் - அடையலார்புரம்
(30, 33)

ஊறியாக்கதை ஏழு- 37 உரைக்
குறிப்புப்பார்.

ஊர்க்கடல்-சாம்பற்பழமுதி (9)

எட்டுமக்கு- இரண்டு கொத்து (13)

எண்டயங்கரசன்-எத்திக்கினும் தன்
கீர்த்தியைப் பரவச் செய்த
அநபாயன். (66) இவ்வரைச்
சிறப்பறிய 66 உரைக்குறிப்புப்
பார்.

எண்ணித்தனையென்றறியாத திருக்
கூட்டம்- செய். 37 உரைபார்.

எறிபத்தநாயனார்- இவர் சோழ
நாட்டுக் கருவூரி லவதரித்த
வர். பூக்குடலையைச் சிவனடி
யாரிடமிருந்து பிடித்திழுத்துச்
சிதறிய பட்டத்து யானையை
வெட்டியவர். (41)

ஏகாலி மரபு- வண்ணார் மரபு (41)

ஏயர்கோன் கலிக்காமர்-ஏயர்கோன்
கலிக்காமநாயனார்; இவர்
வேளாளர். சோழநாட்டுத்
திருப்பெருமங்கலத்தில் அவ
தரித்தவர். சிவபெருமானைத்
தூதாக விடுத்த சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரை இகழ்ந்து பின்பு
திருவருள்விளையாட்டால் அவ
குடைய நண்பரானவர் (17,
40)

ஏர்-திருவருள் ஞானம் (2)

ஏனாதிநாத நாயனார் - இவர் சான்
னார். சோழநாட்டு எரின
னாரி லவதரித்தவர். போர்
புரியும் பகைவன் நெற்றியிலே
திருநீற்றைக் கண்டதும் அவ
ரை கொல்லப் பட்டும்படி
நடந்து கொண்டவர். (40)

ஐத்தாத் தமிழ் வேதம்- திருத்
தொண்டர் புராணம் (86)

ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார்-
இவர் தொண்டை நாட்டுக்
காஞ்சிபுரத்திலவதரித்தவர்.
பதவியை வெறுத்துத் தலயாத்
திரை செய்து, சேஷத்திர வெண்
பாவால்நிலையாமை கூறியவர்.
(39)

ஐயடிகள் வெண்பா- ஐயடிகள் காட
வர் கோன் நாயனார் செய்
தருளிய முத்தித் திருவெண்
பா. இது ஐயடிகள் சேஷத்திர
வெண்பா எனவும் படும். (81)

ஒல்லை-ஆதி (7)

ஒல்லையவர்-என்பது ஒருசொன் நீர்
மையதாய் அடியாரைக் குறித்
து. (7 உரைக்குறிப்புப்பார்.)

ஒகை - உள்ளக்கிளர்ச்சி - தனிஒகை-
ஒப்பற்ற உள்ளக்கிளர்ச்சி - பே
ரானந்தம் (7)

ஒலிடல் - ஒலமிடல், ஆரவாரித்தல்.
(65)

கங்கைகுலதிலகர் - சேக்கிழார். (59)

கச்சியேகம்பர் - காஞ்சிபுரத்திற் கோ
யில் கொண்டருளியிருக்கும்
ஏகம்பமூர்த்தியாகிய சிவபெ
ருமான். (13)

கஞ்சாநர்-மானக்கஞ்சாநநாயனார்.
இவர் வேளாளர். கஞ்சாநா
லே அவதரித்தவர், திருமணந்
தொடங்கும்போது திருமணப்
பெண்ணாகிய தமது மகளின்
தலைமயிரை அறுத்துச் சிவனடி
யாருக்கீந்த சிவபுண்ணியத்
தால் முத்திபெற்றவர். (17-
40)

கணநாதநாயனார் - இவர் சோழ
நாட்டுச் சீகாழியிலவதரித்த
வர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
நாயனாரை வழிபட்டுச் சரி
யைத் தொண்டர்க்குப்பயிற்சி
யளித்தவர். (38)

கணம்புல்லநாயனார் - இவர் இருக்கு
வேளூரிலவதரித்தவர். புல்
விற்பு நெய்கொண்டு திருவி
ளக்கெரித்துவருங்கால் நெய்

யின்மையாற் தமது தலை மயி
ரையே எரித்தவர். (41)

கண்டை - கைம் மணி (73)

கண்ணப்பநாயனார் - இவர் வேடர்.
தொண்டைநாட்டு உடுப்பூரி
லவதரித்தவர். ஆறேநாளில்
அளவுகடந்த மெய்யன்புபூண்
டு காளத்தியப்பருக்குக் கண்
ணப்பியவர். (40)

கம்பு - மடை (77)

கருநெறி - பிறவி வரும் வழி (77)

கரும்பு - பஞ்சம் (99)

கலிக்கம்பநாயனார் - இவர் நடுநாட்
டுப்பெண்ணைகடத்திலவதரித்த
வர். தமது பழைய வேலை
யான் சிவனடியாராக வந்த
போது அவரை வழிபட்டவர்.
அவரை வழிபட்டாத தமது
மனைவியாரின் கையை வெட்
டியவர். (39)

கலித்துறை - பாவின்த் தொன்று,
அது நெடியடி நான்கு கொ
ண்டு முடிவது. (93, 24.)

கலியநாயனார் - இவர் செக்கார்.
தொண்டைநாட்டுத் திருவொ
ற்றியூரிலவதரித்தவர். திரு
விளக்கிற்கு எண்ணெய் இல்லா
மையால் தமது இரத்தங்கொ
ண்டு எரிக்க முயன்றவர். (41)

கவசம் - விபூதி, உருத்திராக்கம்.
(60, 67, 101)

கவலிகை - புத்தக உறை. (53, 92)

கவித்த - தரித்த, குடிய. (16)

கழற்சிங்கநாயனார் - இவர் சிவபூசை
க்குரிய பூவை மோந்ததற்கா
கத் தமது மனைவியாரின் மூக்
கைச் சிவனடியாரொருவர்
அறுத்த தண்டனை போதாதெ
ன்று அவருடைய கையையும்
வெட்டியவர். (39)

கழனி - வயல் [14]

களறிற்றறிவார் - சேரமான் பெரு
மாள்நாயனார். (81)

கற்பகக்கன்று-கற்பகவிநாயகர் (4)

காதிய - பொடிசெய்த. (74)

காராளர் - வேளாளர்.

காரிநாயனார் - இவர் சோழநாட்டுத்
திருக்கடலூரிலவதரித்தவர்.
கோவை பாடிப் பொருள் பெ
ற்று ஆலயப்பணி செய்தவர்.
(41)

காரைக்காலம்மையார் - (பேயார்)
இவர் சோழநாட்டுக் காரைக்
காலிலவதரித்தவர். சிவபெரு
மானை வேண்டி, மாம்பழமும்
பேய் வடிவமும் பெற்றவர்;
ஆலங்காட்டிலே ஆடல் கண்ட
வர்; இறைவனால் அம்மையே
என்றழைக்கப்பெற்றவர். திரு
வாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதி
கம் (இரண்டு), திருவிருட்டை
மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்
தாதி என்னும் நூல்களை அரு
ளிச்செய்தவர். (39)

காலாறு - (அறுகால்) வண்டு, தேவீ
(11)

காவியம் - (காப்பியம்) உறுதிப்பொ
ருள் கூறும் கதைத்தொடர்
நிலைச்செய்யுள். (28, 77)

காழி - சீகாழி (10)

காளம் - எக்காளம் ஓர் ஊதுசின்
னம் (73)

கடா - கடா, ஆண் எருமை, இட
பம் (14)

கிடாஃன் - இடபத்தை வாகனமாக
வுடைய சிவபெருமான். (14)

கிடாமறலி - எருமையை வாகனமாக
வுடைய யமன். (14)

கிலிகள் - திருத் தொண்டர் புராண
படனஞ் செய்தல். செய். 70
பார்.

குங்குலியக் கலயநாயனார் - இவர்
சோழநாட்டுத் திருக்கடலூரில
வதரித்தவர். மனைவியின் தா
வியைவிற்றுக் குங்குலியம்
வாங்கித் திருத்தொண்டியற்
றியவர், சாய்ந்த இலிங்கத்

தைக் கழுத்திற் பூமலை கொண்டு நிமிர்த்தியவர். (38)

குடதிசை - மேற்குத்திசை. (4)

குண்டமண் - கோள் கூறுஞ் சமணர். (21)

குண்டலம் - ஆறு உருத்திராக்கங்கள் சேர்த்தமைத்த காதணி. (60)

குதுகுலித்தல் - வியப்பினால் உடம்பு பூரித்தல், உரோமாஞ்சிதங்கொள்ளுதல். (65,84)

குரவரொருவர் - புராணமாவது திருநீலகண்டநாயனார் புராணம். (36, 40)

குருட்டா - (குருடு + ஆ) குருட்டுப் பசு. (10)

குருநெறி - உபதேசிக்கும் பாரம்பரிய நெறி (77)

குருவருளால் உயர்முத்தியடைந்தவர்கள் பதினொருவர். அவர்கள் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், திருமுலநாயனார், நின்றீர் நெடுமாற நாயனார், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறை நாயனார், திருநீல கண்டத்து யாழ்ப்பாண நாயனார், பெருமழலைக் குறும்ப நாயனார், கணநாத நாயனார், அப்பூதியடிகள் நாயனார், சோமாசி மாறநாயனார் (43)

குலச்சிறைநாயனார் - இவர் பாண்டி நாட்டு மழவர் குடியிலவதரித்தவர். அரசன் சமணனாயிருந்தபோதும் சிவனடியாரை வழிபட்டார். திருஞானசம்பந்தரை அழைத்துவந்து அரசனையும் நாட்டினரையும் சைவராக்கியவர். (41)

குலவுநடம் - (ஐந்தொழிலும்) விளங்குகின்ற திருநடனம் (4)

குழியில் விழுந்தளறுபாய்தல் - செய். 20பார்.

குழை - மணியிழைத்து வட்டமாய்ச் சதுரப்படவியற்றிய காதணி (60)

குளத்துழான் - சோழனார் குடியேற்றப்பட்ட நாற்பத்தெண்ணுயிரவரில் ஒருகுடி. (12)

குளப்பாக்கிழான் - ஷே (12)

குறுநில மன்னரைவர் புராணங்களாவன - நரசிங்கமுனையரையர் நாயனார், கூற்றுவநாயனார், கழற்சிங்க நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் என்போரைப்பற்றிய புராணங்கள். (39)

குறுமுனிவன் - அகத்தியமுனிவர் (91)

குன்றத்தார் - சேக்கிழார்நாயனார் அவதரித்தவர் தொண்டை நாட்டின் கணுள்ளது. (7,11, 19)

குன்றை - குன்றைநாடு, இது எழுபத்தொன்பது நாடுகளுள் ஒன்று- (11)

குன்றைமுனி - சேக்கிழார் (79,84, 91,101)

குன்றைவேந்தர் - சேக்கிழார் (24,80)

கூடல்கிழான் - சோழனார் குடியேற்றப்பட்ட நாற்பத்தெண்ணுயிரவரில் ஒருகுடி, (12)

கூற்றுவநாயனார் - இவர் களத்தையிலவதரித்தவர், தில்லைவாழந்தனர் தமக்கு முடிசூட்ட மறுக்கவே, தில்லையம்பலவன் திருவடிகளையே முடியாகக் சூட்டப்பெற்றவர். (39)

கொழு - ஏர் (13)

கொழுமிகுதி - ஏர்வள மிகுதி (13,14)

கோ - பசு (10)

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் - இவர் சோழநாட்டினர்; முடிமன்னர்; எழுபது சிவாலயங்கள்

கட்டுவித்தவர். முற்பிறவியில் சிலந்தியாய்ச் சிவபூசை செய்தவர். (39)

கோப்புலி - (கோப்புலிநாயனார்) இவர் வேளாளர். சோழ நாட்டுத் திருநாட்டியத்தான் குடியிலவதரித்தவர் சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இரண்டு புதல்வியரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து, சிவபூசைக்குரிய நெல்லையுண்ட சுற்றத்தாரனைவரையும் சிசுவட்டபடக் கொன்று சிவபூண்ணியத்தாற் சிவபதம் பெற்றவர். (17-39)

கோபாலர் - இடையர் (40)

கோமயம் - சாணம் (76,78)

கோலி - சூழ்ந்து (11)

கடையனார் - சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் தந்தையார் (52)

சண்டேசுரநாயனார் - இவர் மறையவர். சோழநாட்டுத் திருச்சேய்ஞ்ஞலூரில் அவதரித்தவர். அபிஷேகப் பாற்குடத்தை இடறிய தந்தையின் தானை வெட்டித் தொண்டர்க்கு நாயகமானவர். (38)

சதுமறை - நான்குவேதம், செய். 2 குறிப்புரை பார்; 'இருக்குமுதன் மறைநான்கு' பார்.

சத்தியார் - சத்திநாயனார். இவர் வேளாளர். சோழ நாட்டு வரிஞ்சியூரில் அவதரித்தவர். சிவனடியார்களைக் குறை கூறுபவர்களுடைய நாக்கை அறுத்தலாகிய திருத்தொண்டியற்றி முத்தி பெற்றவர்.

சமயமலை ஆறு - அகச் சமயங்கள் ஆறு. அவை:- பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்தவாதம், ஈசுவரவிவகாரவாதம், சிவாத்துவித சைவம் என்பன.

படாணவாதம்:- 'ஆன்மாவிற்கு ஆணவ மலம் சகசமாய் சே.7

அநாதியேயுள்ளது. அதனால் மாயை கன்மங்கள் ஆன்மாவைப் பொருத்தும். இறைவன் இருவினைக் கிடாகச் சரீரங்களைக் கொடுப்பன். ஆன்மாவற்றைப் பொருத்தி, இன்ப துன்பங்களை அநுபவிக்கும். அப்பொழுது ஆன்மாவின் அறிவை ஆணவமலம் மறைக்கும். அநுநற் பிறவித் துன்பம் அதிகரிக்கும். பாசஞானமெல்லாத் தன்நீழ் வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தி. முத்தியிலும் ஆன்மா ஆணவமலம் நீங்காது கட்டற்றவும், சுகதுக்க அநுபவமுமற்றுப் பாடாணம் போற் கிடக்கு மென்பதாம்'' பாடாணம்—சல்.

பேதவாதம்:- 'மும்மலங்களும் செம்பிற்கனிம்புபோல, ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே உள்ளன. அவற்றை லான்மா சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும். கரணங்களிற் சென்ற அநீவுபக்குவம் வந்தவிடத்து அவ்வாறு செல்லாது தன்னிடத்தே வந்து ஒடுங்கி நிராதாரமாய் நிற்கும். இரசகுலிகையினுற் செம்புகனிம்பு நீங்கிப் பொன்னுருமாறுபோல, ஆன்மாவும் இறைவன் திருவருளால் மும்மலங்களும் நீங்கிப் பெறுவானும் பேறுமாயிருக்கும் என்பதாம்.''

சிவசமவாதம்:- 'பதிஞானம் பசுஞானம் பாசஞானம் என்னும் மூன்றும் அநாதியேயுள்ளன. பாசஞானமாகிய இந்திரியங்கள் விடயங்களை விளக்கப் பசுஞானம் அவற்றைப் புசிக்கும். இவ்விருஞானங்களும் நீங்கியவிடத்து ஆன்மா ஒன்றையுஞ்சட்டியறியாது அறிவு மாத்திரையாயிருக்கும். அப்பொழுது வேட்டுவன் புழுவை எடுத்துக் கொள்வதுபோலப் பதிஞானம் ஆன்

மாவை எடுத்துக் கொள்ளும். புழுவேட்டுவனை நினைத்து அதன் வடிவாகி, மேலும் அதன் தொழிலையுஞ் செய்தல்போல, ஆன்மாவும் அப்பதியை நினைத்து அதன் வடிவாகி, மேலும் அப்பதி செய்யும் பஞ்ச கிருத்தியத்தையும் செய்யும் என்பதாம்.”

சிவசங்கிராந்தஸ்பதம்:- “ஆன்மாவின் சந்திதியிலே காந்த பசாசம்போல உடல் இயங்குமிடத்து அதன்கணின் கருவிகளே விடயங்களை அனுபவிக்கும். மலம் நீங்கியவிடத்துக் கண்ணாடியில் முகவொளி தோற்றமாறுபோல முதல்வனது திருவருள் ஆன்மாவின் னிடத்துச் சங்கிரமித்துத் தோன்றும். அப்பொழுது உப்பளத்தி விட்டவை யெல்லாம் உப்பா மாறுபோல, ஆன்மாச் சிவமேயாய் அவ்வான்மாவின் சந்திதியில் அறிவனவாகிய பசு கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாய் மாறிச் சிவத்தையறியுமென்பதாம்.”

ஈசுவரவிவகாரவாதம்:- “பல துளையுடைய குடத்திலேற்றிய தீபம்போல நவத்துவார முடைய உடம்பில் ஆன்மா அறிவாய் நிற்கும். நிற்பினும் அவ்வப் பொறிகளளவாய் அவ்வவற்றைக் கூடியறியும். அது மலபரிபாகமுஞ் சத்தி நிபாதமுஞ் சேர்ந்த விடத்து முதல்வனது திருவருள் ஞானத்தைப் பெற்று வெய்யிலிலே திரிந்தானொருவன் மரநிழல் கண்டு ஆறுவதுபோல, அம் முதல்வனது திருவடி நிழலை அடையும். இங்ஙனம் கூடிய விடத்து, உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தை அவாவாது என்பதாம்.”

சிவாத்துவித சைவம்:- “பதிபசு பாசங்களினியல்பும் தத்துவங்

களுக்குத் தோற்ற வொடுக்கங்கனும் அஞ்சுவத்தைப்படும் வேறுபாடுகளும் அனைத்துஞ் சித்தாந்த சைவரோடொப்பக் கொண்டு பசுபாசங்கள் பதிவியாபகத்தின் வியாப்பியமாய் நிற்பனவன்றித் தனித்த பொருள்களல்ல, சிற்சத்தியின் பரிணாமமே. பதிபசு பாசங்களுக்குத் தம்முள் வேற்றுமை குண குணிகட்குளதாகிய வேற்றுமைபோல உட்பேதமேயன்றிப் புறப்பேதமன்று. மரத்தில் வியாப்பியமான கவடு கொம்பு முதலியன வெல்லாம் மரமேயாமாறு போலச் சதசத்தும் அசத்தாமாகிய அனைத்தும் சந்தேனவேபடும். ஆலகயால் பதித்தன்மையின் வேராய்ப் பசுவுக்கு அறியுந்தன்மையின்றி, சத்தாயிய பதிப்பொருளே ஆன்மாவின் னிடமாக நின்று அறியுமென்பதாம்.

சிவாத்துவித சைவம் நிமித்த காரணத்துக்குப் பரிணாமங்களுவதாதின் அது நிமித்த காரண பரிணாமவாதமெனவுங் கூறப்படும்.”

சாக்கியர் - சாக்கிய நாயனார் - இவர் வேளாளர், திருச்சங்க மங்கையிலவதரித்தவர். நாடோறும் மறவாது சிவலிங்கத்தின்மீது கல்லெறிந்து வழிபட்டவர். (17, 40)

சாதுரங்கசேனை - சதுரங்கசேனை - நால்வகைச் சேனை - அவை:- தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை. (57)

சாரவாசி - சாரம் + ஆசி - பயன்தராநின்ற ஆசிரிமொழி. (59)

சாலியர் - நெய்வேலார். (41)

சாலியர் ஒருவர் புராணமாவது நேசனார் நாயனார் புராணம். (36, 41)

சான்றார் ஒருவர் புராணமாவது ஏனுகிநாத நாயனார் புராணம். (36, 40)

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர் - தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர். (41)

சித்தியாதிரைநாள் - சித்திரைத் திருவாதிரைநாள். (85); சித்திரையாதிரைநாள் பார்.

சித்திரையாதிரைநாள் - சித்திரைத் திருவாதிரைநாள். இது பெரிய புராணம் அரங்கேற்றத் தொடங்கிய நாளும் ஈழக்கப் பெற்ற நாளும். (80)

சிந்தாமணி நூல் புரட்டு நூல் திருட்டுநூலென்பது. செய். 21 பார்.

சிந்தமுடி சைவநெறி - எல்லாச் சமயத்துக்குத் தலைமையாயுள்ள சைவ நெறி. (3)

சிவசமயம் - சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக்கொண்ட சைவசமயம். (26, 27)

சிவசாதனங்கள் - முண்டனம், சடை, குண்டலம், சிரமலை, கரமலை, தாழ்வடம் முதலியன. (34, 67, 92)

சிவவேதியர் - ஆதிசைவ மறையவர். (38)

சிவவேதியர் புராண மோரிரண்டு - அவை புகழ்த்துணைநாயனார், முப்பொழுதுத் திருமேனிகீண்வொர் என்போரைப்பற்றிய புராணங்கள். (36, 38)

சிவலிங்கத்தால் முத்தியடைந்தோர் முப்பதினம் - அவர்கள்: ஏறிபத்தநாயனார், குங்குலியக்கலயநாயனார், முருகநாயனார், கண்ணப்பநாயனார், ஆனாயநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார், மூர்த்திநாயனார், சண்டேசுரநாயனார், திருநாளைப்போவார் நாயனார், (-43) சேரமான் பெருமாள் நாயனார், சாக்கியநாயனார், கூற்றுலநாயனார், தண்டியடிகள் நாயனார், சிறப்புலிநா

யனார், உருத்திரபகபதிநாயனார், கலிக்காமநாயனார், கலியநாயனார், காரிநாயனார், அதிபத்தநாயனார், நீலநக்கநாயனார், பூசலார்நாயனார், கணம்புல்லநாயனார், கோட்புலிநாயனார், நமிநந்தியடிகள் நாயனார், கழற்சிங்கநாயனார், வாயிலார்நாயனார், செருத்துணைநாயனார், புகழ்த்துணைநாயனார், ஐயடிகள் காடவர் கோன்நாயனார், கோச்செங்கட்சோழநாயனார். (44)

சிவனடியாருடன் சேர்ந்து முத்தியடைந்தோர் - திருஞானசம்பத்தமூர்த்திநாயனாரின் திருமணத்தன்று அவருடன் முத்திபெற்றோர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடன் கைலாசுச்சேன்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் ஏனைய பரிசுனங்கள் பலரும். (47)

சிவனடியாருடன் பகைத்து நரகைந்தோர் - மூர்த்திநாயனார் சிவ பெருமானுக்குப் படைத்த சுந்தனக்காப்பை விலக்கியகருடமன்னன் முதலானோர். (48)

சிவனடியாருடன் பகைத்து முத்தியடைந்தோர் - சண்டேசநாயனாரின் தந்தையார் எச்சத்தன், கோட்புலிநாயனாரின் ஆணையக்கடந்த சுற்றத்தார். (48)

சிவனடியாரை வழிபட்டு முத்தியடைந்தோர் பத்தொன்பதினம் - அவர்கள்: திருநீலகண்டநாயனார், இயற்பகைநாயனார், மூர்க்கநாயனார், சிறுத்தொண்டநாயனார், திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார், விறன்மிண்டநாயனார், இடங்கழிநாயனார், முனையடுவார்நாயனார், சத்திநாயனார், அமர்நீதிநாயனார், மெய்ப்பொருள்நாயனார், ஏநாகிநாதநாயனார், புகழ்ச் சோழநாயனார், மானக்கஞ்சாறநாயனார், நின்றசேர் நெடுமாற நாயனார், காரைக்காலம்மையார், நர

சங்கமுனையரையர் நாயனார், கவிக்கம்பநாயனார், நேசநாயனார், (45)

சிவாகமங்கள் - "சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்கள். ஆகமம் - கடவுளிடமிருந்து வந்த நூல். ஆ + கம் + அ : வருதலையுடையது. ஆ—மறுதலைப் பொருள்படும் உபசர்க்கம். கம்-போதல். அ-விகுதி. இது, மந்திரகலை, தந்திரகலை, உபதேசகலை என மூவகைப்படும் மந்திரகலை கிரியைகளுக்கு உரியவாகிய மந்திரங்களைக் கூறுவது. தந்திரகலை-குண்டமண்டல வேதிகாதி களைக் கூறுவது. உபதேசகலை ஆன்மாவின் மலச்சார்பு அறும்படி கூறும் ஞானோபதேசத்தை உடையது. ஆ-சிவஞானம். சு-மோக்ஷாதனம். ம-மலநாசம் எனப் பொருள் கொண்டு ஆகமம் ஆன்மர்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை உதிப்பித்து மோக்ஷங் கொடுத்தற்காக உபதேசிக்கப்பட்ட நூலெனவும், ஆ-பசு, கம்-பதி, ம-பாசம் எனப் பொருள் கொண்டு பதிபசுபாசம் என்பவற்றின் இலக்கணங்களை விரித்துணர்த்தும் நூல் எனவுங் கூறுவர்." (77)

சிறப்புப்பாயிரம் - செய். 104 பார்.

சிறப்புலிநாயனார் இவர் மறையவர். சோழ நாட்டுத் திருஆக்கூரிலவதரித்தவர். அடியார்க்கு அமுதும் பொருளும் அளிக்குந் திருத்தொண்டியற்றிபவர். (86)

சிறுகோல்-சிறிய தாற்றுக்கோல். (38)

சிறுத்தொண்ட நாயனார் - இவர் மாமாத்திரர். சோழநாட்டுத் திருச் செங்காட்டங் குடியிலவதரித்தவர். வாதாபிப்போர் வென்றவர். சிவனடி

யாருக்குத் தமது ஓரோ பின்னையைக் கறியாகச் சமைத்து வைத்தவர். (38)

வேன்முத்தர்-சேவிக்கும் பொழுதே பாசத்தினின்றும் விடப்பட்டவர். தருவாதிகளோடு கூடியங் கூடாமை நின்று ஞேயத்தமுந்தினோர். சேவன் + முத்தர். முத்தர்-விடப்பட்டவர். (26)

கந்தாமூர்த்திநாயனார் காலத்திருந்த அடியார்கள் பன்னிருவர் அவர்கள்: இசைஞானியார். ஏயர்கோன் கவிக்காமநாயனார், கழறிற்றறிவார் நாயனார், கழற்சிங்கநாயனார், கோட்புலி நாயனார், சடைய நாயனார், செருத்துணைநாயனார், சோமாசிமாறநாயனார், நரசிங்க முனையரைய நாயனார், பெருமீழலைக் குறும்ப நாயனார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், விறன்மிண்டநாயனார். (49)

கந்தாமூர்த்தி நாயனார் காலத்திலோ அதற்கு முன்னரோ, இன்ன காலமென்று தெளிவாகக் கூற முடியாத காலத்திலோ இருந்தவர்கள் இருபத்தொன்பதின்மர். அவர்கள்: அதிபத்தநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார், ஆனாய நாயனார், இளையான் குடிமாற நாயனார், இடங்கழி நாயனார், இயற்பகைநாயனார், உருத்திர பசுபதி நாயனார், எறிபத்த நாயனார், ஏனாதிநாத நாயனார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், கவிக்கம்ப நாயனார், கலியநாயனார், காரி நாயனார், கூற்றுவ நாயனார், சத்தி நாயனார், சிறப்புலி நாயனார், தண்டியடிகள் நாயனார், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், திருநாளைப்போலார் நாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், நேச நாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார், புகழ்த்துணை நாயனார், பூசலார் நாயனார், முனையடுவார் நாயனார், மூர்க்க நாய

னார், மூர்த்திநாயனார், மெய்ப்பொருள்நாயனார், வாயிலார் நாயனார். (49)

சுருதி-வேதம், மந்திரம், ச்ரு-கேட்டல். தி-கருவிப் பொருளும், செயப்படு பொருளும் உணர்த்தும் விகுதி. (79)

சுருதிமொழி-வேதவாக்கியம். (23)
சுவேதராமன்-பலபத்திரராமன். (14)

சூடகம்-வளையல் (கைவளை) (13)

சூளிகை-சிகரம் (75)

செக்கார் ஒருவர் புராணமாவது-கலிய நாயனார் புராணம் (36, 41)

செம்பியர்கோன்-அநபாயச்சோழன் (19)

செம்பியர்பூபதி-அநபாயச் சோழன் (23)

செம்பியன்-அநபாயச் சோழன் (55, 63)

செருத்துணையார் - செருத்துணைநாயனார். இவர் வேளாளர். சோழ நாட்டுத் தஞ்சாவூரிலவதரித்தவர். கழற்சிங்க நாயனாருடைய மனைவி சிவபூசைக் குரிய பூவை மோந்ததற்காக அவர் மூக்கை அரிந்தவர். (17, 39)

செல்கதி-செல்லத்தக்க முத்தி நெறி. (25, 27)

செழுந்தமிழோர்-சேக்கிழார். (10)

சேக்கிழார்-சேக்கிழார்மரபிலுதித்த அருண்மொழித் தேவர். அம்மரபை விளக்கியமையால் சேக்கிழார் என்னும் பெயருளதாயிற்று. (7, 11, 18, 21, 23, 28)

சேக்கிழார் இறைவனடி எய்தியமை. செய். 100 பார்

சேக்கிழார் திருக்கோலம் - செய். 60 பார்.

சேக்கிழார் பெருமை-செய். 51 பார்.

சேக்கிழார் வழிபாட்டுப்பயன் - செய். 103 பார்.

சேக்கிழார் வீதிவலம் வருங்காட்சி-செய். 87 - 94 பார்.

சேடன்-ஆதிசேடன்; ஆயிரநாவுடையவன்; அறிவின் மேம்பட்டவன். (91)

சேரமான்பெருமான் நாயனார் (களறிற்றறிவார் நாயனார்)-இவர் முடிமன்னர். மலைநாட்டுக் கொடுங்கோனாரிவவதரித்தவர். நடராசர் பாதச் சிலம்பொலிகேட்கத் தாழ்த்தமை கொண்டு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தோழமை பெற்றவர். சிவபெருமானுடையதிருமுகப்பாகரம் பெற்றவர். கயிலை சென்று ஞானவுலாப் பாடியவர். (39)

சேவகாவலர், சேவையர்காவலர் - சேக்கிழார். (25, 33; 34, 35, 54, 56, 62, 87; 89, 90)

சேவகாலதிலகர்-சேக்கிழார். (95)

சேவையர் கோ, சேவையர் கோன்-சேக்கிழார் (94, 49)

சைவகதை-திருத்தொண்டர் புராணம் (79)

சோமாசிமாறநாயனார்-இவர் மறையவர். சோழநாட்டுத் திரு அம்பரில் அவதரித்தவர்; வேதவேள்வி செய்து, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை வழிபட்டவர். (38)

சோழர் பெருமான் - அநபாயச் சோழன். (79)

சோழன்-கரிகாற்சோழன். இளஞ்சேட்சென்னி என்பானின் மகன்; காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாண்டவன். (12); அநபாயச் சோழன் (24, 60)

சோழேசன் - அநபாயச்சோழன். (91)

ஞானநூல்-சைவசித்தாந்தநூல். (77)

ஞானமதம்-ஞானசத்தி. (1)

தண்டியடிகள் நாயனார்-இவர் சோழ நாட்டுத் திருவாரூரில் வந்தவர்தான். பிறவிக்குருடராயிருந்தும் திருக்குளப் பணிசெய்து குருகு நீங்கிச் சமணரை வென்றவர். (41)

தந்திரியார்-சேனாதிபதிகள். (71)

தமிழ்துறக்கடல் - பெரிய புராண மென்னுஞ் சமுத்திரம். (9)

தவகதை-தவநெறிகூறுங்கதை(22)

தவசரிதத் தெய்வம் - சிவவடிமைத் தொண்டு. (67)

தவர் - தவாசிரமத்திலுள்ளவர்கள். (32)

தவாம்-மூலம் (59)

தவிக்கதை ஒப்பற்ற கதை. (22)

தவியடியார் அறுபதின்மர்-செய். 52 பார்.

தானு-நிலைபெறு (35)

நாயனார் - அரிவாட்டாயநாயனார்-இவர் வேளாளர். சோழநாட்டுக் கணமங்கலத்தில் அவதரித்தவர். சிவநிவேதனத்துக்குரிய பொருள் சிந்தியதற்காகத் தமது கழுத்தை அரித்தவர். (17, 40)

திருக்குழிப்புத்தொண்ட நாயனார் - இவர் வண்ணார். தொண்டை நாட்டுக் காஞ்சிபுரத்திலவதரித்தவர். சிவவடியாருக்கு வாக்களித்தபடி துணியைத் தோய்த்துலர்த்தித் தரமுடியாமற் போனமையால் தமது தலையைக் கல்லின் மீது மோதிக்கொண்டவர். (41)

திருக்கூட்டம் ஒன்பது - தில்லைவாழ்ந்தனர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள், திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்கள், பொய் யடிமையில்லாப் புலவர்கள், முழுநீறு பூசும் மூனிவர்கள், முப்போதுத் திருமேனி தீண்டுவார், அப்பாலு மடிச் சார்ந்தார். (52)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் - இவர் மறையவர். சோழநாட்டுச் சீகாமியில் வந்தவர்தான். மூன்றாம் வயதில் உமாதேவியாரால் ஞானப் பாலூட்டப் பெற்றுத் தேவாரம் பாடி, என்பு பெண்ணுருவாக்கியமை முதலிய பல அற்புதங்களைச் செய்தவர். தமது திருமணத்துக்கு வந்தவரெல்லார்க்கும் முத்திப்பெற்றளித்தவர். (38)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் காலத்திருந்த அடியார் பதினொருவர்-அவர்கள்: அப்பூதியடிகள் நாயனார். கணநாத நாயனார், குங்குலியக்கலய நாயனார், குலச்சிறை நாயனார், சிறுத்தொண்டநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார், திருநீலநக்க நாயனார், நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார், மங்கையர்க்கரசியார், முருக நாயனார். (49)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் காலத்துக்கு முற்பட்டோர் ஒன்பதின்மர். அவர்கள்:- அமர் நீதி நாயனார், கணம்புல்ல நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார், காரைக்காலம்மையார், கோச்செங்கட் சோழ நாயனார், சண்டேசுவரநாயனார், சாக்கிய நாயனார், திருமூலநாயனார், நமிநந்தியடிகள்நாயனார். (49)

திருத்தொண்டத் தொகை-அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் திருநாமங்களை யு மெடுத்துச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பாடியருளப்பட்ட தேவாரத் திருப்பதிகம். (7, 52)

திருத்தொண்டர்புராணம் பெரிய புராணம் - அறுபத்துமூவர் நாயன்மார் வரலாறு. (53)

திருத்தொண்டர் புராண அமைப்பின் அதன் உறுப்பு, சீரம், உயிர் ஆவன: செய். 81 பார்.

திருத்தோணிபுரம்- சீகாழி. 'தென்னுதிரைக் கடல் மீது மிதந்த' மையால் அப்பெயருடைத்தாயிற்று. (70)

திருத்தோணிபுர வள்ளல் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார். (70)

திருநந்தி மரபு-நந்திதேவர் பரம்பரை - (உபதேச பரம்பரை) அம்மரபு முறையே: நந்தி தேவர், சனற்குமார முனிவர், சத்தியஞான நரிசனிகள், பரஞ்சோதி முனிவர், மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதிசிவாசாரியர் என்பர். (104)

திருநாடேச்சரம்-காவிரியின் கரையிலுள்ள சிவஸ்தலம். அதுபோலொரு சிவஸ்தலத்தைச் சேக்கிழார் குன்றத்துாரி லமைத்து அதன் திருப்பெயரிட்டு வழிபட்டனர். (18, 19)

திருநாரையூர்நம்பி - திருநாரையூரில் வந்தவர்தான் நம்பியாண்டார் நம்பி. (52)

திருநான்போவார்நாயனார் - (நந்தனார்). இவர் நீசர்மரபினர். சோழநாட்டு ஆதனூரில் வந்தவர்தான். தில்லையைக் காண விரும்பித் தீர்ப்புருந்து, முனிவராசமுந்து, சிறற்றம்பலவன் சந்நிதியில் மறைந்தவர். (41)

திருநீலகண்டத்துப்பாணர் (திருநீலகண்டத்து யாழ்ப்பாண நாயனார்) - இவர் பாணர். நடுநாட்டுத் திருவெருக்கத்தம் புவியூரில் வந்தவர்தான். திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடன் திருத்தலங்கடோறுஞ்சென்று யாழ்த்தொண்டு புரிந்தவர். (25, 36, 40)

திருநீலகண்டநாயனார் - இவர் குயவர், சோழநாட்டுச் சிதம்பரத்திலவதரித்தவர். அயலறியாவண்ணம் மனைவியின்

சபதத்துக்கு உடன்பட்டு அவளைத் தீண்டாது, இளமையிலும் முதுமையிலும் இல்லறம் நடத்திப் பின் இறையருளால் இளமை பெற்றவர். (36, 40)

திருநீலக்கநாயனார் - இவர் மறையவர். சோழநாட்டுச் சாத்தமங்கையிலவதரித்தவர். அன்போடு சிவலிங்கத்தை ஊதித்துமித்தல் அநுகிதமன் றெனக்காட்டியவர். பாணர்க்கு வேதிகையில் இடமளித்து, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருமணத்தை நடத்தி முத்திபெற்றவர். (36, 38)

திருநெறித் தமிழ்-திருநெறியதமிழ்தேவாரத் திருமுறைகள் ஏழு. அவை: சம்பந்தரருளிச்செய்த முதன் மூன்று திருமுறைகளும் அப்பரருளிச்செய்த 4 ஆம், 5 ஆம், 6 ஆம் திருமுறைகளும் சுந்தரரருளிச்செய்த 7 ஆம் திருமுறையும். (34, 77, 81)

திருநெறித்தலைவர் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநானார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆகிய மூவர் (34)

திருமந்திரமணி - திருமூல நாயனார் அருளிச்செய்தது. 3000 திருவருட் பாடல்களை யுடையது.

திருமரபு குறித்துநாயன்மார் புராணம் பதின்மூன்று - அவை: குலச்சிறை நாயனார், தண்டியடிகள் நாயனார், கணம்புல்லநாயனார், எழிபத்தநாயனார், பெருமழலைக் குறும்பநாயனார், பத்தராய் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள், திருவாரூர்ப் பிறந்த புலவர்கள், பொய் யடிமையில்லாத புலவர்கள், முழுநீறு பூசும் முனிவர்கள், அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார் என்போரைப் பற்றிய புராணங்கள். (37, 41-42)

திருமறையோர் புராணமவை பதின் மூன்று - அவை: தில்லைவாழ்ந்தனர், குங்கிலியக்கலயநாயனார், முருகநாயனார், உருத்திர பகபதிநாயனார், சிறப்புலிநாயனார், கணநாதநாயனார், பூசலார்நாயனார், சண்டேசுவரநாயனார், சோமாசிமாநாயனார், நமிநந்தியடிகள் நாயனார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், அப்பூதியடிகள் நாயனார், திருநீலநக்கநாயனார் என் போரைப் பற்றிய புராணங்கள். (36, 38)

திருமுண்டம் - திரிபுண்டரமாகத் தரித்த விபுலி (60,101)

திருமும்மணிக்கோவை - திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை. இது சேரமான் பெருமாள்நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. (81)

திருமுறை - திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் (பன்னிரண்டாந்) திருமுறை (69)

திருமுறை கண்டராசத்தேவர் - திருமுறைகண்ட சோழராகிய அபயகுல சேகரன்.

திருமூலநாயனார் - இவர் இடையர். சோழநாட்டுச் சாத்தனாரிலவதரித்தவர். மூலனுடலிற் புகுந்து மூவாயிரம் ஆண்டிருந்து திருமந்திரம் அருளிச் செய்தவர். (36,40)

திருவாதவூரர் - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். (6)

திருவாதிரைநாளின் பெருமை - செய். 80 பார்,

திருவாரூர்ப்பிறந்தவர்கள் - இவர்கள் தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒருபிரிவினர். (41)

தில தயிலம் - எண்ணெய். (4)

திலதயிலத்தொழில்மரபு - எண்ணெய் வாணிபத்தொழில் மரபு - செக்கார் மரபு- (41)

தில்லை - சிதம்பரம் (28,29,32, 33,83,100,101,103)

தில்லைமறையோர் - தில்லைவாழ்ந்தனர் மூவாயிரவர். (59)

தில்லைவாழ்ந்தனர் - இவர்கள் தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர்; சிதம்பர தலவரிமைப் பார்ப்பனர்.

துவயம் - உத்தரானம். (101)

துறவறத்திலிருந்து முத்தி பெற்ற நாயன்மார்:- மூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார் (47)

தெண்டன் - அட்டாங்க பஞ்சாங்க வணக்கம். (29)

தெய்வவுலா - திருக்கைலாயஞான வுலா வென்னும் ஆதியுலா. இது சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. (81)

தேவுடனே - தெய்வத்தன்மையோடு. தே - கடவுள், கிருபை (10)

தேனிப்பார் - தேன் முதலியன உண்டான் போற்களிப்பால் நாவைச் சுவைப்பார் (84)

தொகையடியார் ஒன்பதின்மர் - திருக்கூட்டம் ஒன்பது - பார். (41-42)

தொண்டத்தொகை - திருத்தொண்டத் தொகை பார். (23)

தொண்டர்சீர்பரவ வல்லார், தொண்டர்சீர் பரவுவார், தொண்டர்சீர் பரவுவான் - சேக்கிழார் (50,60,95,100,102,103)

தொண்டைமான் - சேக்கிழாரின் தம்பி பாலஞவாயருக்கு அநபாயச் சோழன் அளித்த பட்டப்பெயர். (99)

நமிநந்தியடிகள்நாயனார் - இவர் மறையவர். சோழநாட்டு ஏமப்பேறுரில் அவதரித்தவர், தண்ணீரால் விளக்கெரிக்குந் திருத்தொண்டியற்றியவர் திருவாரூர்ப்பிறந்தாரை யெல்லாம் சிவசாரூப்பியராகக் கண்டவர். (36,38)

நம்பி - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (17)

நம்பிபாயிரம் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியருளிய திருத்தொண்டத் தொகை. (17)

நம்பியாண்டார் - நம்பியாண்டார் நம்பி. (23,24)

நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதி - சுந்தரமூர்த்திநாயனார் செய்தருளிய அறுபத்துமூன்று நாயன் மாரைப்பற்றிக் கூறும் பதினொரு திருவிருத்தங் கொண்ட திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூர்ப் பொள்ளாப்பிள்ளையார் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் நம்பி கேட்டுச் செய்தருளிய கலித்துறைத் திருவந்தாதி நூல். இது திருத்தொண்டத் தொகைக்கு வகை நூல். (23)

நரசிங்கமுனையரையர்நாயனார் - இவர் குறுநில மன்னர். நடுநாட்டிலவவதரித்தவர். சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வளர்த்தவர். சிவ வேடம்பூண்ட காமக்குறி மலர்ந்த துர்த்தனையும்வழிபட்டவர். (36,39)

நரபதி, நரேந்திரபதி - அநபாயச் சோழன் (82,65)

நவகதை - புதியகதை (22)

நாமகள் மறந்தவை - செய். 93 பார்.

நாலாயிரத் திருநூற்றைம்பது திருவிருத்தங்களையுடையது - பெரிய புராணம். (53)

நால்வாய் - அசைகின்றவாய் (1)

நாவலர் - கவிவாணர் (90)

நாவனம்பி - திருநாவலூரிலே அவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

நித்தன் - சிவபெருமான், என்று முள்ளவன் (5)

நிருதர் - அவுணர், அரக்கர் (5)

நிருத்தனார் - பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனஞ் செய்தருளும் நடேசப்பிரான் (35)

நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார் - இவர் முடிமன்னர். பாண்டிநாட்டு மதுரையிலவதரித்தவர்; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரளித்த திருநீற்றினற் கரம் நீங்கி அவர் திருவாக்காற் கூன் நிமிரப் பெற்றுச் சைவரானவர். (36,39)

நீசர் - புலையர் (41)

நீசர் ஒருவர் புராணமாவது:- திருநாளைப்போலார்நாயனார் புராணம். (41)

நீலிகதை - 15, உரை ஆசிரியர் குறிப்புரை பார்.

நூழில்படு - சேறுபட்ட, கொல்லப்பட்ட (5)

நேசநாயனார் - இவர் சாலியர் காமபீலி நகரிலவதரித்தவர்; சிவனடியார்க்கு வஸ்திர தானஞ் செய்தவர் (41)

பகிரதிருவதிலகர் - சேக்கிழார் (97)

பகிரதிருதி - கங்காநதி (31)

பசங்குடி - விவசாயி, போதியகுடி (12)

படி - கட்டளை. நிபந்தம், தேவர்கட்கேனும் அந்தணர் முதலானோர்க்கேனும் காலந் தோறும் இவ்வளவு பொருள் கொடுக்கற் பாலதென்னும் ஏற்பாடு (13)

பதாதி - காலாட்படை (58)

பதியறிந்த கதையிரண்டு - 37 உரை பார்.

பத்தராய்ப்பணிவார் - தொகையடியார் ஒன்பதுபிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர் (41)

பரசமயம் - புறச்சமயம். அது புறப்புறச் சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச் சமயம் என மூவகைப்படும்.

“புறப்புறச் சமயத்தவர்: உலோகாயதரும் மாத்தியமிகர், யோகாசாரர், செளத்திராந்திகர், வைபாடிகர் என்னும் நால்வகைப் பெளத்தரும், ஆருகதர் என்னுஞ் சமணருமாகி அறுவராவார். இவர் வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டையும் நித்திப்பர்”

“புறச்சமயத்தார்: தார்க்கிகர், மீமாஞ்சகர், ஏகான்மவாதிகள், சாங்கியர், யோகமதத்தினர், பாஞ்சராத்திரிகள் என்னும் அறுவருமாவார். இவர் வேதத்தைப் பிரமாணமாகப் பொதுவகையாற் கொண்டு சிவாகமங்களை நித்திப்பர். தார்க்கிகர் வேதத்தை நேரே பிரமாணமாகக் கொள்ளாது வேதப் பொருளோடு மாறுபட்டுப் பொருட்டன்மை கொள்வர் மீமாஞ்சகர் வேதத்தின் கன்மகாண்டத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு ஞானகாண்டத்தை இகழ்வர், ஏகான்மவாதிகள் ஞானகாண்டத்தை மாத்திரம் பிரமாணமாகக் கொண்டு கன்மகாண்டத்தை இகழ்வர், ஏனை மூவரும் தத்தம் மதத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு ஏனையவற்றிற்குப் பிரமாணங் கொள்ளாது வேதத்துக்குப் புறமாகிய நூல்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்வர்.”

“அகப்புறச்சமயத்தார்: பாசுபதர், மாவிரதர், கபாலர், வாமமதத்தினர், வைரவ மதத்தினர், ஐக்கியவாத சைவர் என்னும் அறுவருமாவார். இவருள்ளே பாசுபதர் முதலிய ஐவரும் வேதம் சிவாகமம் இரண்டையும் பொதுவகையாற் பிரமாணமாகக்கொள்ளினும், அவ்வேதம் சிவாகமம் இரண்டிற்கும் வேறுகிய பாசுபதம் முதலிய நூல்களைச்

சிறப்பு வகையாற் பிரமாணங் கொள்வர். ஐக்கிய வாத சைவர் வேதம் சிவாகமம் இரண்டையும் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணமாகக் கொண்டு அவற்றில் விலக்கிய வற்றை நீக்கி, விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்வாராயினும், ஆணவ மலம் ஒன்று உளது என்பதை மறுத்து அதனுண்மையைச் சாதிக்குஞ் சிவாகமங்களை இகழ்வர்”

இச்சமயங்களைப்பற்றிய விவரமான விளக்கத்துக்குச் சிவஞான போதம், சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், சங்கற்பநிராகாணம் என்னும் நூல்கள் பார்க்க. (3)

பரதவர் ஒருவர் புராணமாவது - அதிபத்த நாயனார் புராணம். (36, 40)

பரமமுத்தி - பரமுத்தி பார். (26)
பரமனையே பாடுவார் - தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர். (41)

பரமுத்தி - சாயுச்சிய முத்தி. நிலை பேருன முத்தி. முத்தி பார். (27)

பரிகலம் - பரிசனம், ஏவலாளர், சுற்றம். (19)

பரிவட்டம் - கடவுளாடை (33)

பருப்பொருள்-அற்பமாகியபொருள் நுண்மையற்ற பொருள், சுவையற்ற விஷயம். (10)

பவம் - பிறப்பு, பாவம். (46)

பழையனார்நீலி - நீலி பார். (15)

பன்னிரண்டாந் திருமுறை - திருத்தொண்டர் புராணம். (96)

பன்னிரு திருமுறை - செய். 96 பார்.

பன்னிரு திருமுறையிலடங்கிய சில பாடல்களை அருளிச்செய்த நாயன்மார் எழுவர் - அவர்: ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார், களறிற்றறிவார் நாயனார், காரைக்காலம்மையார், சுந்

தரமூர்த்தி நாயனார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், திருமூல நாயனார்.

பாணர் ஒருவர் புராணமாவது - திருநீலகண்டத்து யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம். (36, 40)

பாலருவாயர் - சேக்கிழாரின் இளைய சகோதரர். அநபாயச் சோழனுக்குச் சேக்கிழாரின் பின் மந்திரியானவர். (12, 98)

பாலருவாயன் கேணி - குன்றத்தூரிலுள்ளது, பாலருவாயராற் றேண்டுவிக்கப்பட்டது. (98)

பாறுமுகம் - போரிற் புறமுதுகிட்டோடுதல். பாறுதல்-ஒழுங்கற்று நீங்குதல். (5)

பிரமசாரியாருந்துமுத்திபெற்றவர் - சண்டேசுவரநாயனார். (47)

புகலியர்கோன்-சீகாழியிலவதரித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். புகலி-சீகாழி (3)

புகழ்ச்சோழ நாயனார் - இவர் முடிமன்னர். சோழநாட்டு உறையூரிலவதரித்தவர். பகைவனது அறுபட்ட தலையிற் சிவ சின்னமாகிய சடைகண்டஞ்சி உயிர் நீத்தவர். (36, 39)

புகழ்த்துணைநாயனார் - இவர் சிவ வேதியர், செருவினி புத்தூரிலவதரித்தவர். சிவபூசைக்குதனியாகப் பஞ்சகாலத்தில் இறைவனாற் காசு அளிக்கப் பெற்றவர். (36, 38)

புரட்டு - பொய். (21)

புராணபடனஞ் செய்யுமுறை - செய். (78) பார்.

புரிசை கிழான்-சோழனாற் குடியேற்றப்பட்ட நாற்பத் தெண்ணூ யிரவரில் ஒருகுடி, (முது மொழிக் காஞ்சி பாடிய புலவர்.) (12)

புலியூர்க்கோட்டம் - (புலியூர் - சிதம்பரம், கோட்டம்-இடம். நாடு) வியாக்கிரபாதர் பூசித்த தல

மாதலின் இதற்கிப் பெயருண்டாயிற்று. (வியாக்கிரம்-புலி, வியாக்கிரபாதர்-புலியின் பாதத்தை யுடைவர்.) (11)

பூசலார்நாயனார் - இவர் மறையவர். தொண்டை நாட்டுத் திருநின்றவூரிலவதரித்தவர். மனதினாலே கோயில் கட்டிச் சிவ வழிபாடியற்றியவர். (36, 38)
பூசிப்பவர் - சிவபூசை செய்பவர். (69)

பூதி - விபூதி. (68)

பூலோக விவலோகம்-சிதம்பரம்(83)

பூதியர் கோன் - பாண்டிய மன்னன், (பூதியர் - பாண்டியர்) நின்ற சீர்நெடுமாறன் (6)

பெருமழலைக்குறுப்பநாயனார் - இவர் பெருமழலைபூரிலவதரித்தவர். சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வழிபட்டு, அவர் கயிலைசெல்லுதலையறிந்து, யோகத்தாற்றாமுங்கயிலை சென்றவர். (37, 41)

பெரும்பற்றப்பிலியூர் - சிதம்பரம் (83)

பேரறிந்தகதை-37 உரை பார்.

பேரறியாக்கதை-37 உரை பார்.

பொய்யடிமை மில்லாத புலவர்கள் - தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர். (42)

பொன்யண்ணத் தந்தாதி - இது சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்தது. பதினேராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் நாற்பதுள் ஒன்று. (82)

பொன்னரிமாலை - பொன்னை மலரிதழ் போலரிந்து தொடுத்த மாலை (75, 88)

மங்கல தூரியம் - மங்கலவாத்தியம் (73)

மடபதி-மடாதிபதி (32)

மடவளாகம்-திருமதிலின் புறத்துள்ள வீதி (19)

மரபறிந்த கதை இரண்டு-37 உரை பார்.

மரபறிந்தார் புராணம் ஐம்பத்தாறு தல்-36 உரை பார்.

மல்குகறந் துளத்தளர்தல்-செய். 20 பார்.

மல்கும்-விருத்தி யடையும், நிறையும் (11)

மறை-வேதம். 'இருக்கு முதன் மறை'-பார் (1, 24, 77.)

மறைஞானதேவர் மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் நால்வருள் மூன்றாமவர். அருணாந்தி சிவாசாரியாரின் மாணவர். உமாபதிசிவாசாரியாரின் குரு, (104)

மன்று-கனகசபை (2, 31, 33, 65, 78, 79, 83, 101)

மாமாத்திரர் மாமத்திரப் பிராமணர். (38)

மாமாத்திரர் ஒருவர் புராணமாவது-சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம். (36, 38)

மானியார் - (மங்கையர்க்கரசியார்) இவர் அரசியார். பாண்டி நாட்டினர். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரை வரவழைத்துத் தமது கணவரையும் நாட்டினரையும் சைவராக்கியவர். (36, 39)

மின்பிளிக்காய்ந்து நோதல் - செய். 20 பார்.

முத்தி-மும்மலம் நீங்கிச் சிவானுபவம் பெற்று இன்புற்றிருத்தல். அம்முத்தி அபரமுத்தி பரமுத்தி என இரு வகைப்படும். ஞான நூல்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலிலே நின்று அவ்வளவில் யாக்கை நீங்கப் பெற்றவர் அபரமுத்தி யடைவர். அவற்றோடு நிட்டையுங் கைவரப் பெற்று இம்மையிற்றோனே சீவன் முத்தராய் விளங்கியவர் தேகந்தத்திற் பரமுத்தியடைவர். (27)

முப்பத்திரண் டறங்களாவன - ஆதலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறு சமயத்தோர்க்கு உண்டி, பசுவிற்கு வாயுறை, சிறைச் சோறு, ஐயம், தின்பண்டம் நல்கல், அறவைச் சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப் பிணஞ்சுடுதல், அறவைத் தூரியம், சுண்ணம், நோய் மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக் கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறர் துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப் பந்தர் மடம் தடம், கா, ஆவிரிஞ்சுதறி, விலங்கிற் குணவு, ஏறுவிடுதல், விலை கொடுத்து உயிர் காத்தல் கன்னிகாதானம். (14)

முப்போதுந் திருமேனி திண்மோர்-ஆதிசைவர். இவர் தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர். (38, 42)

முருட்டுக் கையர்-பிடிவாத ஒழுக்கமுடையவர். (முருடு - பிடிவாதம்; கை-ஒழுக்கம்.) (20)

முழுநீறு பூசும் முனிவர் - இவர் தொகையடியார் ஒன்பது பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர். (42)

முறை-திருமுறை. (86, 94)

முனையடுவர் - முனையடுவார் நாயனார்-இவர் வேளாளர். சோழ நாட்டுத் திருநீரூரில் அவதரித்தவர். கூலிக்குப் போர்செய்து அக்கூலிகொண்டு, சிவனடியாரை வழிபட்டவர். (17, 40)

முன்னால் - முதனால். (22)

முத்தபதிகம்-திருவாலங் காட்டு முத்ததிருப் பதிகம்-இது காரைக்காலம்மையாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. (81)

மூர்க்கர்-மூர்க்க நாயனார் - இவர் வேளாளர் தொண்டை நாட்டுத் திருவேற்காட்டி

லவதரித்தவர். சூதாட்டத்திற் கிடைத்த இலாபங்கொண்டு சிவனடியாரை வழிபட்டவர். (17, 39)

மூர்த்திநாயனார் - இவர் வணிகர் குலத்தவர். பாண்டி நாட்டு மதுரையி் லவதரித்தவர். சந்தனத் தருகிற திருப்பணியிலே முட்டுப்பாடு நேர்ந்தபொழுது முழங்கையை அரைத்தவர். திருநீறு உருத்திராக்கம், சடைமுடி ஆகிய மும்மையால் உலகாண்டவர் (36, 39)

மூவர், மூவர்முகலிகள் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், (34, 81)

மெய்கண்டதேவர் - இவர் சந்தான சாரியருள் முதலாமவர். அருணாந்தி சிவாசாரியாரின் குரு; சிவஞான போதத்தை அருளிச் செய்தவர். (104)

மெய்ப்பொருள்நாயனார் - இவர் குறுநில மன்னர். நடுநாட்டுத் திருக்கோவலூரி லவதரித்தவர். வஞ்சித்துத் தம்மைக் கொல்லும் வேடதாரியைக் காப்பாற்றித் தாம் உயிர்விட்டவர். (36, 39)

வங்கியம் - வேயங்குழல் (73)

வணிகர் குலத்தவர் புராணங்களாவன - காரைக்காலம்மையார் மூர்த்திநாயனார், கலிக்கம்ப நாயனார், அமர் நீதி நாயனார், இயற்பகைநாயனார், என்போரைப்பற்றிய புராணங்கள். (36, 39)

வண்ணார் ஒருவர் புராணமாவது - திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் (36, 41)

வரன் முறை - வரலாற்றுமுறை (34)

வல்லினைசெய்தநாயன்மார் பதினெழுவர் - அவர் அரிவாட்டாய நாயனார், எறிபத்தநாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார், கணம்புல்லநாயனார், கண்ணப்பநாயனார், கலியநானார், கழற்சிங்கநாயனார், கோட்புலிநாயனார், சண்டேசுவரநாயனார், சத்திநாயனார், சாக்கியநாயனார், சிறுத்தொண்டநாயனார், செருத்துணைநாயனார், திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார், புகழ்ச்சோழநாயனார், மானக்கஞ்சாறநாயனார், மூர்த்திநாயனார்.

வளவர் கோன், வளவர் கோமான், வளவர் பிரான், வளவர் பூபதி, வளவன் - அநபாயச்சோழன் (84, 86; 95; 25; 52, 59; 18, 19, 21, 25, 83)

வறுமைமுதலிய துன்பநிலையிலும் வழிபாட்டைவிடாதுசெய்த நாயன்மார் ஒன்பதின்மர் - அவர்: அதிபத்தநாயனார், இளையான் குடிமாறநாயனார், கணம்புல்லநாயனார், கலியநாயனார், குங்குலியக்கலயநாயனார், நயிநந்தியடிகள்நாயனார், புகழ்த்துணைநாயனார், மூர்க்கநாயனார், மூர்த்திநாயனார்.

வன்றெண்டர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார் (இறைவனை வன்சொற்கூறியழைத்தமையால் வன்றெண்டர் என்னும் பெயருளாயிற்று) (6)

வாக்கரையர் - திருநாவுக்கரசுநாயனார் - இவர் வேளாளர். நடுநாட்டுத் திருவாமூரிலவதரித்தவர். திருவைந்தெழுத்தோதிக் கருங்கல்லின்மேற்கடலில் மிதந்து சரையேறிப் பலதேவாரப்பதிகங்கள் பாடிக்கைத்தொண்டு செய்து முத்தியடைந்தவர். (17, 40)

வாயிலார் - வாயிலார்நாயனார், இவர் வேளாளர். தொண்டைநாட்டுத் திருமயிலாப்பூரி லவதாரஞ் செய்தவர்; மானசஞானபூசைசெய்து முத்தி பெற்றவர். (17,39)

வார் - நீர் (2)

விழுப்பொருள் - மேன்மையாகிய பொருள், சிறந்த நுண்ணிய பொருள். (10)

விறல்சேர்மிண்டர் - விறன்மிண்டநாயனார், இவர் வேளாளர். மலைநாட்டுச் செங்குன் றூரில வதரித்தவர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத்தொண்டத் தொகை பாடுதற்குக் காரணராயிருந்தவர். (17,40)

வெண்கதை - மாக்கோலம். (78)

வெப்பு - சுரம். (6)

வெளிக்கூடம் - நிலாமுற்றம். (75)

வேடர் ஒருவர் புராணமாவது - கண்ணப்பநாயனார் புராணம். (36, 40)

வேதத்தைத்தமிழாலோதிய மூவர் திருப்பதிகம் தேவாரத் திருமுறைகள் (68)

வேதியர் - கணிதசாத்திரிகள். (57)

வேளாளர் பதின்மூவர் புராணங்களாவன - வாயிலார்நாயனார், சத்திநாயனார், விறன்மிண்டநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சாக்கியநாயனார், கோட்புலிநாயனார், மானக்கஞ்சாறநாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார், இளையான் குடிமாறநாயனார், மூர்க்கநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார். செருத்துணைநாயனார், முனையடுவார்நாயனார், என் போரைப்பற்றிய புராணங்களாம். (36,39-40)

அரும்பத விஷய அகராதி

முற்றிற்று.

எங்கள் அடுத்த வெளியீடுகள்

1. சேக்கிழார் சுவாமிகள் பின்னைத்தமிழ்

—பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A.,

செய்த விளக்கவுரையுடன்.

2. பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர்

புராணம்—ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான்

சுவாமிகள் உரையுடன்.

யாழ்ப்பாணம்

தமிழ்நூல்கள் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

411, காங்கேஸ்வரம் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பொள்ளாச்சி நூன்

அ. கு. எண் : 642 008.

Web : <http://www.thomazham.net>